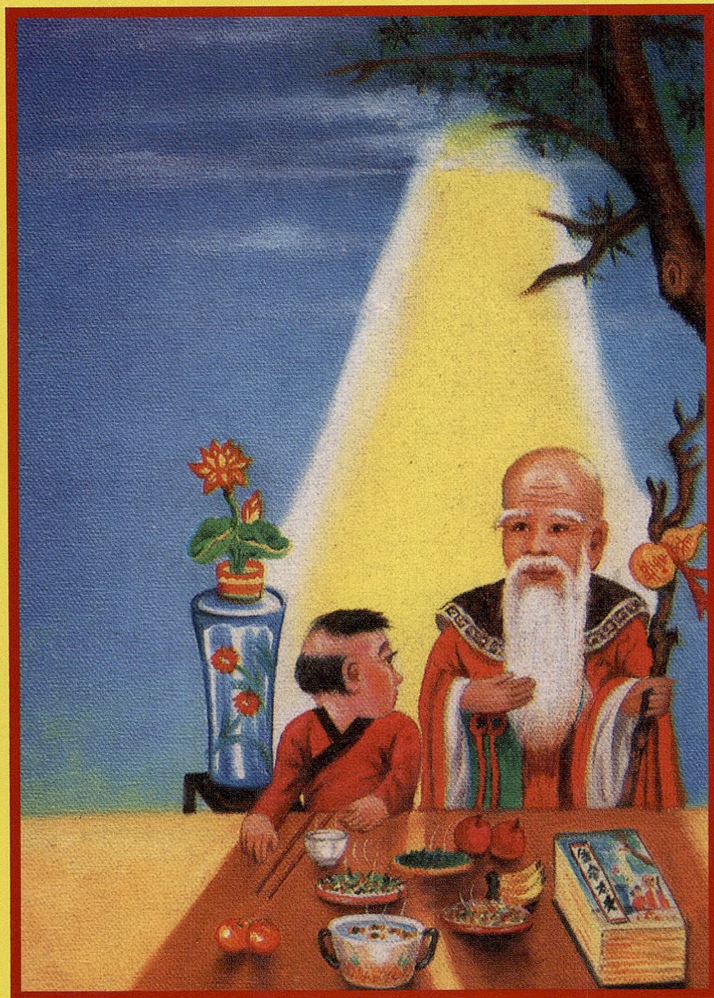
แสงสว่างแห่งชีวิต

司命之光

เรียบเรียงโดย ทพ.บัญชา ศิริไกร

อภินันทนาการ

แด่

จาก

แสงสว่างแห่งชีวิต

司命之光

เรียบเรียง ทพ. บัญชา ศิริไกร

เขียนปก สมรัตน์ ธนกมลนันท์

พิมพ์ที่ หจก. ป. สัมพันธ์พาณิชย์

คำนำ

หนังสือ แสงสว่างแห่งชีวิต หรืออีกนัยหนึ่งคือ รัตนะแห่งครอบครัวเป็นหนังสือให้ความรู้ของครอบครัว เป็นตำราลับของสุขภาพ เป็นเคล็ดลับของความปรองดองระหว่างสามีภรรยา อีกทั้งยังให้หลักสัจธรรมที่ท่านยังไม่เคยศึกษาค้นคว้ามาก่อน

สืบเนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นยุคที่วิทยาการกำลังเฟื่องฟู ชีวิตจึงหลงอยู่กับวัตถุแสงสีจนหลงลืมตนกำเนิดเดิม ชีวิตที่แข่งขันแย่งชิงกับการแสวงหาให้ชีวิตยืนยาว รวมทั้งให้ร่างกายมีสุขภาพสบายดี แต่การดำรงชีวิตซึ่งเกี่ยวข้องกับเทพเจ้าแห่งเตาไฟ (ซือมิ่งเจินจิน) ได้ถูกผู้คนทอดทิ้งหลงลืมไปนานแล้ว

ดังนั้นการแสวงหาชีวิตที่กระปรี้กระเปร่า ก็จำเป็นต้องเพิ่มพูนศักยภาพเดิม ชีวิตจะได้ไม่แขวนอยู่บนเส้นด้ายแสงสว่างแห่งชีวิตไม่ดับมอด ดังนั้นพระองค์ธรรมมารดาจึงโปรดให้ท่านซือมิ่งเจินจินแห่งสวรรค์ชั้นเก้า ลงมาแต่งคัมภีร์ในลักษณะเป็นปุจฉาวิสัชนา เพื่อให้เข้าใจหลักธรรมอันแยบคายให้แสงสว่างแห่งชีวิตเผยปรากฏ อันจะเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว ทั้งยังเป็นการเชิดชูธรรมแห่งสตรีอันสง่างามอีกด้วย

หนังสือ แสงสว่างแห่งชีวิตเล่มนี้ ได้พิมพ์เผยแผ่มานานแล้ว แต่ก็ยังเป็นที่ต้องการของสถานธรรมอีกมาก ข้าพเจ้าจึงได้จัดพิมพ์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของท่าน

ด้วยความเคารพ
ทพ. บัญชา ศิริไกร
1 ตุลาคม 2542

คำอนุโมทนาของ

กุมารเทพ เหยียวฉือเซียนกง (ฉิมพลี)

กุมารเทพเหยียวฉือเซียนกงเสด็จประทับทรง

○○○○○

กล่าวเป็นกลอนว่า

หนังสือทิพย์ให้วิชาปัญญาดี สมองนี้จะหลักแหลมมีเหตุผล
แสงศักดิ์สิทธิ์ส่องสว่างกลางใจคน ช่วยมวลชนบำเพ็ญธรรมทำกรรมดี

แสงคือเชื้อเพลิงแห่งชีวิต ไม่ว่าสัตว์หรือพืช หากขาดซึ่งแสงอาทิตย์ ก็จะเหี่ยวเฉาร่วงโรย มนุษย์นอกจากต้องการแสงตะวันและดวงจันทร์ชุบเลี้ยงชีวิตแล้ว สิ่งสำคัญยังจะต้องขับแสงแห่งชีวิตในร่างของตน ไปส่องชดเชยส่วนที่แสงตะวันและดวงจันทร์ส่องไม่ถึง

แสงสีศิวิไลซ์ สุรายาเมา มนุษยโลกล้วนเคลิบเคลิ้มอยู่ในห้องมืด เล่นการพนัน เสพสุรายาเมาเมถุน หัวหกก้นขวิด เสพสุขกลางความทุกข์ แม้เพียงชั่วครู่ชั่วยาม มอมเมาสติสัมปชัญญะทำให้แสงแห่งปัญญาบนศีรษะสลัวอับเฉาลงทุกวัน ทำตัวเองตกนรกอเวจี สิ่งที่พบเห็นทั่วไป เต็มไปด้วยความชั่วช้าสามานย์โดยเจตนาดับแสงธรรมของพระเจ้าเตา นำไปสู่วิกฤตเชื้อเพลิงแห่งชีวิต

พระเจ้าเตากำหนดเรื่องอาหารของมวลมนุษย์มีความสว่างไสวในวิถีชีวิต มนุษยชาติคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์พระเจ้าเตาที่นิพนธ์ไว้เมื่อยุคสมัยที่มนุษย์ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายบริสุทธิ์ ณ ปัจจุบันสมัยไม่สามารถอบรมกล่อมเกลาจิตใจอีกแล้ว จึงมีราชโองการให้สำนักธรรมศักดิ์สิทธิ์เซิ่งเต้อถังแห่งไถจงนิพนธ์หนังสือใหม่ บรรยายสัจธรรมชีวิต แจกแจงสิ่งพึงสังวรเกี่ยวกับครอบครัว โภชนาหาร อนามัย และสุขศึกษาอย่างหมดจดครบถ้วน เพื่อให้มนุษยโลกได้ศึกษาใช้ให้เป็นประโยชน์ เป็นหนังสือตำนานครอบครัวประยุกต์ หากครอบครัวใดมีหนังสือเล่มนี้ไว้ ครอบครัวนั้นก็จะมีความสวัสดีมีสุข จึงถือโอกาสในวาระจัดพิมพ์ครั้งนี้ กล่าวชมเชยไว้ ณ ที่นี้

กุมารเทพ เหยียวฉือเซียนถง (ฉิมพลี)

ประทับทรง ณ สำนักเซิ่งเต้อถัง เมืองไถจงไต้หวัน

ลงวันอาทิตย์ที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2524

ตรงกับวันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 2 ปีระกา

บทนิพนธ์สนองราชโองการ

แสงสว่างแห่งพระเจ้าเตา

ณ สำนักเซิ่งเต้อถัง ไถจง

คนทรง พู่กันศักดิ์สิทธิ์ หยางเซิง

○○○○○

วันพุธที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2524

ตรงกับวันขึ้น 4 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา

****

พระเจ้าเตาเสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

มนุษย์เราอยู่ในโลกล้วนโศกสุข ยามมีทุกข์รู้แต่บนเจ้าในบ้าน
หาทราบไม่พระอัคนี นี้บันดาล ช่วยมนุษย์ทำอาหารทุกบ้านพลัน
หนังสือใหม่รับบัญชาแจ้งเหตุผล บันดาลดลชีวิตใหม่ให้สุขสันต์
ในครัวนี้เพศสตรีเธอผูกพัน เท็จจริงนั้นไม่ประสาน่าเศร้าใจ

ข้าพเจ้าสนองเทวโองการนิพนธ์หนังสือ *"แสงสว่างแห่งชีวิต"* ได้มายังสำนัก เซิ่งเต้อถัง ในคืนนี้ โดยจะกล่าวเหตุผลในการนิพนธ์ก่อน พระเจ้าเตาหรือเรียกกันว่าพระเจ้านวเวหา หรือคนจีนแต้จิ๋วเรียกว่า เซือมิงกง แต่ก่อนไม่ว่าผู้เฒ่าผู้แก่ ลูกเล็กเด็กแดง ล้วนแต่รู้จักชื่อข้าพเจ้าบูชากราบไหว้กันทุกคน มาถึงสมัยนี้เตาดินที่ใช้ไม้ฟืนหมดสมัย ไปใช้เตาแก๊สเตาไฟฟ้ากันแทน ซึ่งนับเป็นโชคดีของมนุษยโลก

แต่หารู้ไม่ว่า สภาวะอันทันสมัยนี้ใครเป็นผู้กำเนิดก็ข้าพเจ้าอีกนั่นแหละ เมื่อแรกที่มาสู่โลก เห็นมนุษย์อยู่อย่างลำบากยากเข็ญ ต้องจุดไฟด้วยการเจาะไม้ ตีหิน ภายหลังมีดินปืนแล้ว จึงมีไม้ขีดไฟใช้หุงหาอาหารสักมื้อ ต้องเสียเวลาติดไฟ ในครัวเต็มไปด้วยควันไฟ จนแม่บ้านน้ำตาไหล เด็กเล็กร้องไห้กระจองอแง ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นพระเจ้าเตา ทนเห็นสภาพเช่นนี้ไม่ไหว จึงได้ทูลท่านเง็กเซียนฮ่องเต้ ให้ทรงประทานผู้มีความชาญฉลาดคิดประดิษฐ์เครื่องครัวใหม่

หลังจากได้ทูลองค์เง็กเซียนฮ่องเต้แล้ว มนุษย์ก็มีสติปัญญาเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ จนสังคมก้าวสู่อารยยุค เทคโนโลยีเจริญรุดหน้า คุณภาพชีวิตมนุษย์ดีขึ้น เลิกใช้เตาหุงต้มแบบเก่า ทุกครัวเรือนไปใช้เตาแก๊ส เตาไฟฟ้าแทน ในบ้านเดิมที่ประดิษฐานบูชาพระเจ้าเตา ก็หมดสมัยไปด้วย หันไปบูชา *"เจ้าที่"* พ่อค้าวานิชก็ไปกราบไหว้เจ้าที่ด้วย หารู้ไม่ว่า เจ้าที่นั้นดูแลชาวนาชาวไร่ ทำให้เจ้าที่ นอกจากต้องทำไร่ทำนาแล้ว เวลากลางคืน ยังต้องถ่างตาดีดลูกคิดอีกด้วย มนุษย์เห็นเจ้าที่ในมือถือเงินตราก็บูชากราบไหว้ ส่วนคนที่รับประทานอาหารวันละ 3 มื้ออย่างข้าพเจ้า ถูกลืมจนหมดสิ้น

ที่ข้าพเจ้ามาในวันนี้มิใช่ว่า จะมาขอร้องให้มนุษย์กราบไหว้ข้าพเจ้าหรอก เพียงแต่มาแจกแจงเหตุผล จุดประสงค์เพียงต้องการมาจุดไฟแห่งชีวิต เพื่อให้ทุกคนก้าวไปสู่หนทางอันกว้างใหญ่สว่างไสว ข้าพเจ้าพระเจ้าเตาไม่เพียงแต่ช่วยชีวิตที่เป็นเลือดเนื้อ

ของเจ้าเท่านั้น บัดนี้ข้าพเจ้าเดินออกจากครัว เสาะหาผู้ที่มีบุญร่วมกัน เพื่อจุดตะเกียงแห่งใจช่วยชีวิตมนุษย์ เช่นนี้แล้ว จึงนับว่าบรรลุภาระหน้าที่ของพระเจ้าเตา ขอให้ทุกคนเข้าใจชีวิต และชีวิตราบรื่น อย่าต้องเสียชีวิต คืนนี้เริ่มจับพู่กันนิพนธ์หนังสือบทแรก

วันพฤหัสที่ 3 กันยายน ปีระกา
ตรงกับวันขึ้น 5 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

อันอาหารคุณภาพดีที่ฝีมือ ตั้งเตาคือใช้กระทะปรุงอาหาร
ประจงแต่งรสชาติชัดจัดใส่จาน เปรี้ยวเค็มหวานชวนคนกินจินตนา

ข้าพเจ้าเปิดหน้าต่างของห้องมืด เพื่อให้มนุษย์เห็นแสงสว่างได้ และข้าพเจ้าได้เดินเข้าไปในบ้านหลังหนึ่ง ในห้องมีบอนไซอยู่กระถางหนึ่ง ใบของมันยังยื่นออกไปรับแสงตะวัน ต้นไม้ยังต้องการแสงสว่าง แต่เหตุไฉนมนุษย์ชอบอยู่ในห้องมืด ๆ กระทำในสิ่งผิดกฎหมาย เสมือนหนึ่ง *“เรือล่มในท่อน้ำคำ”* กระนั้น

(1)

หยางเซิง : ที่ท่านได้พูดเช่นนี้ มิทราบว่า มีสาเหตุอันใดไม่ ?
พระเจ้าเตา : ในท่อน้ำครำ มีแต่สิ่งโสโครก เต็มไปด้วยหนอนเชื้อโรค มีคนจำนวนมากได้รับเชื้อโรคล้มป่วย ข้าพเจ้าจึงพูดว่า *“เรือล่มในท่อน้ำครำ”* ข้าพเจ้าได้ปล่อยไฟวิเศษออกไปฆ่าเชื้อโรค กำจัดโรคร้าย แต่ก่อนกล่าวกันว่า *“โจรขโมยเพราะอดอยาก”* เดี๋ยวนี้จะกล่าวกันว่า *“อิ่มหนำสำราญแล้ว แก่ตัณหา”* เมื่อก่อนถนนเล็ก ๆ ไม่มีคนหกล้ม

ปัจจุบันนี้บนถนนซุปเปอร์ไฮเวย์ รถชนคนตายเป็นเบือ บ้านเมืองสว่างไสวด้วยแสงสีศิวิไลซ์ แต่กลับมีห้องลับมืดทึบอยู่ทั่ว เมื่อดูให้ดี นั่นเป็นพฤติกรรมของสัตว์เดรัจฉาน สร้างบ้านเหมือนไม่ใช่ให้คนอยู่ ดุจดังคอกวัวคอกควาย ชีวิตมนุษย์ต้องมาดับแสงลง ณ ที่นี้ หลังจากหาความสำราญในห้องมืดแล้ว ก็เหมือนคนที่ถูกทรมานหรือเพิ่งหายป่วยอ่อนระโหยโรยแรง พาร่างอันโสโครกเดินออกจากมุมมืด ว่าไปแล้ว การปลดเปลื้องตัณหาราคะ และสิ้นเปลืองเงินทองจะได้ประโยชน์สักนิดกลับบ้านก็ไม่มี เช่นนี้แล้วมิใช่ *"เรือคว่ำในท่อน้ำครำ"* หรอกหรือ ?

หยางเซิง : พระเจ้าเตาทำไมจึงเรียก *"เจ้าชีวิต"* ?

พระเจ้าเตา : วันนี้โต๊ะอาหารขาดไปคนหนึ่ง ถ้าไม่ใช่ออกจากบ้านก็ตายนั่นเอง ฉะนั้นคนที่กินข้าวได้จึงจะมีชีวิต พระเจ้าเตาคือเทพเจ้าแห่งไฟและแสง ถ้าหากร่างกายไม่มีความร้อนนั่นย่อมหมายความว่าตายแล้ว ฉะนั้น พระเจ้าเตาคือเทพเจ้าแห่งชีวิต ร่างกายอบอุ่น ก็เพราะพระเจ้าเตาประทานพลังลมปราณให้ เมื่อไม่มีลม ชีวิตก็หาไม่ กล่าวโดยพระเจ้าเตาแล้ว ถ้าอาหารไม่สะอาดหรือมีพิษ ล้วนอันตรายต่อชีวิตทั้งนั้น พระเจ้าเตาใช้ไฟหุงต้มอาหารฆ่าเชื้อโรค ยิ่งกว่านั้น เมื่อพระเจ้าเตาเป็นไฟดวงใจของคน เมื่อหัวใจหยุดเต้น ชีวิตก็ล้มตาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพียรบำเพ็ญธรรมต้องใช้ความพยายาม เพื่อให้ไฟพระเจ้าเตาแปรเปลี่ยนเป็นพลังธรรม

ปกติลุแก่โทสะ มิใช่เกิดจากไฟร้อน แต่เป็นไฟเย็น ไฟออกจากเตา ไปเผาผลาญบ้านเรือน เรียกว่าไฟไหม้ดงบุญกุศล แม่บ้านหุงข้าว หากในกระทะไม่มีน้ำ ไฟแรงเกินไป หม้อหรือกระทะก็จะไหม้ นี่หมายความว่า การเพียรบำเพ็ญธรรม หากจิตใจไม่สงบ ก็จะเกิดผลเสีย เวลาหุงข้าวไม่รู้จักเอาฟืนใส่เข้าไปในเตา ปล่อยให้เปลวไฟออกนอกเตาจะเกิดไฟไหม้ได้ง่าย จึงกล่าวกันว่า คนเราสามารถควบคุมไฟให้อยู่ในเตา เรียกว่า *"ไฟเจ้า"* หรือ *"ไฟพระ"* ถ้าหากเอะอะก็ลุแก่โทสะ อย่างนี้เรียกว่า *"ไฟเย็น"* หรือ*"ไฟผี"* เกิดเภทภัยได้ง่าย สูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งมนุษย์ควรระวัง

(3)

หยางเซิง : พระเจ้าเตาเสด็จกลับสวรรค์รายงานตัว เหตุใดต้องเป็นวันที่ 24 เดือน 12

พระเจ้าเตา : ตามประเพณี จะมีการส่งเสด็จพระเจ้าเตา ในวันที่ 23 และ 24 เดือน 12 เนื่องจากเป็นช่วงปลายปี ชาวบ้านกำลังเตรียมรับเทศกาลปีใหม่ มีการปัดกวาดบ้านเรือน จึงเลือก 2 วันดังกล่าวเป็นวันส่งเสด็จพระเจ้าเตา และเทพเจ้าครัวเรือน เพื่อปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ล้างถ้วยโถโอชาม จึงจำเป็นส่งเทพเจ้าออกไปก่อน เพื่อเวลาชำระชะล้างเกิดสิ่งสกปรกปฏิกูล เพื่อจะได้ไม่เหยียบย่ำต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์

การฉลองปีใหม่ เพื่อฉลองอยู่ได้ครบรอบปี เนื่องจากหุงหาอาหารในครัวตลอดทั้งปี ทำให้เกิดสิ่งปฏิกูล เวลานั้นไหนจะต้องทำขนม หุงข้าว เพื่อสมาชิกในครอบครัวจะได้อยู่พร้อมหน้าในวันปีใหม่ กินข้าวพร้อมกันบนโต๊ะอาหาร ฉะนั้นจึงต้องชำระเช็ดถูโต๊ะอาหาร กำจัดขี้เถ้าในเตา ฉะนั้น การเก็บกวาด ทำความสะอาดตอนปลายปีก็เท่ากับการกำจัดโรคภัยไข้เจ็บ หอบเอาความทุกข์ในใจตลอดทั้งปีไปทิ้งเสีย เพื่อต้อนรับปีใหม่ ส่วนพระเจ้าเตาก็ถือโอกาสเสด็จกลับสวรรค์ชำระร่างกาย

หยางเซิง : การที่มนุษย์เซ่นไหว้พระเจ้าเตาด้วยขนมหวาน เพื่อหวังให้กลับสวรรค์ทูลแต่สิ่งดีงาม และปีหนึ่งมีถึง 365 วัน มนุษย์มีการกระทำมากมาย จะไปทูลหมดได้อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : พระเจ้าเตามีอำนาจล้นฟ้า มนุษย์ไม่ว่าอยู่ในบ้านหรือออกไปนอกบ้าน จะต้องกินอาหาร 3 มื้อ ไม่ว่าอาหารอะไรเมื่อผ่านการหุงต้ม ก็จะมีวิญญาณสถิตอยู่ข้างใน เมื่อวิญญาณเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ ไม่ว่ามนุษย์จะอยู่ที่ไหนข้าฯ ก็จะอยู่เคียงข้าง มีอะไรจึงรู้หมด การกลับสวรรค์ มิใช่นำเรื่องทั้งหมดของเจ้าไปรายงาน เช่นนักเรียนเข้าสอบเพียงแต่รายงานคะแนน แต่ไม่ต้องระบุคำตอบ ข้อสอบทุกข้อ ส่วนเรื่องกินบัวลอยแล้ว รายงานแต่ความดี เป็นเพียงความคิดโง่ ๆ ของมนุษย์ เพราะเทวดาอารักษ์มิใช่พวกตะกละกิน ถึงจะกินบัวลอยแต่ก็รายงานตามข้อเท็จจริง ปีหนึ่ง

กินบัวลอยเพียงครั้งเดียว ก็หวังจะได้ประโยชน์ มันก็ง่ายเกินไปนะซิ ถ้าได้กินทุกวันก็ว่าไปอีกอย่าง แต่ถ้ามนุษย์จะให้รายงานความดีง่ายนิดเดียว บอกให้ก็ได้ เวลาเซ่นไหว้ส่งเสด็จพระเจ้าเตา ไหว้ด้วยบัวลอยสีแดง 3 ถ้วย คนในบ้านทุกคนคุกเข่าที่หน้าพระเจ้าเตา แล้วสารภาพความจริงว่าทั้งปีทำผิดอะไรไปบ้าง แล้วกล่าวปณิธานว่า ต่อไปนี้จะกลับเนื้อกลับตัวไม่ทำผิดอีก ถ้าเห็นว่าพูดจริงทำจริง ได้สารภาพบาปหมดละก็ รสหวานของบัวลอยก็จะขจัดรสอันขื่นขมไปหมด แล้วจะเอาบัวลอยทั้ง 3 ถ้วย ไปพิสูจน์บนสวรรค์ ถ้าบาปส่วนใหญ่ได้สารภาพ องค์เง็กเซียนฮ่องเต้จะยินดีพระทัย ข้าฯ ก็จะถือโอกาสล้างบาปให้มนุษย์มันถึงจะดี มิฉะนั้น ข้าฯ นำบัวลอยกลับไป 3 ถ้วย คดีบาปทั้งแฟ้มถึงกินก็ไม่อร่อยหรอก !

วันจันทร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 9 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

เบิกรังสีที่พระเนตรมีเจตนา เพื่อบูชาองค์พระเจ้าเข้าสถิต
ทุกเช้าค่ำเพียรบูชาพาเนรมิต สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะคุ้มครองป้องกันภัย

(5)

หยางเชิง : เตาคือสัญลักษณ์แห่งแสงสว่าง ได้โปรดแจงความหมายพิธีเปิดพระเนตรขององค์เทวรูป

พระเจ้าเตา : มวลเทวาองค์เจ้าสถิตอยู่บนสรวงสวรรค์ ทรงมองเห็น 3 ภพได้ทะลุปรุโปร่ง แต่ไฉนจะต้องเบิกเนตรอีกเล่า นั่นเป็นเพราะว่า เทวรูปหุ้มทองทำจากท่อนไม้ด้วยฝีมือสลักเสลาของช่าง ทำให้องค์เทวรูปเปรอะด้วยฝุ่นละออง แม้จะปิดทองตลอดทั้งองค์ กลายเป็นเทวรูปอันศักดิ์สิทธิ์ แต่ยังมิได้แสดงออกซึ่งอารมณ์ เช่นเดียวกับยานพาหนะ แม้เติมน้ำมันและชาร์จไฟเต็ม แต่ถ้ามิได้เปิดสวิตช์สตาร์ทเครื่องรถก็ยังคงอยู่กับที่ไม่เกิดประโยชน์อะไร เทวรูปเมื่อเบิกเนตรแล้ว ก็ไม่ใช่เป็นท่อนไม้สลักอีก แสงไฟเป็นพลังความร้อนอันบริสุทธิ์ เป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่าง บุคคลทั่วไปเบิกเนตร

จะใช้พู่กันสีแดงแต้มที่ดวงตา สีแดงหมายถึงไฟสีเลือด ตาของเทวรูปมีสีเลือด ย่อมแสดงว่าเป็นเทวาองค์เจ้าที่มีชีวิต คือมีทั้งวิญญาณและพลัง พอเทวาองค์เจ้าเบิกเนตร ก็เหมือนกระจกเงาบานใหญ่แขวนไว้เบื้องบน มองเห็นได้ละเอียด ใครดีใครชั่ว คนคดคนซื่อ สามารถขจัดคนพาลอภิบาลคนดี ขับไล่ผีเปรตได้ ดังนั้น องค์พระเทวรูปต้องเบิกเนตร และมนุษย์เพียรบำเพ็ญธรรม จำเป็นต้องมีครูบาอาจารย์ชี้แนะให้มีปฏิภาณ เพื่อสำแดงธาตุแท้ นับวันเห็นแสงสว่างได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์หรือเทวดา

(6)

หยางเซิง : มักเห็นกระถางธูปเผาไหม้อยู่บ่อย ๆ ทำให้บุคคลทั่วไปฉงนสงสัย มิทราบว่าเพราะเหตุใด ?

พระเจ้าเตา : การที่กระถางธูปเผาไหม้ ก็เพราะว่าในกระถางปักธูปไว้แน่น มีความร้อนสูงเกินไป ก้านธูปเกิดเผาไหม้ ประการที่ 2 เป็นการบอกกล่าวของ พระเจ้าต่อสเวกหรือของบรรพบุรุษต่อลูกหลาน โดยไม่มีทางอื่นด้วยการใช้ไฟไหม้ก้านธูป เพื่อเป็นการตักเตือน ปกตินั้น ธูปไหม้จากบนสู่ล่าง แต่ถ้าไหม้จากส่วนล่าง ก็หมายถึงราษฎรเกิดเหตุเภทภัย ถ้าประสบเหตุเช่นนี้ ขออย่าได้ตระหนกตกใจ ให้เสี่ยงเซียมซีทายร้ายดี กระถางธูปไหม้บางครั้งเป็นเรื่องดี มิใช่เรื่องร้าย บางครั้งก็ไม่สลักสำคัญอะไร ในการเพียรบำเพ็ญธรรมของมนุษย์ ถ้าหากพลังไฟแก่กล้า ก็เกิดไหม้กระถางเหมือนกัน

อันแสดงถึงความบรรเจิดของชีวิต ไหม้กระถางเพื่อพิสูจน์ดีหรือชั่ว ถ้าดีแสดงว่า พระเจ้าเคี่ยวยาวิเศษในเตา พลังธรรมยิ่งใหญ่ ถ้าชั่วก็เหมือนคนที่อารมณ์ร้าย ระเบิดจนเผาผลาญร่างอันมีวิญญาณของตน และการสูญเสียตนเอง โดยไม่มีประโยชน์ต่อคนอื่น เช่นนี้เป็นพฤติกรรมโง่ มีคนจำนวนมากที่เพียรบำเพ็ญธรรม ถูกพันธะทางใจครอบงำ ถึงตนเองสูญเสียแต่ก็ไม่เป็นประโยชน์ทั้งตนเองและคนอื่น เป็นการกระทำที่โง่ สูญเสียพลังงาน ก็เหมือนกับนอนหลับจุดไฟสว่างไสวจะมีประโยชน์อะไร ?

(7)

หยางเซิง : เทวรูปหลังจากเบิกเนตรแล้ว ผีจะสิงได้อีกหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : ภายหลังเทวรูปเบิกเนตรแล้ว บางครั้งจะถูกผีสิงปลอมเป็นเทวดาเที่ยวหลอกชาวบ้าน ฉะนั้น ผู้ประกอบพิธีเบิกเนตร ทางที่ดีควรจะเชิญเกจิอาจารย์ที่มีอิทธิฤทธิ์ดำเนินการเอง เพราะถ้าหากท่อนไม้นำมาสลักไม่สะอาดหรือผู้แต้มดวงตามีวิชาไม่แก่กล้าพอ เชื่อมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ก็จะอัญเชิญเทวาองค์เจ้ามาประทับได้ยาก เปรียบเหมือนกับดวงตาของคน จะล้างตา เชิญหมอไม่เก่ง ใช้ยาหยอดตาไม่สะอาด หรือใช้เครื่องมือมิได้ฆ่าเชื้อ มีฝีมือด้วย ผ่าตัดตาผู้ป่วยอย่างสุ่มสี่สุ่มห้า บางรายที่อาการไม่หนัก ต้องกลายเป็นอาการหนัก ไม่เพียงไม่สามารถทำให้หายป่วยได้ ซ้ำร้ายกลับทำให้ตาบอด จะเบิกเนตรแก่เทพเจ้า จำต้องทำจิตใจ

ให้สะอาด แล้วจึงอธิษฐานอัญเชิญเทพเจ้าเสด็จ แม้สเวกก็ควรจุดธูปอธิษฐาน ด้วยวิธีเบิกเนตรที่ปราศจากรูปลักษณ์ โดยมีวิธีดังนี้ อัญเชิญเทวรูปมา จุดธูปบูชาทุกวันแล้วท่อง *"รังสีพระองค์ส่องจับพระเจ้า..........ตาหูจมูกลิ้นกายใจ มองดูสามภพตลอด ช่วยมนุษย์พ้นทุกข์ปราบผีเปรต แสงทองส่องมาโดยเร็ว"* (เวลาจุดธูป ให้ท่อง 3 จบ) เมื่อครบ 7 วัน เทวรูปก็จะเบิกเนตรเอง เนื่องจากไฟธูปเปล่งแสงพร้อมทั้งความร้อนเพิ่มขึ้นเสมือนหนึ่งทารกแรกเกิด ดวงตาจะค่อย ๆ เบิกออกเอง

(8)

หยางเซิง : ปัจจุบันเกิดวิกฤตพลังงานทั่วโลก มิทราบว่าพระองค์มีความเห็นอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : ยุคไฮเทค การกินการอยู่ มุ่งแต่ความสะดวกสบาย ไม่รู้จักประหยัด จึงเกิดวิกฤตพลังงาน ใจมนุษย์เป็นแหล่งพลังงานที่ใช้ไม่มีวันหมด แต่มนุษย์ไม่รู้จักคิดค้นอาศัยแต่เครื่องจักรกล สิ้นเปลืองพลังงานมากเกินไป อวัยวะแขนขาเสื่อมถอย ฉะนั้นจะฟื้นฟูสมรรถภาพของมนุษย์ จะต้องใช้แรงงาน จะอยู่โดยอาศัยแต่เครื่องจักรกลไม่ได้ ทำให้เจริญแต่สมอง เป็นโรคประสาท มนุษย์ต้องพึ่งตนเอง ดังสุภาษิตกล่าวไว้ว่า *"น้ำที่อยู่ไกลช่วยดับไฟใกล้ตัวไม่ทัน"* พลังไฟของตัวเองมีอย่างโชติช่วง ควรรู้จักใช้ มิฉะนั้นแล้ว น้ำที่อยู่ไกลน้ำมันในต่างประเทศ ก็ไม่อาจช่วยเราได้

วันพุธที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ชะตานั้นกำหนดที่ฟ้าและคน มีหรือจนผลแห่งกรรมที่ทำไว้
ถ้าขยันมัธยัสถ์ รุ่งเรืองไว โปรดเข้าใจทำบาปกรรมนำยากจน

หยางเซิง : พระเจ้าเตาเป็นเทพเจ้าที่ดูแลห้องครัว ยากดีมีจนดูได้จากอาหาร 3 มื้อ กล่าวกันว่า *"ยากดีมีจนขึ้นกับวาสนามนุษย์กำหนดไม่ได้เลย"* แท้จริงนั้นเป็นไฉน ?

พระเจ้าเตา : โบราณท่านว่า *"เศรษฐีหรือยาจก แล้วแต่พรหมลิขิต"* นี่เป็นคำกล่าวจากประสบการณ์ของมนุษย์นับหลายศตวรรษ มนุษย์เราเกิดมาจากมารดาที่ต้องอุ้มท้องสิบเดือนมาด้วยกันทั้งนั้น บางคนมิใช่ว่าปัญญาจะสู้คนอื่นไม่ได้ คนอื่นเขาเป็นเศรษฐีเป็นขุนนาง เขาก็ขวนขวายทำมาหากิน แต่จนแล้วจนรอดก็ยังโงหัวไม่ขึ้น จึงบ่นกันว่า เทพเจ้าเบื้องบนสวรรค์อยุติธรรม มีบางคน 3 มื้ออุดมสมบูรณ์ บางคนไม่มีข้าวจะกรอกหม้อ มันเป็นยังไงกันแน่ เป็นเพราะวาสนา อันคำว่าวาสนา ใช่ว่าจะเป็นความเชื่อที่งมงาย คนเราเกิดมาในโลก เรียกว่า *"ตกฟาก"* มนุษย์มีเมล็ดพันธุ์ของมนุษย์ คนเราเกิดมาในโลกมนุษย์ก็คือ เมล็ดคนหว่านลงบนดิน

โลกมนุษย์ แล้วก็เริ่มงอกเมล็ดพันธุ์เหมือนกัน บ้างก็ผลิดอกออกผล กลายเป็นเศรษฐี บ้างก็มีโรคมากเก็บผลไม่ได้ หรือโดนภัยธรรมชาติก่อความเสียหาย กลายเป็นคนยากจน ดังที่มนุษย์กล่าวกันว่า *"ดวงไม่ดี"* ส่วนข้าฯ ว่า *"โชคชะตาไม่ดี"* ถ้าสืบสาวถึงที่สุด จะต้องสืบถึงต้นตอของเมล็ดพันธุ์และแหล่งปลูก เมล็ดพันธุ์ก็คือบาปบุญของตนแต่ปางก่อน ส่วนแหล่งปลูกก็คือพ่อแม่และครอบครัว ผู้ให้กำเนิดในชาตินี้ เมล็ดพันธุ์ก็เป็นพันธุ์ไม่ดี เป็นสาเหตุที่ชาตินี้เก็บเกี่ยวไม่ได้ผลดี พันธุ์ชนิดไหนก็หว่านลงบนพื้นดินของพันธุ์ชนิดนั้น นี่คือการแบ่งแยกชาติตระกูลเกี่ยวดองซึ่งกันและกัน เมล็ดเลวย่อมไปเกิดในครอบครัวที่บรรพบุรุษไร้ศีลธรรม ครอบครัวที่บรรพบุรุษไร้ศีลธรรมก็เสมือนหนึ่งเป็นดินเลวในปางหลัง เมื่อดินน้ำไม่ดี จะให้ธัญพืชเก็บเกี่ยวได้ผลดี ย่อมเป็นไปไม่ได้

ดังนั้น หากต้องการจะเก็บเกี่ยวให้ได้ผลดีชาติปางก่อน จะต้องทำดีมีอานิสงส์ ไม่หว่านพืชจะหวังผลได้อย่างไร ไม่ได้สร้างบุญกุศลจะไปเกิดบ้านคนมีบุญวาสนาได้อย่างไร ไม่มีพันธุ์ดี ดินดีจะเก็บเกี่ยวได้ผลดีอย่างไร ดังนั้นบุญวาสนาขึ้นอยู่กับชาติปางก่อน ก็เป็นดังนี้แล

(10)

หยางเซิง : เมื่อชะตาชีวิตขึ้นอยู่กับผลบุญชาติปางก่อน ทำให้มนุษย์ไม่ว่าอะไรก็ไปโทษโชคชะตา ไม่ขวนขวายหากิน มิยิ่งแย่หรือครับ ?

พระเจ้าเตา : เมล็ดพันธุ์ที่ดีเมื่อปลูกในดินดี งอกต้นกล้าดีนี่คือโชคชะตาที่ชาติปางก่อนให้มา แต่ถ้ามีเมล็ดพันธุ์ดีแล้วไม่มีคนดายหญ้าพรวนดิน และการดูแลที่ดี ก็ยากที่จะได้ผลงาม นาดีถ้าปล่อยให้วัชพืชขึ้นรก ไม่รดน้ำพรวนดิน ก็เก็บเกี่ยวไม่ได้ผล เช่นเดียวกับผู้ที่สร้างบุญกุศลในครอบครัวที่มีศีลธรรม แต่คนเราย่อมต้องออกไปทำมาหากินยังนอกบ้าน แต่สังคมมนุษย์สับสนเหมือนวัชพืชในนา ถ้าไม่กำจัดเสีย คบคนพาลย่อมพาไปหาผิด เสียผู้เสียคน แล้วจะให้ดีได้อย่างไร นาลำพังพึ่งแต่น้ำฝนย่อมไม่เพียงพอ ดังนั้นการให้การศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เด็กเริ่มมีปัญญาต้องรีบส่งเข้าโรงเรียน เพื่อให้มีความรู้และรู้จักประพฤติตนเหมือนสูบน้ำในแม่น้ำ ให้การอบรมบ่มสอน คนโง่กลายเป็นคนฉลาด คนฉลาดก็ยิ่งปราดเปรื่องยิ่งขึ้น คนที่ชาติก่อนผลกรรมไม่ดี ชะตาชีวิตได้รับการปรับปรุงในโลกมนุษย์ ก็สามารถได้ดิบได้ดี ดังนั้น มนุษย์ไม่ควรสิ้นคิด หากนึกว่าวาสนาไม่ดี เพราะเวลาตกฟากไม่ดีแล้วสิ้นคิด ไม่ประพฤติตัวดี นั่นแหละเป็นคนดีอาภัพอับวาสนาอย่างแท้จริง

(11)

หยางเซิง : ไฟคือพลังงานของชีวิต จะต้องใช้อย่างไร จึงจะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ?

พระเจ้าเตา : เวลาไม่หุงข้าว จะต้องดับไฟ หรือปิดท่อแก๊ส หรือดับฟืนในเตาเสีย เป็นการประหยัดพลังงาน ประหยัดกำลัง

วังชา มนุษย์เมื่อตื่นนอนในตอนเช้า ต่างต้องเร่งรีบ บางครั้งไม่ทันกินข้าว ก็รีบไปทำงาน เช่นกดแตรไม่หยุด เป็นการเปลืองไฟ กลางวันไม่พักผ่อน เพื่อให้เตาไฟฟ้าเย็นลง หุงข้าว 24 ชั่วโมง เตาไฟฟ้า (ร่างกายมนุษย์) ก็ชำรุดง่าย ตกกลางคืนก็เที่ยวเตร่ ทั้งสุรานารี แล้วสุขภาพจะดีอายุจะยืนได้อย่างไร อันว่าสุรานี้เหมือนเอาน้ำไปราดบนฟืนไฟก็ไม่ลุกไหม้ เมื่อกำลังวังชาเปียกน้ำ ไฟในร่างกายย่อมไม่ลุกไหม้ อีกทั้งยังเอาน้ำราดลงบนเส้นลวดที่เผาไหม้จนแดงของเตาไฟฟ้า เตานั้นก็จะเสียอย่างรวดเร็ว สุราก็เหมือนน้ำถ้าดื่มเกินขนาด เหมือนท่อระบายน้ำไม่ดี ร่างกายก็รับไม่ไหว การดื่มสุรามากก็เหมือนฝนตกหนัก จนเกิดอุทกภัย คนเมาเวลาเดินจะเซไปเซมา ถ้าเดินกลางสายฝนมักถูกน้ำไหลพลัดไปถึงตาย ดูอย่างอาคารบ้านเรือน ต้นไม้ใหญ่ เทือกสวนไร่นา เมื่อเกิดอุทกภัย ยังถูกน้ำไหลพลัดไปเหมือนกัน นับภาษาอะไรกับคนเมา น้ำหรือจะปรานี ชีวิตมนุษย์ก็เหมือนต้นข้าวสีเขียวขจี การรดน้ำด้วยเหล้า ต้นข้าวก็ตายอย่างแน่นอน คนเราถ้ามักมากในกามตัณหา จะสูญเสียกำลังเมื่อไฟตัณหาโหมไหม้ เส้นเลือด (สายไฟ) ร้อนจัดจนไฟลุกไหม้เผาผลาญร่างกาย ดังนั้น ข้าฯ จึงหวังว่าอันความสุขสามีภรรยาไม่ควรขาด แต่ไม่ควรมักมากในตัณหาราคะ ถ้าเสพแต่พอดี ครอบครัวจะมีความสุข แต่ถ้าหัวหกก้นขวิดก็เหมือนถือคบไฟไว้ในมือ อันตรายอย่างยิ่ง เกิดเผลอไผล

เมื่อไหร่จะเกิดเพลิงไหม้ถ้าสนุกจนเพลิน จนลืมหนีไฟก็จะเผาตัวเอง

(12)

หยางเซิง : สุราเหมือนน้ำ แต่น้ำเป็นของเหลว ทำไมจึงมีอานุภาพถึงขนาดนั้น ?

พระเจ้าเตา : เหล้าถึงแม้เป็นของเหลว แต่เย็นเยือกหฤโหดแรงพลังมหาศาล เนื่องจากมันแฝงไว้ด้วยไฟของแอลกอฮอล์ ดังนั้น จึงจุดไฟได้ด้วยไม้ขีด แอลกอฮอล์คือปีศาจร้ายในน้ำ สายน้ำอุทกภัยที่ทรงพลัง เป็นแรงผลักดันของไฟปีศาจในน้ำ จึงมีพลังมหาศาลถึงเพียงนี้ โบราณท่านว่า*"น้ำไฟไม่ปรานี แต่เมื่อรู้นิสัยก็เป็นประโยชน์"* คือเมื่อรู้จักใช้ก็เป็นประโยชน์ต่อมนุษยโลก มิฉะนั้นแล้ว พระอัคนีก็กลายเป็นไฟปีศาจ มนุษย์สมควรรู้ไว้ สุรานารีให้โทษร่างกายอันตรายถึงชีวิต

(13)

หยางเซิง : แล้ว *"พลังลมปราณ"* มีอานุภาพเพียงไร ?

พระเจ้าเตา : คนที่โมโห จะมีอาการเป็นฟืนเป็นไฟ แย่ละซิ เมื่อฟืนไฟเผาไหม้ ก็จะเกิดไฟไหม้บ้าน คนที่โมโห บางครั้งโมโหจนถึงกับช็อก เป็นเพราะไฟลุกโชนจนกลายเป็นลมมรสุม (ช็อก) ทำให้ร่างกายล้มลง ความดันไฟฟ้าสูงเกินไป สายไฟรับไม่ไหวทำให้ไฟรั่ว เกิดไฟไหม้บ้านเรือน (ร่างกาย) หรือ

ฟิวส์ขาด คนจะมีอันตราย ไม่มีแสงสว่าง และถึงตาย กำลังวังชาของคนมีจำกัด เหมือนดังถังแก๊ส เผาไหม้ทุกวัน ถ้าโมโห......ถังแก๊สระเบิดกำลังลมปราณก็หมด ฉะนั้นโมโหคือความตาย

วันพฤหัสที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 12 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ทางสวรรค์นั้นต้องผ่านด่านจิ้วหยาง หมั่นเพียรสร้างบุญกุศลผลสุขสันต์
อันห้องครัวเทวัญคุ้มคอยป้องกัน เพศหญิงนั้นต้องเชี่ยวชาญเรื่องการเรือน

(14)

หยางเซิง : โบราณท่านว่า สตรีคลอดบุตรไม่ครบเดือน ร่างกายไม่สะอาด ไม่ควรเข้าใกล้เตาไฟหุงหาอาหาร เพื่อหลีกเลี่ยงหยามเหยียบพระเจ้าเตา แล้วจะมีเภทภัย สมัยนี้อยู่กัน 2 ผัวเมีย ไม่มีญาติหรือคนใช้ แม่ลูกอ่อนต้องหุงหาอาหารเอง แล้วจะทำอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : โบราณว่าไว้ สตรีคลอดบุตรไม่ครบเดือนร่างกายไม่สะอาด ไม่ให้เข้าใกล้เตา เพื่อหลีกเลี่ยงลบหลู่พระเจ้าเตา ชาวบ้านไม่รู้ความหมาย จะได้อธิบายในวันนี้ เกิดเป็นหญิงต้องทำงานตัวเป็นเกลียว ตอนอุ้มท้องยังต้องตื่นนอนแต่เช้าหุงหาอาหารให้คนในบ้านกิน กินแล้วยังต้องล้างถ้วยชามแล้วพาลูกเต้าไปทำไร่ไถนา เช่นเดียวกับพวกผู้ชาย กลางวันแดดร้อนเหงื่อไหลโทรมกาย ยังต้องตากแดดกลับบ้านหุงข้าว

พวกผู้ชายพอพักกลางวันก็จะกินข้าว ส่วนผู้หญิงยังต้องทนทรมานอยู่ในครัว ตกเย็นต่างกลับบ้าน อ่อนระโหยโรยแรง อาบน้ำอาบท่าเตรียมตัวกินข้าว ส่วนผู้หญิงยังต้องง่วนอยู่ในครัว สภาพเช่นนี้เป็นที่เห็นใจของพระเจ้าเตา จึงได้บอกไปว่า *"สตรีหลังคลอดบุตร ไม่ต้องเข้าครัว"* เพราะต้องการให้สตรีหลังคลอดบุตรได้พักผ่อน เพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกายให้แข็งแรง สตรีหลังคลอดมักอ่อนแอ กลางคืนยังต้องให้นมลูก อดหลับอดนอน ถ้ายังต้องทำงานอีกก็น่าสงสาร ควรมีโอกาสพักผ่อน เป็นความเมตตากรุณาของพระเจ้าเตา แต่มิใช่กลัวเลือดแปดเปื้อนหรอก ข้าฯ มีไฟวิเศษ ผีสางปีศาจยังไม่กลัว ไฉนจะไปกลัวร่างที่ประกอบด้วยเลือดเนื้อเล่า นี่เป็นเพราะเห็นแก่สตรีแม่บ้าน ดังนั้นผู้ที่เป็นสามีต้องเอาใจปรนนิบัติภรรยา โดยเฉพาะระหว่างคลอดบุตร ต้องคอยดูภรรยา ช่วยทำงานบ้าน เพื่อภรรยาจะได้ไม่ต้องทรมาน ร่างกายสตรีสมัยนี้ จากหญิงชาวไร่ชาวนา มาเป็นแม่ค้าแม่ขาย คนงาน พนักงาน ไม่ต้องทำไร่ทำนา บ้างก็ดูแลอาหาร 3 มื้อ ทำงานบ้าน เวลาคลอด หากไม่มีญาติช่วยทำอาหาร 3 มื้อต้องทำเอง เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เป็นการแปดเปื้อนพระเจ้าเตาหรอก

(15)

หยางเซิง : กล่าวกันว่า จะเฆี่ยนตีหรือดุด่าเด็กต่อหน้าพระเจ้าเตาไม่ได้ มีเหตุผลอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : คัมภีร์พระเจ้าเตาระบุว่า *"ห้ามดุด่าเด็กหน้าเตา"* เจตนามีว่า ในขณะที่แม่หั่นผักอยู่นั้น เกิดโมโหโทโสใช้มีดที่ถืออยู่ในมือหรือคว้าตะหลิวได้ไปทำร้ายเด็ก ทำให้เกิดการบาดเจ็บ การทะเลาะเบาะแว้งหน้าเตาหรือในครัว เสียบรรยากาศ ไม่สบายใจ จะทำให้ข้าวมื้อนั้นทุกคนจะกินข้าวไม่ลง ถึงกินก็ย่อยอาหารไม่ดี แต่ถ้าไม่มีเรื่อง มีความปรองดองทุกคนใจเบิกบานอาหารมื้อนั้นก็อร่อย ครอบครัวไหนจะมีความสุขหรือไม่ จะดูได้บนโต๊ะอาหาร จึงมีการกล่าวกันว่า *"พระเจ้าถือกินข้าวเป็นเรื่องใหญ่"* ซึ่งแสดงถึงบทบาทและฐานะของข้าฯ ถ้ากินอาหารบนโต๊ะ หน้าเตาได้ พระเจ้าเตาคุ้มครอง จะมีคนมาทวงหนี้ หรือมีเรื่องสลักสำคัญจะต้องกินข้าวก่อนแล้วค่อยพูดกัน มิฉะนั้นแล้วจะมีความผิดมหันต์ ฉะนั้น การกินเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นจึงมีฐานะอันศักดิ์สิทธิ์ถึงเพียงนี้

(17)

หยางเซิง : พระเจ้าเตาไฉนแปลงร่างเป็นเตา ทำไมไม่สถิตอยู่ในห้องโถง เทพยดาพระเจ้าล้วนไม่ชินต่อควันไฟมนุษยโลกแล้วเหตุไฉน พระเจ้าเตาเท่านั้นไม่หลีกเลี่ยง

พระเจ้าเตา : เทพยดาพระเจ้าอยู่นอกโลกมนุษย์ จึงไม่ชินควันไฟ แต่เทพเจ้าเตาศาลเจ้าในโลก รมควันไฟทุกวัน ใครว่าไม่ชินควันไฟ ข้าฯ มิใช่ไม่ชินควันไฟโลกมนุษย์หากเป็นผู้ให้

ควันไฟ พลังงาน เลี้ยงคนทั้งโลก ถามหน่อย มนุษย์กินเนื้อกินปลา 3 มื้อ แล้วข้าฯ เคยกินสักชิ้นไหม ? ข้าฯ ต้องทนรมควันไฟทุกวัน เหงื่อโทรมกาย ไม่เพราะเห็นแก่มนุษยโลกหรอกหรือ แต่คนดีย่อมได้ดีสักวัน ปัจจุบันเข้าสู่ยุคไฮเทค มีเตาแก๊สหม้อไฟฟ้าใช้ อาหารการกิน 3 มื้อ ถูกสุขลักษณะ ในครัวก็ไม่ต้องรมควันไฟอีกแล้ว ข้าฯ จึงสบายหน่อยไม่ต้องทนรมควันไฟอีกต่อไป

วันศุกร์ที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

พระเจ้าเตาซือมิ่งกงทรงการุณย์ ทดแทนคุณยามมีสุขอย่าลืมสิ้น
ท่านคุ้มครองมวลมนุษย์ชั่วชีวิน ไร้ทรัพย์สินไม่ย่อท้อขอทำบุญ

(18)

หยางเซิง : พวกฝรั่งไหว้แต่พระผู้เป็นเจ้าเยซูคริสต์ ไม่ไหว้พระเจ้าเตาแล้วพระเจ้าเตาไปอยู่ที่ไหน ?

พระเจ้าเตา : ฝรั่งนับถือพระเยซูคริสต์ ถือว่าอาหารที่กิน เสื้อผ้าที่สวมใส่ พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ประทานให้ ก่อนกินอาหารจึงอธิษฐาน และขีดไม้กางเขนที่หน้าอก ขอบพระทัยพระเยซูคริสต์ พวกเขานับถือพระเจ้า มีแต่บนสวรรค์มีพระผู้เป็นเจ้าองค์ใหญ่สถิตอยู่ แต่ไม่รู้ว่า ยังมีพระเจ้าองค์เล็กที่ประทานให้เขากิน ให้เขามีเสื้อผ้าสวมใส่ทุกวัน ซึ่งสถิตอยู่ในบ้าน ฉะนั้น พระเจ้าเตาจึงเป็นผู้มีพระคุณของมนุษย์ ถึงแม้ฝรั่งไม่รู้จักเขา แต่อธิษฐานที่โต๊ะอาหาร เป็นการคารวะต่อข้าฯ มิฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าอยู่บนสวรรค์อันไกลโพ้น พวกเขาทำไมไม่อธิษฐานไปทางฟากฟ้า แต่กลับอธิษฐาน

กับตัวเอง.....พระเจ้าเตาเล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม้กางเขนก็คือท่อนไม้ ขีดไม้กางเขนก็คืออธิษฐานกับพระเจ้าเตา เมื่อเข้าใจเหตุผลนี้แล้ว ย่อมเข้าใจได้ ฝรั่งไม่รู้จักข้าฯ แต่ข้าฯ ก็อยู่เคียงข้างพวกเขา ยกตัวอย่าง มีคนที่เจ้าไม่รู้จักอยู่ที่ข้างบ้าน แต่การไม่รู้จักของเจ้า มิได้หมายความว่าเขาไม่มีตัวตน โดยเฉพาะพระเจ้าเตาอย่างข้าฯ เป็นพระเจ้าตรวจการณ์คอยแอบสกดรอยเจ้าอยู่ ปกติจะไม่แสดงตัว วิญญาณของคนบงการชีวิตคน แล้วใครบ้างที่ได้รู้จักหน้าตาเล่า ฉะนั้น มนุษย์ไม่ควรเข้าใจว่า แอบทำอะไรไปแล้วพระเจ้าจะไม่รู้ อาชญากรรมมากมายในโลกมนุษย์ มักแอบทำกันอย่างลับ ๆ แต่หนีไม้พ้นสายตาของพระเจ้า ในที่สุดความลับก็แตก ความจริงปรากฏต่อสายตาชาวโลก

(19)

หยางเซิง : ก่อนที่ไฟของชีวิตยังไม่ปรากฏ ไปอยู่ ณ ที่ใดแล้วจะเพาะเลี้ยงไฟนี้ได้อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : วันเฉลิมฉลองของชาติ จะมีการยิงพลุ ปีใหม่เด็ก ๆ จะจุดดอกไม้ไฟหรือประทัด พอจุดก็จะมีลูกไฟอันสวยงาม ลูกไฟนี้แหละ คือ*"ใบ"* ของชีวิต เมื่อกล่าวถึงคนเรา ลูกไฟแห่งชีวิตจะสวยหรือไม่ ย่อมหมายถึงบุคคลนั้น มีไฟแรงหรือไม่ ไฟของชีวิต เป็นทางที่มองไม่เห็น แล้วจะบ่มเพาะไฟชีวิตได้อย่างไร จำเป็นต้องอาศัยความพยายาม คนเรา

กลัวที่สุดคือทางมืด เพราะทำให้ชีวิตมืด ถ้าเดินในทางที่ถูกที่ชอบ ก็จะพบกับบรรยากาศแห่งธรรมะ เมื่อคนเราตายจากโลกนี้ไป จะนำอะไรติดตัวไปไม่ได้ นอกจากผลบุญกับผลกรรมเท่านั้น ข้าฯ... พระเจ้าเตาให้เจ้าได้กินอาหาร ทำให้ร่างกายได้แคลอรี่ พลังความร้อนนี่แหละคือไฟชีวิต พอมนุษย์ถึงแก่ความตาย ข้าฯ ก็เอาพลังความร้อนนี้กลับคืน ร่างกายก็เย็นลงไม่ไหวติงอีก ถ้าหากพลังความร้อนใช้ในทางดี จะกลายเป็นแสงอันบรรเจิด สว่างไสวไปถึงสวรรค์ คนก็ลอยสู่ฟากฟ้า ถ้าใช้ไปในทางชั่ว พอกระทบกลุ่มเมฆ ก็จะกลายเป็นฝน ตกสู่นรก ขอให้มนุษย์จงสังวร

(20)

หยางเซิง : ได้โปรดแจงความหมายของ *"ไม้ขีดไฟ"* ด้วย

พระเจ้าเตา : ไม้ขีดไฟมีหัวสีดำ ไม่ผิดกับคน ถ้าบรรจุอยู่ในกล่อง ก็เหมือนคนที่อยู่กับบ้าน ไม่ออกไปทำงาน ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม้ขีดเมื่อถูกน้ำ ก็จุดไฟไม่ติด เวลาจะจุดไม้ขีดหัวต้องชนกำแพง ไฟถึงจะติด การเผาตัวเองให้แสงสว่างแก่ผู้อื่น ก็คือการเสียสละและให้ถือได้ว่าเป็น *"วีรชน"* มนุษย์เราน้อยนักจะเหมือนไม้ขีดไฟ เอาหัวชนเพื่อช่วยคนอื่น เพียงประสบอุปสรรคเล็กน้อยก็ท้อเสียแล้ว เทียบกับไม้ขีดไฟยังไม่ได้เลย คนเราไม่ควรท้อถอย ควรเป็นไม้ขีดไฟที่ออกจากกลัก พยายามอุทิศตนช่วยเหลือมนุษยโลก เผยแพร่

ข่าวสารสวรรค์ ชักชวนมนุษย์ประกอบกรรมดีอย่าคดโกง ตัณหา โลภ ขโมย ถ้าไม่มีความกล้าเช่นนี้ เห็นแก่ตัวก็เหมือนไม้ขีดไฟที่อยู่ในกลัก เป็นของไร้ประโยชน์ เกิดมาเสียชาติเกิด แต่ไม่ยอมใช้ตนเองให้เป็นประโยชน์บุคคลเช่นนี้ใช้ไม่ได้

(21)

หยางเซิง : ครัวของผู้บำเพ็ญธรรม เหตุใดจึงเรียกว่า *"ครัวสวรรค์"*

พระเจ้าเตา : ครัวสวรรค์เป็นครัวของเทพเจ้า ในนั้นมีแต่ผักและผลไม้ อาหารธรรมชาติ สดและอร่อยไม่มีกลิ่นคาวเลือด ชวนให้น้ำลายหยด ครอบครัวผู้บำเพ็ญธรรมไม่ฆ่าสัตว์ ปรุงแต่อาหารมังสวิรัติ เหมือนถ้ำเทวดา ดื่มแต่น้ำอมฤต กินแต่ผลไม้ทิพย์ จึงเรียกว่าครัวสวรรค์ ในครัวของคนธรรมดาจะมีแต่หมูเห็ดเป็ดไก่เต็มไปด้วยกลิ่นคาวเลือด เป็นโรงฆ่าสัตว์น้อย ๆ จึงเรียกครัวสวรรค์ไม่ได้

(22)

หยางเซิง : พระเจ้านวเวหา นวเวหาหมายความว่าอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : นวเวหาก็คือสวรรค์เก้าชั้น 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 เลข 9 เป็นเลขสูงสุด เลข 0 กลับเข้าที่เดิม คนเราดวงแข็ง เรียกว่าตาย 90% รอด 10% คนที่รอดตายก็คือ 0 ซึ่งได้รับบารมีปกป้องจากเบื้องบน เก้าเป็นเลขตัวสุดท้าย

เช่นสวรรค์ชั้น 9 หรือนรกชั้น 9 ข้าคือเจ้าแห่งชีวิตของมนุษย์สถิตอยู่บนศีรษะของมนุษย์ บ้างก็เรียกเทพเจ้าไตรศพ หรือพระเจ้าแสงสว่างแห่งชีวิต มีหน้าที่ตรวจตราทุกครัวเรือนในโลกมนุษย์ว่า ใครทำดีทำชั่ว ข้ามองเห็นได้โดยตลอด ผู้ที่นับถือข้า ย่อมไม่กล้าประกอบกรรมชั่ว แล้วจะไปรายงานว่าเจ้าทำบาปได้อย่างไร ฉะนั้นหวังว่ามนุษย์ทำคะแนนเต็ม 100 ไม่ได้ อย่างน้อยก็ควรได้ 90 คะแนน ทำความดี 10 วันไม่ได้ ก็ควรทำได้ 9 วัน

วันเสาร์ที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

คืนเดือนเพ็ญพระจันทร์ผ่องส่องทั่วหน้า ถึงเวลาเมื่อตรุษสารทย่างมาถึง
บรรยากาศวันตงชิวชวนคะนึง จิตซาบซึ้งหนุ่มสาวจักรักผูกพัน

เร่งเขียนหนังสือเพื่อใครกัน ก็เพื่อให้มนุษยโลกอยู่ดีมีสุข
ถึงวันสารทชิว (ไหว้พระจันทร์) หนุ่มสาวต่างฝันใฝ่ถึงกัน
ด้วยรักบริสุทธิ์และไมตรี จงอย่าประพฤติไม่งามใต้แสงจันทร์

(23)

หยางเซิง : พรุ่งนี้เป็นวันเสาร์ไหว้พระจันทร์ จันทร์เพ็ญกระจ่างฟ้า ชีวิตยิ่งทอประกายบรรเจิดเฉิดฉันท์ หนึ่งปีมีเดือนเต็ม 12 ครั้ง แต่ทำไมพระจันทร์ในคืนสารทไหว้พระจันทร์ให้ความรู้สึกแก่มนุษย์แตกต่างไปจากธรรมดา ?

พระเจ้าเตา : เดือน 8 อากาศเริ่มเย็นลง บรรยากาศวังเวงแหงนมองดวงจันทร์ สายลมโพยพาย ทำให้เกิดความรู้สึกว้าเหว่ ฉะนั้น ผู้มีอายุย่างเข้าวัยกลางคนกับวัยชรามองดูดวงจันทร์ ชวนให้คิดถึงอดีต ทำให้ใจสะท้อนคะนึงหา ส่วนคนหนุ่มสาวรัญจวนเสน่หา ยกจอกเหล้าชมเดือนเพ็ญ

หนุ่มสาวชื่นสุขใต้แสงจันทร์ ถึงดึกดื่นยังไม่กลับบ้าน หนุ่มรูปงามหน้าหยก สาวสวยดั่งเทพธิดา เสน่หารัญจวน แล้วจะขึ้นไปตำหนักดวงจันทร์ได้อย่างไร ก็ได้แต่ทำขนมไหว้พระจันทร์ ตั้งจิตกล่าวอธิษฐาน ขอให้ชื่นสุขครองรักกัน

(24)

หยางเซิง : ในหม้อกระทะกำลังปรุงอาหารด้วยรสเปรี้ยวหวานมันเค็ม พระองค์รู้สึกรสชาติเป็นอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : แม่บ้านหุงหาอาหาร มีรสชาติเปรี้ยวหวานมันเค็มหลากรส แต่หม้อหรือกระทะนิ่งเฉย เพราะเป็นธาตุโลหะทนน้ำทนไฟ ไม่กลัวถูกเผา ถึงแม้ถูกทิ่มแทงด้วยก็ทนได้ ถ้าขาดจิตใจอันเข้มแข็งและความมีขันติธรรม ก็เห็นทีจะไม่รอด มนุษย์เกิดมาในสังคมอันโสโครกเต็มไปด้วยบรรยากาศที่เป็นพิษจำต้องเอาอย่างหม้อหรือกระทะ จึงจะอยู่รอดปลอดภัยจากหมู่มารทั้งหลาย

(25)

หยางเซิง : กล่าวกันว่า พระเจ้าเตา 3 วันขึ้นสวรรค์รายงานบาปบุญมนุษย์ครั้งหนึ่ง จะจริงเท็จอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : พระเจ้าเตา 3 วันขึ้นสวรรค์ครั้งหนึ่ง เป็นการกำหนดของสวรรค์ เสมือนการทำบัญชีของห้างร้าน ทำงบรายวัน หรือรายสัปดาห์ งบครึ่งปีหรือตลอดปี พระเจ้าเตา

เป็นเจ้าแห่งครัวเรือน ชีวิตทุกครัวเรือนอยู่ในกำมือ ตรวจตราบาปบุญทุก ๆ คน ใครทำบาปวันนี้จะถูกบันทึกไว้ เพื่อให้โอกาสแก้ตัว จะคอยดูวันต่อไป ถ้าไม่ทำผิดอีกจะยกเลิกคดีเมื่อวาน หากวันถัดไปทำบุญกุศล ก็จะทูลรายงาน แต่ถ้าไม่สำนึกผิดและทำบาปต่อไป ก็ไม่มีโอกาสรับอภัยโทษ ข้าก็จะรวบรวมข้อมูลบาปบุญรายงานไป 3 วันหนหนึ่ง เรียกว่ารายงานย่อย วันที่ 24 เดือน 12 ของทุกปี ข้าก็กลับไปสวรรค์รายงานบาปบุญตลอดทั้งปีเรียกว่า รายงานใหญ่ นะ

(26)

หยางเซิง : การประดิษฐานพระเจ้าเตาไว้บูชา จะตั้งไว้ที่ห้องโถงหรือในครัว ไหนจะเหมาะสมกว่ากัน ?

พระเจ้าเตา : ถ้าตั้งไว้ที่ห้องโถง ก็เพียงจุดธูปเช้า - เย็นก็พอเวลาส่งเสด็จ (วันที่ 24 เดือน 12) ดีที่สุดก็ให้ตั้งแท่นบูชาเซ่นไหว้หน้าเตา สมัยโบราณที่บูชาจะอยู่ในครัว เพื่อเมื่อที่บูชาพระเจ้าเตาตั้งไว้หน้าเตา เมื่อคนเห็นก็จะเกิดความเคารพ เก็บกวาดทำความสะอาดเตาและห้องครัว ไม่กล้าขี้เกียจ เฆี่ยนตีหรือดุด่าเด็กต่อหน้าข้า ซึ่งเป็นการไม่สมควร แต่ปัจจุบันห้องครัวรูปแบบถูกสุขลักษณะ จะไว้ตรงไหนก็ได้ แต่เวลาจุดธูปอย่าลืมเรียกชื่อข้าก็แล้วกัน

วันอาทิตย์ที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

อาหารดีพลานามัยย่อมแข็งแรง ต้องรู้แจ้งกินพืชผักพักการฆ่า
ยามเจ็บป่วยขอพรเทพเสกสรรยา ผลตามมาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เนรมิตพร

พระดำรัส : ได้เห็นความกระตือรือร้นของคติธรรมทุกคนแห่งสำนักธรรมเซิ่นเต๋อเป่ากง ให้รู้สึกปลื้มใจ ตกยามดึกบ้างเสพสุราเมามาย บ้างก็มั่วกามเกมกัน บรรยากาศขมุกขมัว มีแต่สำนักธรรมแห่งนี้ที่สว่างไสว ต่างสมัครสมานเป็นหนึ่งใจเดียวกัน ทำบุญกุศลร่วมกัน

(27)

หยางเซิง : คัมภีร์พระเจ้าเตาระบุไว้ว่า *"ในเวลากลางคืนห้ามวางสิ่งของต่าง ๆ ไว้บนเตา"* อันเป็นการไม่นับถือพระเจ้าเตามีเหตุผลประการใด ?

พระเจ้าเตา : เพราะพวกแมลงสาบ จิ้งจก หนูจะออกหากินในเวลากลางคืน เพราะฉะนั้นหลังอาหารเย็น พวกแม่บ้านจะต้องเก็บอาหารที่กินเหลือเก็บไว้ในตู้กับข้าว ล้างถ้วยโถโอชามแล้วเก็บวางไว้ให้ดี ถูกสุขลักษณะ ถ้าอาหาร

กินเหลือวางไว้บนเตาพวกแมลงเหล่านั้นจะมาตอมกินทำให้สกปรกมีเชื้อโรค ถ้าวันรุ่งขึ้นนำมากิน ก็อาจจะติดเชื้อถึงล้มป่วยได้ คนโบราณสอนว่ากลางคืนต้องรักษาความสะอาดเตา เพื่อให้พระเจ้าเตาได้หลับนอน แท้ที่จริงแล้วพระเจ้าเตาต้องการให้มนุษย์ได้กินอาหารที่สะอาดถูกสุขลักษณะต่างหากจึงขอให้มนุษย์ได้รับทราบไว้ด้วย

หยางเซิง : ผงชูรส เป็นผงที่ทำให้อาหารมีรสชาติอร่อยหรือครับ

พระเจ้าเตา : ปรุงอาหารต้องให้อาหารมีรสชาติอร่อย พ่อครัวแม่ครัวที่มีฝีมือย่อมปรุงอาหารได้รสชาติ แต่ก็มีผงสีขาวชนิดหนึ่งเรียกว่าผงชูรส เวลาปรุงอาหารขาดมันไม่ได้เพราะเจ้าสิ่งนี้นี่เอง ที่ทำให้อาหารมีรสชาติอร่อย ผงชูรสนี้บางท่านเรียกว่า *"รสดัน"*

เสมือนหนึ่งคนเราเสพกามคุณแต่น้อย ร่างกายอบอุ่นพลังสมบูรณ์แล้วตกผลึกเป็น*"ตันทอง"* ถ้าคนไม่มีตันทองก็เช่นคนธรรมดา ถ้ามี*"ตันทอง"* ก็เป็นผู้วิเศษ แล้วจะตกผลึกเป็น*"ตันทอง"* ได้อย่างไร ต้องปฏิบัติดังนี้:-

1) สร้างเขื่อนกักน้ำทะเลไว้ อย่าให้ไหลกลับ น้ำทะเลก็คือน้ำเชื้อของคน (มีกลิ่นคาว) เวลาหุงต้มอาหารจะต้องตักน้ำคลองใส่ในกระทะไม่ให้ไหลออก

2) คนจะตกผลึก*"ตันทอง"* จะต้องกักเก็บน้ำเชื้อเช่นกันไม่ให้ไหลออก น้ำเชื้อบวกไฟก็แปรเปลี่ยนเป็นไอเช่นเดียวกับน้ำทะเลถูกแสงอาทิตย์เผา ก็จะระเหยเป็นไอน้ำ

เมื่อไอน้ำระเหยหมด ก็ตกผลึกเป็นเกลือ ซึ่งขณะนี้เอง ก็ตกผลึกเป็น *"ตันทอง"* เก็บเกี่ยว *"มรรคผล"*

หยางเซิง : ที่พระองค์กล่าวว่า พอจะเข้าใจ แต่จะตกผลึกเป็น *"ตันทอง"* อย่างไร

พระเจ้าเตา : การตกผลึกตันทองเป็นเรื่องง่าย อย่าเห็นเป็นเรื่องยาก จิตใจต้องมีพลังธรรมยิ่งใหญ่ ก่อเกิดรังสีดวงอาทิตย์ ลดกิเลสตัณหา น้ำเชื้อจะสมบูรณ์ดุจน้ำทะเล ความร้อนจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อไอน้ำระเหย ก็จะตกผลึกเป็นตันทอง ผงชูรสหรือเกลือ ล้วนแต่ร่างกายต้องการเป็นของชูรสอาหาร 3 มื้อ นั่นเป็นวิธีปฏิบัติมรรคผลแบบธรรมชาติ ขอให้ชาวโลกศึกษาดู

(29)

หยางเซิง : กล่าวกันว่า ตกผลึก *"ตัน"* นั้นง่าย แต่จิตฝึกยาก แล้วจะต้องทำอย่างไรจึงจะดี

พระเจ้าเตา : ต้องใช้ฟืน 3 ชนิด (三綱(三根)) ใส่เข้าไปในเตา แล้วก่อไฟให้โชติช่วง ก่อพลังลมปราณ แล้วจึงใช้ไฟแท้นี้สกัดเบญจกมล คือ 1. กมลมาศไม่เปลี่ยน 2. กมลไม้เมตตา 3. กมลชลละเมียดละไม 4. กมลอัคคีเถรตรง 5. กมลดินแน่นิ่ง โดยมีเบญจกมลนี้ นั่งใส่ฟืนหน้าเตาหุงหาอาหาร เมื่ออาหารสุก ก็ตกผลึกเป็นตันทอง ส่งกลิ่นหอมดั่งข้าว ใช้กินแก้หิวได้ อายุยืนยาว ใจมีธรรมะ สกัดเป็นยาวิเศษได้ สามารถรักษาคนเจ็บป่วย สามารถขจัดภัยภัย มีจิตใจสัตย์ซื่อ ย่อมอยู่ยงคงกระพัน

วันจันทร์ที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

อรุณรุ่งฟ้างดงามเมื่อยามเช้า มนุษย์เรามีความหวังวันปีใหม่
อาหารดีมีพลังงานสราญใจ จดจำไว้พระเจ้าเตามีพระคุณ

พระดำรัส : ความกังวลหายไปในความฝัน ปลอดโปร่งในตอนเช้าตื่นนอน ถ้าเจ้ายังคงฝันค้างกลางวันอยู่ เจ้าจะไม่มีวันพรุ่งนี้ตลอดไป ควรเร่งเมื่อเยาว์วัยร่างกายแข็งแรง ทำบุญกุศลภายภาคหน้าจะได้เป็นนายคน จงอย่าสันโดษเป็นอันขาด

(30)

หยางเซิง : พระเจ้าเตาดำรัสว่า มีแรงทำงานทั้งวันอยู่ที่กิน ไม่ทราบว่าลาภปากของคนฟ้าประทานให้ใช่หรือไม่ หรือว่าถูกกำหนดแต่ชาติปางก่อน ?

พระเจ้าเตา : คนเราเรื่องกินเป็นใหญ่ ถ้าคนไม่ได้กินหรืออดอาหารชีวิตก็จะไม่รอด บาปบุญชาติก่อนหักล้างอาหารที่ติดตัวมา ผู้ที่ชาติก่อนทำบุญมาก ก็มีอาหารเต็มยุ้งฉาง เมื่อมาเกิดเป็นคน ก็จะมีลาภปากหรือ *"โชคกิน"*

(31)

หยางเซิง : แต่ถ้าชาติก่อนทำบาปมากกว่าทำบุญ ก็อัตคัดขัดสนอาหาร ชาตินี้จะต้องถูกสนองกรรมจะต้องอดอยากหรือ ?

พระเจ้าเตา : สวรรค์ทรงไว้ซึ่งเมตตาธรรม ชาติก่อนทำบาปมากกว่าทำบุญ *"ลาภกิน"* จะถูกตัดไป แต่สวรรค์ทรงเมตตา เมื่อจะมาเกิดก็ประทานอาหารให้บ้าง แม้มนุษย์จะไม่มีลาภกินอย่างสมบูรณ์ แต่ถ้ามานะบากบั่น ก็จะไม่อดอยากอย่างแน่นอน

(32)

หยางเซิง : คนบางคนอยู่ได้ด้วยการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ เช่นนี้จะอธิบายอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : เนื่องจากทำบาปไว้มาก จึงไม่มีลาภกิน แต่เมื่อเกิดมาอยู่ในร่างมนุษย์ สวรรค์จึงยังประทานอาหารมาให้บ้าง แต่เมื่อกิ่งรากไม่งอกงาม ดุจดั่งหญ้าแห้ง ก็ไม่สามารถได้น้ำหล่อเลี้ยง จึงต้องอาศัยแรงงานรดน้ำใส่ปุ๋ย อาศัยบรรเทาทุกข์

ข้าบอกกล่าวมนุษย์ ถ้าหากชาตินี้ยากจนไม่มีจะกินก็จงอย่าอิจฉาคนรวย ควรสำนึกบาปเมื่อชาติก่อน คนเราแม้ 3 มื้อจะกินยังไม่มี ก็เพราะชาติก่อนไม่รู้จักทำบุญ อย่าคิดว่าบุญน้อยนิดไม่สนใจ เสมือนหนึ่งข้าวเม็ดหนึ่งปล่อยให้หล่นหายไป นาน ๆ เข้าข้าวก็หมดยุ้ง อย่าคิดว่า ทำบาปเพียง

เล็กน้อยไม่เป็นไร เหมือนกับเม็ดทรายเม็ดหนึ่ง นานเข้าก็กองเป็นภูเขาได้ มิฉะนั้น ลาภกินมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับบาปบุญเมื่อชาติก่อนอยู่มากทีเดียว

(33)

หยางเซิง : กินอาหารมังสวิรัติกับกินอาหารคาว ลาภกินจะแตกต่างกันหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : การกินอาหารมังสวิรัติเป็นลาภกินที่สะอาดบริสุทธิ์ ส่วนกินอาหารคาว เป็นลาภกินที่แฝงไว้ด้วยคาวเลือด ส่วนจะแยกแยะอย่างไร ก็ดูได้จากน้ำที่แม่บ้านล้างผัก น้ำที่แม่บ้านล้างผัก น้ำที่ล้างผักจะมีดินทราย ไว้นานจะตกตะกอนเป็นน้ำใส ส่วนน้ำที่ล้างเนื้อ จะมีสีเลือด ถึงนานก็ไม่เปลี่ยนสี มีกลิ่นคาวเหม็น คนบำเพ็ญธรรมไม่อยากกินเนื้อสัตว์

โบราณถือเป็นประเพณี เตาห้ามเปื้อนเลือดหมูเลือดปลา มีเจตนาเตือนมนุษย์ อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ลดการกินเนื้อสัตว์ รักษาครัวให้สะอาด จะเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย์

(34)

หยางเซิง : คนทั่วไปกินอาหารคาว ประกอบอาหารด้วยปลาและเนื้อสัตว์ กล่าวกันว่า*“เทพยดาไม่แตะเลือด”* แล้วพระเจ้าเตาจะมีความรู้สึกอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : เทพยดาไม่แตะเลือด ใช่ว่าจะกลัวเลือด ที่จริงนั้นไม่อยากเห็นมีการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ทำให้เกิดความสังเวชใจ

แต่มนุษย์ก็เป็นเช่นนี้ เพียงขอความปรานีจงอย่าได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเลย ขอให้กรุณาปรานีต่อชีวิตสัตว์ด้วยเถิด

(35)

หยางเซิง : การที่สัตว์ได้รับโทษทัณฑ์เช่นนี้ มิใช่เป็นโทษที่พวกมันสมควรได้รับหรอกหรือ ?

พระเจ้าเตา : ถูกแล้ว มาเกิดเป็นสัตว์ล้วนแต่ชาติก่อนทำบาปไว้มาก ได้รับโทษจากนรกอเวจีแล้ว มาเกิดในโลกมนุษย์รับโทษอีกทีหนึ่ง แต่แม้มนุษย์จะสะใจทำโทษคนอื่นก็หวังว่าพวกเจ้าจงประพฤติตนเป็นคนดี มิฉะนั้นสักวันหนึ่ง จะเข้าตัวเอง เมื่อนั้นก็จะแค้นใจความโหดเหี้ยมของมนุษย์ เจ้าจะเห็นได้จากหนังสือธรรมะเรื่อง *“วงเวียนกรรมของสัตว์โลก”*

(36)

หยางเซิง : คนเรามักจะประสบกับความผิดหวัง พระองค์เป็นผู้กำชะตาชีวิตมนุษย์ ถ้าประสบปัญหาหรือเจ็บไข้ได้ป่วยจะขอความช่วยเหลือพระองค์ท่านได้หรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : คนเราจะประสบเภทภัย ยากจะคาดเดาได้ ปัญหาหรือเภทภัยที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดจากฝืนกฎข้อบังคับ ส่วนหนึ่งเกิดจากบาปที่ทำไว้ในชาติก่อนแต่ด้วยการที่ข้าเป็นผู้กำชะตาชีวิตมนุษย์ ฉะนั้นถ้าประสบปัญหา คนในครอบครัวเจ็บป่วย การค้าฝืดเคือง หน้าที่การงานไม่เจริญ สามีภรรยาระหองระแหงชะตาชีวิตมืดมัว ก็มาสวดอธิษฐาน

ต่อข้าได้ เพราะเหตุใด การที่มีปัญหา ผิดหวัง กลุ้มใจ หม่นหมอง ย่อมจะกินข้าวไม่ลง ข้าเป็นผู้คุมอาหาร 3 มื้อ ของมนุษย์เพียงแต่ประทานให้กินได้ ก็เชื่อว่าทุกอย่างจะสมความปรารถนา ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เพียงจุดธูป 3 ดอก คุกเข่าอธิษฐานต่อพระเจ้าเตาว่า *"ลูกช้าง.....ป่วย (มีปัญหา) ไม่อาจรักษาได้ (ไม่อาจแก้ไขได้) วันนี้คุกเข่าต่อพระองค์ด้วยจิตศรัทธา ขอสำนึกผิดต่อบาปที่ทำไว้เมื่อ 3 ชาติก่อน จะเพียรบำเพ็ญธรรมแต่บัดนี้มุ่งทำบุญกุศล และจะบริจาคเงินร่วมพิมพ์หนังสือทรงนิพนธ์* ***"แสงสว่างแห่งชีวิต"*** *เป็นจำนวน.....เล่ม เพื่อพร่ำเตือนมนุษย์เผยแพร่ธรรมะ ขอพระองค์ทรงโปรดลูกช้างหายป่วยโดยเร็ว (ขจัดปัดเป่าเภทภัย) ขอให้สมปรารถนาเทอญ"* แล้วคุกเข่า 3 ครั้ง กราบ 9 ที ปักธูปไว้ริมเตาพระเจ้าเตาจะทรงช่วยโดยไว จงอย่ามองข้ามนะ

(37)

หยางเซิง : ในคัมภีร์**พระเจ้าเตา**ระบุว่า *"ห้ามใช้ฟืนสกปรกหุงข้าว"* มีเหตุผลประการใด ?

พระเจ้าเตา : ใช้ฟืนสกปรกหุงข้าว มีโทษ 2 ประการ 1. หากฟืนมีพิษ ผู้ที่อยู่ใกล้อาจได้รับพิษ 2. อาหารอาจปนเปื้อน คนกินอาจได้รับพิษถึงเจ็บป่วย เพราะต้นไม้ในป่าอาจมีพิษร้าย ฟืนบนพื้นดินอาจเปื้อนมูลคนหรือสัตว์ ฉะนั้นใช้ฟืนสกปรก

แม้จะว่าไม่เคารพพระเจ้าเตา แต่ที่จริงนั้นเป็นผลร้ายต่อมนุษย์

(38)

หยางเซิง : ครัวในสมัยปัจจุบัน ยังมีข้อห้ามอะไรอีก ?

พระเจ้าเตา : ครัวสมัยนี้สะอาดถูกสุขลักษณะแล้ว ฉะนั้นข้อห้ามที่สืบทอดมาแต่สมัยโบราณจึงเหลือน้อยที่ยังใช้ได้ แต่ก็ยังมีควรปฏิบัติอยู่ 10 ข้อ ดังนี้:-

1. ไม่ควรเฆี่ยนตีดุด่าเด็กในครัว เพื่อหลีกเลี่ยงเด็กต้องบาดเจ็บจากมีดพร้าหรือตะหลิว
2. ห้ามเล่นการพนันบนโต๊ะในครัว หรือโต๊ะอาหารเป็นอันขาด
3. เวลารับประทานอาหารห้ามส่งเสียงดังหรือดุด่าเด็ก เพื่อหลีกเลี่ยงอาหารติดในลำคอ หรือเกิดอารมณ์เสียกระทบระบบย่อยอาหาร
4. ส้วมที่ติดกับครัว ควรรักษาความสะอาด เพื่อไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
5. ไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน ห้ามเปลือยกายเข้าครัว เพื่อไม่เป็นที่น่าเกลียดของผู้พบเห็น หรือกระทบความเย็นล้มป่วย
6. ห้ามใช้วัตถุเคาะตีหม้อข้าว กระทะหรือเตาให้เกิดมีเสียงอันจะก่อความรำคาญผู้อื่น

7. รองเท้าหรือถุงเท้าหรือเสื้อผ้าที่สกปรก ห้ามผิงไฟที่เตา
8. หลังอาหารควรล้างถ้วยชามให้สะอาด ห้ามกองไว้ล้างในมื้อถัดไปหรือวันรุ่งขึ้น
9. อาหารที่เหลือไม่ควรเททิ้งหรือเทลงท่อน้ำ ควรรวบรวมไว้ให้สัตว์เลี้ยงกิน
10. ก่อนนอนควรตรวจตราที่เปิดปิดเตาแก๊สหรือสวิตช์ไฟฟ้าเพื่อสวัสดิภาพของชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อควรปฏิบัติทั้ง 10 ดังกล่าว หากแม่บ้านปฏิบัติตามทุกวัน นับเป็นคุณสมบัติดีงามของแม่บ้าน พระเจ้าเตาจะประทานให้วันละ 1 คะแนน ซึ่งจะลดการเจ็บป่วยของคนในบ้านและหลีกเลี่ยงอุบัติภัย ทั้งจะเสริมความสวัสดิมงคลของครอบครัว ซึ่งก็กล่าวได้ว่าเป็นผลคุ้มครองครัวเรือนของพระเจ้าเตา แต่แท้จริงเป็นคุณงามความดีของแม่บ้าน

วันอังคารที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 2 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ใจเป็นสุขเสพอาหารมีรสชาติ	**จิตสะอาดปราศกิเลสเภทภัยหนี**
ปฏิบัติธรรมเพื่อนำทางสว่างชีวี	**ละสุราและนารีมีกายงาม**

พระดำรัส : มีกินมีใช้ควรรู้จักพอ ยิ่งสมควรสร้างบุญกุศล ทำให้ชีวิตสุขสมบูรณ์ พระเจ้าเตาทรงเอาพระทัยใส่ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นเช่นนี้อยู่ชั่วนาตาปี ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ส่วนมนุษย์ทั้งวันเพื่อตัวเอง และก็บั่นทอนตัวเองไปด้วย ทำไมไม่เอาอย่างข้าทำเพื่อมวลมนุษย์บ้าง ความดีจะได้จารึกชื่อเสียงขจรขจาย

(39)

หยางเซิง : คนสมัยนี้อยู่อย่างสมบูรณ์พูลสุข บางทีมีเศษอาหารเหลือในบ้านก็ไม่ได้เลี้ยงสัตว์ ถ้าเททิ้งเศษอาหารไป จะมีความผิดโทษฐานสิ้นเปลืองหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : คนสมัยนี้ อยู่ดีกินดี มีอาหารเหลือเฟือ มักมีอาหารกินเหลืออยู่เสมอ ตามกฎแห่งสวรรค์ระบุว่า มีอาหาร

เหลือ ความรับผิดชอบอยู่ที่แม่บ้าน เพราะมีหน้าที่จัดหาอาหาร 3 มื้อ ย่อมรู้ควรเตรียมอาหารเท่าไหร่ เพราะคำนวณได้ แต่ถ้ามีอาหารเหลือก็ไว้ในตู้เย็นได้ ไว้มื้อหน้าอุ่นกิน แต่ถ้าอาหารบูดก็ย่อมกินไม่ได้ ถ้าในบ้านมีสัตว์เลี้ยง ก็ใช้เศษอาหารเลี้ยงสัตว์ หรือให้ผู้อื่นไปเลี้ยง มิฉะนั้นก็ต้องเททิ้ง แต่ไม่ควรมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นเสมอ การเตรียมอาหาร แม่บ้านที่ฉลาดควรคำนวณปริมาณมากน้อย มิฉะนั้นจะสิ้นเปลือง ขาดคุณสมบัติแม่บ้านที่ดี ชาวนาชาวไร่ ปลูกข้าว ปลูกผัก กว่าจะเก็บเกี่ยวได้แสนจะลำบาก ถูกแดดแผดเผาเหงื่อไหลไคลย้อย แต่กลับเอามาเททิ้งให้เสียของ เป็นพฤติการที่ขาดคุณธรรม จึงขอเตือนสตรีควรสนใจการคหกรรม ไม่เพียงทำอาหารให้อร่อยยิ่ง ควรรู้จักประหยัดอย่างพอเหมาะ จึงจะเป็นแม่บ้านที่ดีได้

(40)

หยางเซิง : คู่สมรสหนุ่มสาว อยู่กันตามลำพัง 2 คนสามีภรรยา สามีเห็นภรรยาหุงหาอาหารอยู่ในครัว เข้าไปปลอบขวัญจู๋จี๋กัน จะเป็นการไม่สมควรต่อพระเจ้าเตาหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : สมัยนี้ผิดกับสมัยโบราณ สามีภรรยาอยู่กันอย่างอิสรเสรีมากกว่าแต่ก่อน ถ้าพูดคุยจู๋จี๋กันโดยไม่มีพฤติกรรมทางเพศ หรือไม่มีเด็กหรือแขกอยู่ก็ไม่เสียหายอะไร

วันพุธที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 3 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

พระพรายโชยเย็นฉ่ำพิภพชุ่ม เทพชุมนุมร่วมฉลองแสนสุขสันต์
มีธรรมะชนะอธรรมเป็นสำคัญ เหตุผลนั้นคือนิยามความเป็นจริง

พระดำรัส : คืนวันนี้จะเขียนคัมภีร์เตาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องสถานการณ์โดยใช้คำง่าย ๆ แต่ความหมายลึกซึ้ง ขอให้มนุษย์ท่องสวดให้ขึ้นใจ จะมีประโยชน์อเนกอนันต์

คัมภีร์เตาใหม่

พระเจ้านวเวหาทรงคุ้มครองบ้านเรือน (กล่าว 3 ครั้ง)

ผ่านกู่ก่อเกิดโลก อาทิตย์ส่องจักรวาล
เจ้าเตาคุ้มชีวิต คุมบ้านและอาหาร
ธาตุไฟทั่วไตรภพ น้ำมนต์ช่วยมนุษย์
ค่ำเช้าทุกเวลา เข้าครัวทุกตัวตน
เตาไฟปรุงอาหาร ดำรงค์ชีวิตคน
ผลบุญยืดชีวา ครอบครัวพาผาสุก
เตาโชนไฟวิเศษ ตะวันลอยขึ้นสูง
ครัวเรือนที่ทรงธรรม ฟ้าประทานการุณย์

เจ้าเตาอยู่เรือนธรรม สว่างทั้งวันคืน
กราบไหว้ทั้งเช้าค่ำ พระอัคนีหลิงซัน
อาจารย์ให้ปัญญา เจ้าเตาทรงศักดิ์สิทธิ์
หน้าเตาแดนชีวิต ต้องสะอาดทั้งวันคืน
ครัวฟ้าพูนอาหาร กินเจอายุยืน
มนุษย์อย่าโสโครก ครัวนั้นภาระหนัก
เจ้าเตาเล่าเป็นมา เก่าแก่เทพไฟทอง
สายเลือดคือพี่น้อง ธรรมะประจำใจ
เผาไหม้สูญตัวเอง ขันติจะเกิดผล
วิทยาศาสตร์รุ่งเรือง สังคมควันหมอกคลุม
ก่อเกิดมวลภาวะ จิตใจคนแปรเปลี่ยน
เฒ่าอัคนีดุร้าย แม้มารก็ยังกลัว
ทำบุญประสบโชค เภทภัยก็ห่างหาย
สักการะเจ้าเตา เรียนเทวาทุกองค์
ฌาปนฟุ้งซ่าน ขจัดจิตใฝ่ต่ำ
ดับมอดครอบหมองไหม้ ธรรมจิตปานเหล็กไหล
จงเพียรบำเพ็ญธรรม ขึ้นครูขอปัญญา
บำเพ็ญกุศลเพียร จะสุขใจสุขกาย
ชายกราบไหว้เจ้าเตา อนาคตสดใส
หญิงกราบไหว้เจ้าเตา ศิลป์เรืองสุขสวัสดิ์
วานิชไหว้เจ้าเตา จะทำมาค้าขึ้น
คนงานไหว้เจ้าเตา จะมีกินสมบูรณ์

บัณฑิตย์ไหว้เจ้าเตา วิชาปัญญาเปรื่อง
ชาวนาไหว้เจ้าเตา พืชธัญญ์กองเป็นภูเขา
เด็กกราบไหว้เจ้าเตา สมบูรณ์และน่ารัก
นักพรตไหว้เจ้าเตา จะลุธรรมวิเศษ
เถระไหว้เจ้าเตา สำเร็จอรหันต์
ควรกราบไหว้เจ้าเตา ดังคัมภีร์แจงมา
เพียรท่องอุปสรรคน้อย ปฏิบัติเห็นเทวา
หากจะขอสมมาตร ผลบุญแผ่ไพศาล
จงกราบไหว้เจ้าเตา ปลูกนาบุญถ้วนทั่วกัน

วันพฤหัสที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 4 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

บำเพ็ญเพียรภาวนาอานิสงส์ น้ำทิพย์จงแผ่กระจายดุจสายฝน
ถือศีลแปดเป็นประจำนำมงคล กรรมส่งผลสุขภาพดีมีปัญญา

พระดำรัส : พระอัคนีคือสัญลักษณ์แห่งแสงสว่าง เมื่อพระองค์ทรงเห็นมนุษย์ก้าวไปสู่ทุรวิถีแห่งความมืด ก็ปล่อยอัคนีมาดฟ้าแลบเตือนสติมนุษย์ ผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่ผิดหวัง ย่อมต้องการน้ำใจ พระอัคนีก็หยิบยื่นความอบอุ่นให้ มนุษย์ก็สมควรต้องมีน้ำใจไปช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งหัวใจรักดวงนี้จะไม่เย็นลง เมื่อพูดถึงหลักแห่งชีวิตการช่วยเหลือผู้อื่นก็คือการเติมพลังงานให้แก่ตนเอง นั่นก็คือยาบำรุงกำลังอันวิเศษสุดของชีวิต

(41)

หยางเซิง : การเพียรบำเพ็ญธรรมเหมือนการหุงหาอาหารทำอย่างไรจึงจะพอดีพอเหมาะ ?

พระเจ้าเตา :

1) การพูดจาอย่าให้หฤโหดหรือเสียดสีเกินไปจึงจะมีน้ำหนัก

2) การปฏิบัติต่อผู้อื่น ควรเหมือนผัดกับข้าว ควรใส่น้ำมันลงกระทะก่อน ทำอะไรให้นิ่มนวลหน่อยจึงจะไม่ *"ไหม้"*

3) การหุงต้มอาหาร มีไฟก็ต้องมีน้ำ ดังนั้น บางครั้งก็ใส่น้ำบ้างให้คนอื่นได้รับประโยชน์ กลับจะเป็นการป้องกันตัว

4) ผัดกับข้าวต้องใช้ความร้อนสูง พ่อครัวแม่ครัวต้องมีความว่องไว กับข้าวจึงจะอร่อย การปฏิบัติตนและการทำงานต้องรีบเร่งหรือกระฉับกระเฉง ฉกฉวยโอกาส อย่ายืดยาดเฉื่อยชา จึงจะได้รับความสำเร็จรวดเร็ว มีผลงานที่ชื่นใจ

(42)

หยางเซิง : โบราณท่านว่า *"ผู้ชายทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงทำงานในบ้าน"* ผู้หญิงมีฐานะในครัวสูงส่งมาแต่สมัยโบราณ ไม่ทราบว่าทำไมฟ้าจึงลิขิตให้ผู้หญิงมีภาระหนักในครัว ?

พระเจ้าเตา : เป็นความจริงที่หญิงมีฐานะสำคัญในครัว แต่เวลากินข้าวกลับไปนั่งที่ปลายแถว ยังต้องเก็บอาหารที่กินเหลือ ล้างถ้วยชาม เช็ดโต๊ะ เสมือนหนึ่งมิได้รับความยุติธรรมจากสวรรค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าจะเป็นคนผดุงความยุติธรรมในวันนี้ หญิงเป็นเพศอ่อนแอ ดังนั้น จึงเหมาะสมที่จะรับหน้าที่ในบ้าน ฉะนั้นหน้าที่ในครัว จึงเป็นธรรมดาเป็นของผู้หญิง จะยุติธรรมไหมล่ะ ? หวนกลับมาดูผู้ชายเป็นเพศ

แข็งแรง ทำงานนอกบ้านวิ่งเต้นหาเงินเลี้ยงครอบครัว สามีภรรยาช่วยกันคนละหน้าที่ สร้างครอบครัวอันผาสุก แต่ถ้าให้ผู้ชายเข้าครัว เนื่องจากธรรมชาติฉุนเฉียว ต้องจับมีดพร้าทุกวัน เวลาบันดาลโทสะอดกลั้นไม่อยู่ คงไม่กี่วัน ก็จะได้รับบาดเจ็บจากมีดพร้า ฉะนั้น ผู้หญิงทำงานอยู่กับเตา จึงจะปลอดภัย ฉะนั้นสามีทำงานนอกบ้านเหงื่อไหลไคลย้อย ส่วนภรรยาก็ถูกไฟในเตาผิงจนเหงื่อไหลไคลย้อยเช่นกัน จึงมีความดีเหมือนกัน ฉะนั้นขอเตือนผู้ชาย อย่าเห็นว่าภรรยาเลี้ยงลูกหุงหาอาหาร 3 มื้อเป็นเรื่องง่าย ถ้าเปลี่ยนให้ผู้ชายทำงานบ้าน ไม่นานก็จะอารมณ์ระเบิด ไม่เพียงลูกต้องรับกรรม แม้บรรยากาศบนโต๊ะอาหารก็จะตึงเครียดก็คงต้องลาออกกันละ พระเจ้าสร้างโลกมา มีการจัดวางมนุษย์อย่างยุติธรรม ฉะนั้นคู่สามีภรรยาต้องเคารพเอาอกเอาใจซึ่งกันและกัน ช่วยกันขวนขวาย โบราณท่านว่า*"ความสำเร็จของสามี เป็นคุณประการครึ่งหนึ่งของภรรยา"* ส่วนข้ากล่าวว่า *"ทุกชีวิตในกำมือของภรรยา"* เช่นกัน ถ้าไม่มีอาหาร 3 มื้อ แล้วคนในบ้านจะอยู่ได้อย่างไร ฉะนั้นผู้ชายในโลกมนุษย์ จะต้องขอบใจแม่บ้านทำงานบ้าน ส่วนผู้เป็นลูกยิ่งต้องเทิดทูนบุญคุณอันยิ่งใหญ่ของแม่

(43)

หยางเซิง : แม่ต้องทำงานเพื่อทุกคนในบ้าน แต่ในการบำเพ็ญธรรม เนื่องจากแม่บ้านต้องทำงานบ้านตัวเป็นเกลียวตลอดปี

มีเวลาน้อยที่จะออกไปทำการบุญกุศลนอกบ้าน ฉะนั้น กุศลผลบุญของแม่บ้านจะลดน้อยไปหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ดังจะได้ชี้แจงต่อไปนี้ สามีออกไปทำงานหาเงิน มาใช้จ่ายในบ้านร่วมกัน เมื่อเป็นดังนี้ ผู้หญิงทำงานบ้าน หุงหาอาหารเลี้ยงดูลูก ทำงานให้สามีไม่น้อย ทั้งได้บำเพ็ญธรรมสร้างบุญกุศลไม่น้อยเลย ส่วนสามีปฏิบัติหน้าที่ออกไปทำงาน เมื่อได้เงินทองมาก็มาใช้จ่ายในบ้าน ไปทำบุญกุศลนอกบ้านเผยแพร่ธรรมะ ได้รับอานิสงส์ ผู้เป็นภรรยาย่อมมีสิทธิ์ได้รับอานิสงส์ไปด้วย ฉะนั้นอานิสงส์ที่ผู้หญิงได้รับย่อมไม่ลดน้อยเลย ผู้หญิงทำหน้าที่แม่บ้าน เก็บกวาดทำความสะอาดหุงหาอาหาร ทำงานบ้านให้สามี รู้จักประหยัด หรือทำงานช่วยค่าครองชีพของครอบครัว ย่อมได้ผลบุญกุศลครบถ้วน รับรองจะทูลเกล้าบรรลุธรรมวิเศษได้แน่

(44)

หยางเซิง : ร่างกายมนุษย์เหมือนเตาลูกหนึ่ง จะใช้ประโยชน์ของเตาได้อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : เอาร่างคนเปรียบกับเตา เหมาะสมที่สุดจมูกเป็นปล่องเตา หู 2 ข้างเป็นหูยกเตา เปลือกตาสีดำก็เหมือนหม้อโบราณ ตาสองข้างก็คือตาฝาหม้อ ปากก็เป็นก้นหม้อ น้ำ ข้าว ผัก ใส่เข้าไปในปาก หน้าคนเป็นหน้าหม้อ ทั้ง 2 มือใส่ฟืน ไฟใจ ไฟตับ ไฟกระเพาะ ไฟไต ไฟปอด

ความร้อนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พอถึงจุดหนึ่ง น้ำเดือดปุด ๆ เหงื่อไหลท่วมตัว ไอน้ำพุ่งออกจากหม้อ ความร้อนสูงเกินไป คนรู้สึกกระหายน้ำ กรอกน้ำชาดับกระหาย ความร้อนค่อยลดถอย อารมณ์ค่อยสงบลง ปลูกปทุมมาศ กลางกองเพลิง เกิดประกายไฟสุดสวย ปทุมมาศไม่โรยรา บรรลุธรรมวิเศษ มนุษย์จงอย่าปล่อยเตาไฟเผาไหม้เปล่า ๆ ในหม้อไม่มีอะไรเลย พอน้ำแห้งไฟก็ดับในเตามีแต่กองขี้เถ้า เหมือนคนกินข้าวแล้วไม่ทำงานกินแล้วก็ถ่ายของเสีย เสียเวลาหุงต้มเปล่า ๆ ไม่สิ้นเปลืองเกินไปหรอกหรือ ? ฉะนั้น คนต้องเอาอย่างเตา พอก่อไฟก็ใช้ประโยชน์ได้ มิฉะนั้น สิ้นเปลืองเปล่าตลอดชีวิต กินเสียข้าวสุก 3 มื้อ ไม่ทำอะไร ยิ่งกว่านั้นยังเล่นไฟเผาตัวเอง ลุกลามเป็นอัคคีภัย ไม่เพียงแต่เผาตัวเอง ยังทำให้ผู้อื่นวอดวายอีกด้วย

วันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันแรม 5 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

น่าอนาถจิตมนุษย์สุดสับสน ทรงนิพนธ์เพื่อขจัดตัดชั่วช้า
ขอน้องพี่จงหมั่นเพียรเรียนวิชา เพื่อธรรมาได้สถิตสถาพร

พระดำรัส : ขณะย่ำอยู่ตรงสี่แยก ทันใดพื้นปฐพีเกิดหมุนคว้าง ทำให้เกิดงุนงงไปหมด ด้วยพระกรุณาบอกกล่าวของพระเจ้าเตา โอ ที่แท้ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่ศูนย์กลางเห็นแสงสว่างวาบพุ่งออกไป รู้แล้ว นี่คือแสงสว่างแห่งชีวิต

(45)

หยางเชิง : พระเจ้าเตาคุ้มครองบ้านและประชาชน เป็นพระบารมีปกเกล้า เป็นแม่บ้านต้องทำงานบ้านทุกวัน ยังมีความรู้ที่ควรรู้อีกมากมาย ไม่ทราบว่าพระองค์จะประทานให้ได้หรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : ในยุควิทยาการรุดหน้า ในเรื่องการเรือนการครัว ย่อมมีความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้น ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้:-

1) น้ำมันสลัดไม่ควรใช้มากครั้งเกินไป เพราะอากาศทำให้เสีย เมื่อกินแล้วจะให้โทษต่อร่างกาย เมื่อน้ำมันสลัดเริ่มมีแก๊ส ควรทิ้งเสียอย่านำมาใช้

2) น้ำมันสลัดไม่ควรวางไว้ข้างเตาไฟ เพราะจะเสียได้ง่าย ควรวางไว้ห่างเตาไฟหรือเก็บไว้ในที่เย็น

3) หากข้าวสารถูกความชื้นทำให้ขึ้นรา ไม่ควรนำมารับประทานเป็นอันขาด เพราะจะเป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง

4) ผักต้องรักษาความสด ควรเก็บไว้ในที่ร่มเย็นและอากาศถ่ายเท พรมน้ำเช้า - เย็น จะเก็บไว้ได้หลายวัน

5) กากชาที่ชงน้ำแล้วอย่าทิ้ง ตากแห้งแล้วนำมายัดหมอน ไม่เพียงแต่หนุนสบาย ทั้งยังรักษาผม และรักษาโรคเวียนศีรษะได้อีกด้วย

6) เปลือกไข่ทุบละเอียดใส่ขวด แล้วใส่น้ำร้อน 1 ถ้วย เก็บไว้ 2 - 3 วัน แล้วใช้รดดอกไม้หรือกระถางบอนไซจะทำให้ต้นและดอกไม้งอกงามดี

7) เสื้อผ้าที่ซักสะอาดแล้ว ใช้กะละมังใส่น้ำ หยดน้ำส้มสายชูเล็กน้อยแล้วใส่เสื้อผ้าลงไป ซักอีกครั้งหนึ่งจะทำให้เสื้อผ้าขนสัตว์รักษาความเอี่ยมอ่องได้ตลอดไป

8) กาน้ำใช้นาน จะมีคราบจับอยู่ด้านใน ล้างออกได้ยาก ควรใส่น้ำและเกลือลงไป แล้วไปตั้งไฟ หรือต้มให้เดือดคราบจะออกไปเอง

9) กระติกน้ำร้อนใหม่ ใช้ครั้งแรก อย่าใส่น้ำที่ร้อนจัดนัก กระเปาะของกระติกจึงจะไม่แตกเพราะความร้อนจัด ฉะนั้น ควรใส่น้ำอุ่นก่อน แล้วจึงใส่น้ำเดือดทีหลัง ก่อนใส่น้ำร้อนน้ำในกระติกที่ไม่ร้อนแล้วควรเททิ้งก่อน เพื่อหลีกเลี่ยงกระเปาะแตก

10) เมื่อคีเปียโนมีรอยเปื้อน ควรใช้สำลีหรือฟองน้ำชุบแอลกอฮอล์เช็ดออก จะสะอาดเป็นเงา

11) ตู้เสื้อผ้าหรือตู้กับข้าวที่ทำด้วยไม้ ใหม่ ๆ จะมีกลิ่นเหม็น นำใบชาใส่ไว้ข้างในจะดับกลิ่นได้

12) ในตู้เย็นมีกลิ่นเหม็น ใช้ใบชาครึ่งถ้วยวางในตู้จะกำจัดกลิ่นเหม็นได้

13) กระจกเงานานวัน จะมีคราบสกปรกจับ เช็ดด้วยผ้ายังไม่สะอาดเป็นเงา ควรใช้ผ้านุ่มชุบยาสีฟันเพียงเล็กน้อยทาบนกระจกแล้วถูไปมาคราบสกปรกจะออกหมด จะเป็นเงาวาววับ

14) สตรีใช้น้ำส้มคั้นอาบน้ำล้างหน้าเสมอ ๆ จะทำให้ผิวแดงเรื่อเนียนงาม

15) จะเพิ่มกลิ่นหอมใบชา ควรใส่ใบชาในกล่องโลหะแล้วใส่ใบชาเศษ 2 ส่วน 3 แล้ววางผลแอปเปิ้ลสุกไว้บนใบชา ปิดฝาให้แน่นแล้วคว่ำลงนาน 30 ชั่วโมง แล้วจึงนำชาชงดื่ม จะมีกลิ่นหอมเป็นพิเศษ

หยางเซิง : พระองค์ได้ประทานประสบการณ์ 15 ประการล้วนแต่มีประโยชน์ทั้งสิ้น โบราณท่านว่า *“มนุษย์เพื่ออาหาร 3 มื้อ”* แล้วมีข้อห้ามหลังรับประทานอะไร เพื่อรักษาสุขภาพอนามัย ?

พระเจ้าเตา : หลังอาหารมีอาหารเต็มกระเพาะ มีงานหลายอย่างไม่ควรทำและไม่ควรเล่นกีฬา เพื่อรักษาสุขภาพของร่างกาย

ข้อห้ามหลังอาหาร 10 ข้อมีดังนี้:-

1) ไม่ควรแบกหามสิ่งของหนักเกินไป อาจมีอันตรายต่อลำไส้หรือกระเพาะ หรือเป็นสาเหตุทำให้เกิดเป็นโรคหืดหอบ

2) ไม่ควรเล่นกีฬาที่ใช้พละกำลังหนัก ๆ เช่นฟุตบอล ว่ายน้ำ บาสเกตบอล รักบี้ กระโดดสูง กระโดดไกล ชกมือ คาราเต้ มวยปล้ำ ยกน้ำหนักและกรีฑาทุกประเภท ซึ่งอาจทำให้เกิดอาการไส้ติ่งอักเสบ โรคหัวใจหรือโรคกระเพาะหย่อนเป็นต้น

3) ไม่ควรเดินทางหรือเดินเร็วระยะทางไกล เพราะกระเพาะอาหารจะได้รับการกระเทือนอย่างรุนแรง จะเกิดอาการจุกเสียดหรือปวดท้อง กระเพาะหย่อนหรือลำไส้แตก

4) ไม่ควรก้มหน้าทำงานบนโต๊ะทันที เนื่องจากนั่งทำงานบนโต๊ะต้องนั่งหลังค่อม กระเพาะอาหารถูกกด ทำให้กระเพาะหรือลำไส้ขาดการยืดหยุ่น บั่นทอนอาหารเคลื่อนไหวย่อยอาหารของกระเพาะและลำไส้ ทำให้เกิดเป็นโรคกระเพาะได้ง่าย

5) ไม่ควรโดยสารเครื่องบิน รถหรือเรือ เพราะถ้าถูกกระแทกอย่างแรง อาหารในกระเพาะจะถูกดันขึ้นสูง ทำให้เกิดอาเจียน

6) ไม่ควรอาบน้ำทันที กล่าวกันว่า *“หลังอาหารห้ามอาบน้ำ เมาเหล้าห้ามสระผม”* ซึ่งหมายความว่าหลัง

กินข้าวแล้วคลายเข็มขัด ทำให้เกิดปวดท้องได้ง่าย แต่ถ้าสระผมขณะเมาเหล้า จะเกิดอาการปวดศีรษะ

7) ไม่ควรนั่งหลังค่อมทำงานบนพื้น เนื่องจากเมื่อก้มหลัง กระเพาะจะอยู่ในสภาพคดงอ จะทำให้อาหารในกระเพาะถูกอัดจากล่างสู่บน ทำให้เกิดลักษณะสวนขึ้นข้างบนจนสำรอกอาหารออกมา ทำให้ลำไส้และกระเพาะเสียประสิทธิภาพการย่อยอาหาร ทั้งง่ายต่อการทำให้เป็นโรคกระเพาะและลำไส้

8) ไม่ควรนอน เพื่อไม่ทำให้หย่อนประสิทธิภาพการย่อยอาหาร

9) ไม่ควรเล่นตีลังกา เอาศีรษะลง เท้าขึ้นข้างบน เพราะอาหารในกระเพาะจะทะลักออกมา จะกระทบกระเทือนลำไส้และกระเพาะ

10) ไม่ควรใช้สมองคิดปัญหาหนัก หรือบันดาลโทสะ อันอาจจะทำให้ความดันขึ้นสูง เป็นโทษต่อประสาท หรือเกิดอาการปวดหรือเวียนศีรษะ

วันเสาร์ที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันแรม 6 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

มนุษย์ต่างปรารถนาเป็นหนุ่มสาว อายุยาวต้องทำบุญเป็นทุนไว้
ความดีนั้นเทวัญเห็นเป็นสุขใจ สวรรค์ไชร้รออยู่สู่นิพพาน

พระดำรัส : ไฟของพระเจ้าเตา ที่จริงพระองค์ประทานให้มนุษย์ใช้ทำอาหารรสโอชา ซึ่งเป็นลาภปาก แต่กลับเห็นคนใช้ต้มยารสขม น้ำต้มนั้นมิได้ใช้แก้กระหาย กลับใช้กลืนกับยาเม็ดแผนปัจจุบัน นี่เป็นเพราะเหตุไร ที่แท้แสงแห่งชีวิต ได้พบกับ *"ลมหนาว เมฆหมอก"* ถึงขั้นน้ำมันหมด กระแสไฟฟ้าดับ เพื่อรักษาความเจิดจ้าของชีวิต จึงจำเป็นต้องรักษาให้ถูกสมุฏฐานของโรค ข้าไม่กลัวความมืดของโลกมนุษย์ ยิ่งมืดยิ่งทำให้ข้าสว่างมากขึ้น กลัวที่สุดก็คือความดำมืดของจิตใจคน ปิดประตูจิตใจตน ปฏิเสธแสงสว่างของข้า

(47)

หยางเซิง : พระเจ้าเตาได้ประทานความรู้ เป็นที่ปีติยินดีของแม่บ้านทั้งหลาย พระเจ้าเตาเป็นเจ้านายของแต่ละครอบครัว

เพื่อให้ชีวิตมนุษย์แข็งแรงมีชีวิตชีวายิ่งขึ้นของใช้ในบ้าน บางอย่างก็ใช้รักษาโรคได้ พระองค์จะแนะนำให้ลูกช้างนำมาใช้เสริมสร้างสุขภาพพลานามัยได้หรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : มนุษย์หม่นหมองขี้โรค เมื่อป่วยก็ต้องหาหมอรักษา ควรสำนึกบาปมีเมตตาจิต ความยินดี ทำให้ยาได้ผลเร็ว หายป่วยโดยไว เพื่อให้ผู้ใหญ่หรือเด็ก ๆ ในบ้านมีสุขภาพดี จะได้เสนอวิธีรักษาด้วยโภชนาหารประหยัดเงินทอง รักษาตนเองร่างกายแข็งแรง เกลือจำเป็นต้องใช้ทั้ง 3 มื้อ จะได้แนะนำวิธีรักษาด้วยเกลือดังต่อไปนี้

วิธีรักษาโรคด้วยเกลือ

1) โรคหวัด เมื่อเป็นหวัดจะมีอาการไอไม่หยุด ใช้น้ำเย็นต้มสุกแล้ว 1 ถ้วย ใส่เกลือ 1 ช้อนชา คนให้เกลือละลายแล้ว ใช้บ้วนปากล้างลำคอ ทำเช่นนี้หลายวัน ก็สามารถขจัดเสมหะในหลอดลมได้ อาการไอจะทุเลา

2) จมูกอักเสบ เป็นหวัดคัดจมูก ขี้มูกไหลไม่หยุด จมูกอักเสบเรื้อรัง ใช้น้ำเกลือเจือจางล้าง ใช้ขวดพลาสติกสะอาดใส่น้ำเกลือเจือจางแล้วฉีดเข้าไปในรูจมูก เพราะเกลือมีคุณสมบัติฆ่าเชื้อ แก้อักเสบ

3) โรคตาแดง จะมีอาการตาแดง มีขี้ตาเขอะใช้ผ้าขนหนูสะอาดที่ผ่านการซักล้างมาแล้ว ห่อเกลือเล็กน้อยแช่ลงในน้ำอุ่นที่เดือดแล้ว แช่สักครู่ แล้วใช้ผ้าขนหนูเช็ดตา

ทั้งสองข้างเบา ๆ ถ้ามีอาการแสบก็ต้องทนหน่อย สักครู่จะรู้สึกดีขึ้น

4) รักษาฟัน ใช้เกลือสีฟัน จะทำให้ฟันขาวแข็งแรงและสามารถป้องกันฟันผุได้ด้วย

5) ยุงกัด ยุงกัดจะมีอาการคันและเป็นตุ่ม ใช้เกลือเล็กน้อยขยี้ตรงยุงกัด สักครู่จะหายคันตุ่มยุบ

6) ผิวหนังบวมคัน ใช้เกลือผสมน้ำ แล้วใช้ทาจะเห็นผลทันตา

7) สมองปลอดโปร่ง ถ้ารู้สึกสมองไม่แจ่มใส ใช้เกลือผสมน้ำอุ่น แล้วใช้อาบน้ำ สมองก็จะแจ่มใส

8) ชุ่มคอ ก่อนขึ้นร้องเพลงหรือปราศรัย ดื่มน้ำผสมเกลือเล็กน้อย จะไม่มีอาการคอแห้งเสียงแหบ

9) เร่งให้อาเจียน รับประทานอาหารมีพิษ ดื่มสุราเกินขนาด กินอาหารแล้วไม่ย่อย ท้องไส้ปั่นป่วน ควรดื่มน้ำเกลือเข้มข้น จะทำให้อาเจียนออกมาได้ แล้วจะรู้สึกสบาย

10) เป็นตะคิว มือเท้าเป็นตะคิว เย็นทั่วสรรพางค์กายอันโรคปัจจุบันทันด่วน นำเกลือมาคั่วให้ร้อนแล้วห่อด้วยผ้าถูแขนขาหลาย ๆ ครั้ง จะหายเป็นปลิดทิ้ง

(48)

หยางเชิง : น้ำส้มสายชูที่ใช้อยู่ในครัว จะใช้รักษาโรคหรือใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง ?

พระเจ้าเตา : จะได้แนะนำใช้น้ำส้มสายชูรักษาโรคดังต่อไปนี้:-

วิธีรักษาโรคด้วยน้ำส้มสายชู

1) ฮ่องกงฟุต ใช้น้ำส้มสายชูหนึ่งขวด ใส่ในกะละมัง ใช้แช่เท้าทั้ง 2 ข้าง ครั้งละประมาณ 10 นาที อาการแสบไม่เป็นไร น้ำส้มที่ใช้แล้วเทกลับใส่ขวดไว้ใช้ในวันถัดไป แช่หลายวันแล้วจะหายเป็นปกติ

2) นอนไม่หลับ ใช้น้ำสุกเย็น 1 ถ้วย ใส่น้ำส้มสายชู 1 ช้อนโต๊ะ ดื่มก่อนเข้านอน แล้วจะนอนหลับสบาย

3) เมารถเมาเรือ เหยาะน้ำส้มสายชูในน้ำดื่ม ดื่มแล้วจะไม่มีอาการเมารถเมาเรือ

4) สะอึกไม่หยุด ดื่มน้ำส้มสายชูหนึ่งถ้วยเล็ก แล้วจะหยุดสะอึก

5) เป็นกากเป็นเกลื้อน ใช้น้ำส้มสายชูทาถู วันละ 3 ครั้งก็หาย

6) เล็บเป็นโรครา ลมเท้าท่านใช้ถุงพลาสติกใส่น้ำส้มสายชู แล้วเอาเท้าแช่ตลอดคืน หลายครั้งก็หาย

7) ผิวหนังบวมโดยไม่รู้สาเหตุ ใช้แป้งหมี่ผสมน้ำส้มสายชูเคี่ยวเป็นแป้ง ใช้แปะที่บวม วันละ 2 ครั้งก็หาย

8) ไขข้ออักเสบ ใช้น้ำส้มสายชูหมัก 2 ชาม ต้มให้เหลือ 1 ชาม ต้นหอมท่อนขาวสับละเอียด 1 ตำลึง ใส่ลงไป ต้มให้เดือดอีกครั้งแล้วกรองเอาหอมสับห่อด้วยผ้าใช้ประคบทั้งร้อน ๆ วันละ 2 ครั้ง

9) เหม็นกลิ่นเต่า ใช้น้ำส้มสายชูผสมแป้งหินปูน ควรชำระใต้รักแร้ให้สะอาดก่อน แล้วจึงทาวันละ 2 ครั้ง

10) ความดันโลหิตสูง ใช้ข้าวสาร 10 เม็ด ใช้น้ำส้มสายชูเล็กน้อย นำเม็ดข้าวสารแช่ในน้ำส้มตอนกลางคืน รุ่งเช้ากินทั้งเม็ดข้าวสารและน้ำส้มสายชู กินติดต่อกัน 10 วัน จะเห็นผล

11) ตับอักเสบรุนแรง ใช้ไวตามิน B1 2 เม็ด ผสมน้ำส้มสายชูเล็กน้อยรับประทานไม่กี่วันก็หาย

12) อาการแพ้ หากรับประทานกุ้ง หอย ปู ปลา แล้วเกิดอาการแพ้ ผิวหนังทั่วสรรพางค์กายเกิดเป็นผื่นคัน ใช้น้ำส้มสายชูครึ่งชาม น้ำตาลอ้อย (แดง) 2 ตำลึง ขิงหั่นต้มให้เดือดเป็นเวลา 5 นาที แล้วเอากากออกผสมน้ำอุ่นดื่มครั้งละ 1 ถ้วยเล็ก วันละ 3 ครั้ง ก็หาย

13) ถังฮื่อหยู เวลาต้มถังฮื่อหยูเหยาะน้ำส้มสายชูลงไปด้วยจะต้มได้ที่เร็วขึ้นและมีรสชาติอร่อยด้วย

14) ไข่ต้มปอกเปลือกง่าย เวลาต้มไข่ต้ม เหยาะน้ำส้มสายชูลงไปด้วย จะปอกเปลือกง่าย

15) กำจัดรอยเปื้อนประตู พื้นไม้เปื้อนสีน้ำมัน ใช้ผ้าชุบน้ำส้มสายชูอังไฟให้ร้อนแล้วเช็ดถูก็ออก เสื้อผ้าเปื้อนสนิมเหล็กเหยาะน้ำส้มสายชูที่รอยเปื้อนเล็กน้อย แล้วซักก็ออก

16) เหนื่อยล้า ใส่น้ำส้มสายชูในน้ำที่ใช้อาบ จะหายเหนื่อยล้า

(49)

หยางเซิง : น้ำซีอิ๊ว, น้ำปลาเป็นของชูรส ไม่ควรรับประทานมากเกินไป ใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้อีก

1) ถูกไฟหรือน้ำร้อนรวก ใช้ซีอิ๊วหรือน้ำปลาทาจะหายเจ็บปวดและแผลจะทุเลา หรือจะใช้แป้งเปียกทาพอกก็ได้ มีผลเช่นกัน แต่ถ้าหากมีอาการสาหัสควรส่งรักษายังโรงพยาบาล

2) นิ้วบวมและปวด ใช้ซีอิ๊วหรือน้ำปลาผสมน้ำผึ้งตั้งไฟให้อุ่นใช้แช่นิ้ว อาการปวดบวมจะหาย

3) แก้พิษแมลง หากถูกผึ้งต่อย ใช้ซีอิ๊วหรือน้ำปลาทาก็หาย

วันอังคารที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันแรม 9 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ไร้โรคาได้ด้วยกรรมทำกุศล บุญดาลดลพ้นบาปเก่าแต่ปางก่อน
ชีวิตเราผ่องอำไพไร้นิวรณ์ เชื่อคำสอนพุทธองค์คงจำเริญ

พระดำรัส : กระเพาะนอกจากมีไว้บรรจุอาหาร ยังใช้รับประทาน *"ยา"* อีกด้วย มิฉะนั้น จะรู้สึกไม่สบาย ขนมไม่กิน ทำไมจึงใช้พุงเป็นตู้ยา ? ล้วนเป็นเพราะจิตใจและความประพฤติในชาติปางก่อนไม่ดี มีบาปติดตัว จึงทำให้ทรมานจากการเจ็บป่วย ควรรีบทำบุญกุศล รับประทานยารักษาสุขภาพแก้พิษเสีย

(50)

หยางเซิง : โบราณท่านว่า การเจ็บป่วยของคนควร*"ป้องกันดีกว่ารักษา"* โดยปกติมนุษย์เรามักไม่สนใจกับการรักษาสุขภาพอนามัย ทำให้ล้มป่วยด้วยโรคต่าง ๆ พระเจ้าเตากำกับดูแลชีวิตมนุษย์ คุ้มครองชีวิตและทรัพย์สิน เป็นพระกรุณาล้นพ้น ขอได้โปรดประทานความรู้การรักษาสุขภาพอนามัยเพื่อให้ทุกครัวเรือนอยู่เย็นเป็นสุข จะได้ไม่ต้องเดือดร้อนถึงพระองค์

พระเจ้าเตา : ไร้โรคาพยาธิคือความสุข จงพอใจในสิ่งที่ตนมี พักผ่อนเสริมกำลังกาย โหมงานหนักเกินไปชีวิตสั้น ดังนั้น อาหารและการทำงานควรอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม หาก เกินควรจะเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย ถามมาได้เลย

(51)

หยางเซิง : สมองเป็นจุดศูนย์กลางของชีวิตมนุษย์ ควรจะรักษา อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : วิธีรักษาสมอง

พลังสมองอ่อนแอ เกิดจากใช้สมองมากเกินไป และ ไม่รู้จักถนอมและรักษา การถนอมรักษาสมอง มีข้อควร ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1) สมองต้องการโลหิตที่สะอาดและบริสุทธิ์ ฉะนั้นควรได้รับ อากาศบริสุทธิ์
2) อย่าใช้สมองให้หนักเกินไป
3) ก่อนหรือหลังอาหาร ไม่ควรใช้สมอง
4) ก่อนนอนไม่ควรใช้สมอง ซึ่งจะทำให้นอนไม่หลับ
5) ไม่ควรกดหรือบีบศีรษะ
6) ควรออกกำลังกายทุกวัน เพราะเวลาออกกำลังกาย สมองจะอยู่ในสภาพผ่อนคลาย
7) ควรอุจจาระในเวลาที่แน่นอนทุกวัน
8) การรับประทานอาหารควรรับประทานอาหารที่ตนชอบ และมีประโยชน์

9) อย่าพยายามหวนคิดถึงในสิ่งที่ลืมเลือน
10) อย่าพยายามคิดจนสมองล้า เพราะคิดมากเกินไปก็ไม่มีประโยชน์

(52)

หยางเซิง : ดวงตาเป็นหน้าต่างของดวงวิญญาณ ควรถนอมรักษาอย่างไร

พระเจ้าเตา : การถนอมรักษาดวงตา

1) ไม่ควรจ้องมองอะไรนานเกินควร เพราะจะทำให้ดวงตาอ่อนล้าเสียสุขภาพดวงตา
2) แสงสว่างจ้าเกินไป จะกระทบเยื่อตา และเสียสายตา
3) แสงสลัวเกินไป ต้องดูสิ่งของระยะใกล้ ทำให้สายตาสั้น
4) เอียงตามองสิ่งของ จะทำให้สายตาเอียง
5) ภาพที่แกว่งไหว ให้โทษต่อสายตามากที่สุด ภาพยนตร์และโทรทัศน์จึงไม่ควรดูนาน ๆ หรือดูมาก ๆ
6) ผงหรือทรายเข้าตา ควรเขี่ยออกด้วยความระมัดระวัง ไม่ควรขยี้ตาเป็นอันขาด เพราะจะมีอันตรายต่อลูกตาหรือเกิดการอักเสบ
7) ไม่ควรอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรเล็กเกินไปเป็นเวลานาน ๆ
8) ในขณะโดยสารรถ ตะวันโพล้เพล้หรือแสงไฟสลัว ไม่ควรอ่านหนังสือพิมพ์หรือหนังสือที่มีตัวอักษรเล็กเกินไป

9) ภายหลังมีเพศสัมพันธ์ ร่างกายอ่อนล้าไม่ควรอ่านหนังสือ จะเสียสายตา
10) ควรมองทิวทัศน์ไกล ๆ เป็นแมกไม้สีเขียวขจียิ่งดี เพื่อพักผ่อนนัยน์ตา
11) ผู้ที่สายตาสั้น ควรประกอบแว่นตาที่พอเหมาะแก่สายตา มิฉะนั้นอาจให้โทษต่อสายตา
12) ผู้ที่อยู่ในวัยเจริญเติบโต ควรสำรวมจิตใจ หากมีเพศสัมพันธ์ในวัยเด็กเกินไป ซึ่งอยู่ในวัยเรียน ต้องอ่านเขียนหนังสือ จะทำให้เสียสายตาทำให้สายตาสั้นเช่นหนุ่มสาวทั่วไปในปัจจุบัน
13) ดวงตาอ่อนล้า ควรหลับตาใช้มือขยี้เบา ๆ อันเป็นการนวดหนังตา คลายความอ่อนล้า ถนอมสายตา

(53)

หยางเซิง : หูเป็นอวัยวะสำคัญในการฟังเสียง ควรรักษาอย่างไร ?
พระเจ้าเตา : การรักษาอวัยวะหู

1) ควรหลีกเลี่ยงการฟังเสียงดังสนั่นหวั่นไหว เพื่อป้องกันแก้วหูแตก
2) ขี้หูมากเกินไป ควรให้แพทย์แคะออก แต่ถ้าแคะหูเองก็ควรแคะด้วยความระมัดระวัง ไม่ควรแคะด้วยของมีคมหรือของแข็ง เพื่อป้องกันแก้วหูได้รับอันตราย
3) ป้องกันสิ่งแปลกปลอมเข้ารูหู แต่ถ้ามีแมลงเข้าหู ควรใช้น้ำมันงากรอกหู แล้วแมลงจะออกมาเอง หลังจากนั้น

จึงเช็ดน้ำมันงา (น้ำมันงาบรรเทาอาการอักเสบได้ ส่วนแมลงเมื่อพบของเหลวก็ออกจากรูหูเอง)

(54)

หยางเซิง : ปากเป็นอวัยวะรับประทาน จะรักษาปากได้อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : การรักษาปากและฟัน

1) ควรสีฟันก่อนนอนและหลังอาหาร
2) ควรงดเว้นกินหมากพลูหรือสูบบุหรี่ เพื่อรักษาความสะอาดในช่องปาก
3) การสีฟันบ้วนปากด้วยเกลือป่น จะทำให้ฟันและเหงือกแข็งแรง และฆ่าเชื้อโรค
4) ควรงดเว้นกินอาหารที่เย็นหรือร้อนจัด จะลดการเป็นโรคในกระเพาะอาหารและโรคฟันผุและปวดฟัน
5) ลิ้นเป็นอวัยวะที่ทำให้รู้รสชาติอาหาร ฉะนั้นควรงดเว้นอาหารที่มีรสจัด เช่นพริกหรือสุราดีกรีสูง เพื่อหลีกเลี่ยงทำให้ประสาทลิ้นชา และเสียสุขภาพ

(55)

หยางเซิง : ชีวิตสมรสเป็นเบื้องต้นแห่งความสุขทางโลกมนุษย์ในปัจจุบันไม่ว่าครองเรือนหรือปฏิบัติธรรมต่างมีครอบครัว เทพยดาหรือพระผู้เป็นเจ้าล้วนแต่สั่งสอนให้ลดกิเลสตัณหา เกี่ยวกับเรื่องนี้ควรปฏิบัติอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : ปราชญ์ท่านว่า *"เพศชายเพศหญิง เป็นของคู่กัน"* การครองเรือนของสามีภรรยา เป็นเบื้องต้นแห่งความสุขทางโลก ในธรรมชาติมีลมและฝน ทำให้กำเนิดสรรพสิ่ง มนุษย์มีธรรม หล่อเลี้ยงครอบครัว กำเนิดลูกหลาน ลมฝนต้องฤดูกาลสรรพสิ่งงอกงาม การร่วมเพศของสามีภรรยาทำให้ครอบครัวปรองดอง แต่เมื่อฝนชุกเกินไปก็เกิดอุทกภัย ฉะนั้นควรรู้จักมีความพอดี รักษาสุขภาพ ชีวิตจะยั่งยืน ดังจะได้กล่าวข้อความปฏิบัติของสามีภรรยาดังต่อไปนี้:-

1) ควรละเว้นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพื่อป้องกันทำให้ร่างกายและจิตใจเสียความสมดุล และร่างกายทรุดโทรม
2) ดื่มสุรามึนเมาไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ จะมีอันตรายต่อตับไตไส้พุง
3) ท้องว่างไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จะเสียสุขภาพ กำลังวังชาถดถอย
4) หายจากการเจ็บป่วยใหม่ ๆ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ เพราะจะทำให้ล้มป่วยอีก
5) เดินทางไกลหรือเหน็ดเหนื่อยไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ เพราะอาจทำให้น้ำอสุจิหลั่งไม่หยุด
6) ขณะที่เพศสัมพันธ์ดำเนินอยู่ หากลูกน้อยร้องไห้ แม่ไม่ควรให้ลูกกินนม เพราะชีพจรเต้นแรง น้ำนมเสีย กินแล้วเป็นวัณโรคได้ง่าย

7) ภายหลังเสร็จกิจ ไม่ควรใช้พัด พัดลม หรือถูกความเย็นจากเครื่องปรับอากาศ ไม่ควรดื่มน้ำชาและอาหารที่เย็นแล้ว เพื่อป้องกันเป็นหวัด สูญเสียกำลังวังชา

8) เมื่อภรรยาตั้งครรภ์ สามีภรรยาควรแยกเตียงนอน เพราะหากมีเพศสัมพันธ์ ทารกในครรภ์อาจได้รับอันตราย

9) ภายหลังคลอดบุตร มีเพศสัมพันธ์ภายในเวลา 100 วัน ภรรยาจะเจ็บป่วย หากมีเพศสัมพันธ์ขณะที่ภรรยามีรอบเดือน จะป่วยทั้งสามีและภรรยา

10) ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ซ้ำสองภายในคืนเดียว หนึ่งเดือนเพศสัมพันธ์ไม่ควรเกิน 3-4 ครั้ง การหักโหมจะเสียสุขภาพและกำลังวังชา

7) ภายหลังเสร็จกิจ ไม่ควรใช้พัด พัดลม หรือถูกความเย็นจากเครื่องปรับอากาศ ไม่ควรดื่มน้ำชาและอาหารที่เย็นแล้ว เพื่อป้องกันเป็นหวัด สูญเสียกำลังวังชา
8) เมื่อภรรยาตั้งครรภ์ สามีภรรยาควรแยกเตียงนอน เพราะหากมีเพศสัมพันธ์ ทารกในครรภ์อาจได้รับอันตราย
9) ภายหลังคลอดบุตร มีเพศสัมพันธ์ภายในเวลา 100 วัน ภรรยาจะเจ็บป่วย หากมีเพศสัมพันธ์ขณะที่ภรรยามีรอบเดือน จะป่วยทั้งสามีและภรรยา
10) ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ซ้ำสองภายในคืนเดียว หนึ่งเดือนเพศสัมพันธ์ไม่ควรเกิน 3-4 ครั้ง การหักโหมจะเสียสุขภาพและกำลังวังชา

(56)

หยางเซิง : สตรีต้องเหน็ดเหนื่อยจากการหุงหาอาหาร 3 มื้อ ต้องทรุดโทรมจากการคลอดบุตร ต้องเจ็บป่วยจากโรคพยาธิ ทำให้ร่างกายอ่อนแอ ขอพระองค์ได้โปรดประทานแนวทางรักษาสุขภาพสตรีด้วยเถิด

พระเจ้าเตา : สตรีต้องประสบกับการมีรอบเดือน ตั้งครรภ์ และการคลอดบุตร ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญอย่างยิ่งในการรักษาสุขภาพ ดังนี้

การรักษาสุขภาพของสตรี

1) ขณะมีรอบเดือน ร่างกายควรได้รับการพักผ่อน ไม่ควรเหน็ดเหนื่อยเกินไป
2) ขณะมีรอบเดือน ไม่ควรกินอาหารรสจัด
3) หากมิใช่อยู่ในวัยเริ่มมีรอบเดือน อยู่ ๆ รอบเดือนมา ควรรีบปรึกษาแพทย์
4) จิตใจมีความกดดัน หวาดกลัว วิตก โศกเศร้า ล้วนแต่อาจทำให้รอบเดือนไม่มา หรือมาก่อนกำหนด หรือมาล่ากว่ากำหนด
5) ขณะมีรอบเดือน มีอาการปวดท้อง ปวดเอว วิตกกังวล ร่างกายไม่สบาย เรียกว่ารอบเดือนไม่ปกติ ควรเอาใจใส่การออกกำลังกายประจำวัน
6) สตรีที่มีครรภ์ควรระวังเรื่องอาหารการกิน ไม่ควรกินจุเกินไป
7) สตรีเริ่มมีครรภ์ มักมีอาการแพ้ท้อง ระบบย่อยอาหารจะเสื่อมลง ฉะนั้นจึงไม่ควรกินอาหารที่ย่อยยาก
8) สตรีที่มีครรภ์ ไม่ควรกินอาหารที่มีรสเผ็ด เช่น พริกหรือขิงเกินขนาด
9) การสวมใส่เสื้อผ้าของสตรีมีครรภ์ ควรรักษาระดับอุณหภูมิในร่างกายให้พอดี และควรสวมใส่เสื้อผ้าอ่อนนุ่ม
10) สตรีมีครรภ์อาบน้ำ ควรระมัดระวังเป็นพิเศษ ป้องกันหกล้ม อาจทำให้แท้งได้

11) ท้องของสตรีมีครรภ์ ห้ามรัดแน่น จะทำให้ทารกในครรภ์ถูกบีบรัด เวลาคลอดจะมีอันตราย
12) สตรีมีครรภ์ควรเข้านอนแต่หัวค่ำ และตื่นนอนแต่เช้า ทารกในครรภ์จึงจะเติบโตเป็นปกติ
13) สตรีมีครรภ์ไม่ควรขึ้นไปสู่ที่สูงหรือเล่นกีฬาเกมหนัก ๆ ควรเล่นแต่กีฬาเบา ๆ จะทำให้คลอดง่าย ควรพยายามหลีกเลี่ยงเดินพื้นที่ขรุขระ เพื่อป้องกันแท้ง
14) สตรีมีครรภ์ ควรรักษาจิตใจให้สงบ ละเว้นตัณหาราคะ พยายามอ่านหนังสือธรรมะ เพื่อทารกที่เกิดในภายภาคหน้าจะได้เป็นผู้มีศีลมีสัตย์ อันเป็นการอบรมบ่มสอนตั้งแต่อยู่ในครรภ์ และจงอย่าคิดถึงความทรมานในขณะคลอดบุตร อันเป็นโทษต่อร่างกายและจิตใจ
15) หลังคลอดหนึ่งเดือน ควรพักฟื้นและรับประทานอาหารที่บำรุงโรหิต อย่าถูกลมหนาว ซึ่งจะทำให้ปวดศีรษะและปวดไขข้อในภายหลัง
16) เมื่อตั้งครรภ์ได้ 7 เดือน สัปดาห์หนึ่งควรกินยาบำรุงครรภ์ “จับซาบี่ปอทอบ่ออิ้วฮิ่ง” 十三味保產無憂方 (มีขายตามร้านขายยาจีน) รักษาอาการป่วยและช่วยให้คลอดง่าย
17) หลังคลอด ควรรีบกินยาขับน้ำคาวปลา “แซห้วยทึง” 生化湯 (มีขายตามร้านขายยาจีน) ซึ่งมีสรรพคุณสร้างเลือดใหม่ และขับน้ำคาวปลา จะทำให้มารดาร่างกายสบาย

วันพุธที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ประทับทรงเขียนหนังสือ สุขศึกษา เพื่อประชาปฏิบัติดี จะมีผล
อ่านหนังสือควรเชิดชู คู่มวลชน ได้กุศลบริจาคพิมพ์ เผยแพร่ธรรม

พระดำรัส : ถ้าเจ็บป่วยควรหาหมอ ยามไม่เจ็บควรทะนุถนอม เมื่อสุขภาพไม่ดี จึงจะรู้สึกเสียดายคุณค่าของสุขภาพ การรักษาสุขภาพให้มีอายุยืนยาว ไม่มีอะไรมากไปกว่ารักษาสภาพจิตใจให้สงบ ลดกิเลสตัณหา และร่างกายได้พักผ่อนเต็มที่ ปกติคนเราไม่กลัวเจ็บป่วย กลัวก็แต่

1. ตรวจไม่พบสาเหตุของการเจ็บป่วย (โรคกรรมเก่า)
2. ไม่รู้จักป้องกันเจ็บป่วย (สมควรป่วย)
3. เจ็บป่วยแล้วไม่รักษา (ทำให้ป่วยหนักขึ้น)
4. รักษาหายป่วยแล้วไม่รู้จักถนอมร่างกาย (โรคป่วยอีก)

คนเราป่วยนาน ชีวิตก็มอดม้วย จึงต้องมาเตือนกัน ณ ที่นี้

(57)

หยางเซิง : พระองค์ทรงใส่พระทัยชีวิตมนุษย์ เป็นบุญกุศลล้นเหลือ มนุษย์ป่วยด้วยโรคต่าง ๆ นานา ขอโปรดประทาน

วิธีการรักษาด้วยเถิด

พระเจ้าเตา : มนุษย์มีโรคมากมาย ล้วนแต่เกิดจากใจ เมื่อสุขภาพจิตไม่ดี จึงทำให้ร่างกายป่วยไข้ เพื่อให้มนุษย์มีสุขภาพร่างกายที่ดี จึงได้เสนอการรักษาด้วยโภชนาหาร ดังต่อไปนี้ :-

โรคหอบ 氣喘

ขิงแก่ หัวเผือก (ชนิดไส้ในขาว ทั้ง 2 อย่างต้องมีดินติด อย่าล้างน้ำ) และแป้งหมี่

เผือกและขิงให้เอาเปลือกออก (อัตราส่วน 1 : 2) อย่าล้างน้ำและอย่าถูกน้ำ บดให้ละเอียด ใส่แป้งหมี่พอสมควร แล้วใช้ตะเกียบคลุกให้เข้ากัน กลางคืนก่อนเข้านอน เอาขิงแก่ หัวเผือกและแป้งหมี่ที่คลุกเข้ากันและเหนียวดีแล้ว มาป้ายบนแถบผ้ายาวแล้วพันรอบคอ อีกส่วนหนึ่งที่มากหน่อยป้ายบนแถบผ้ายาวแปะที่หน้าอกแล้วเข้านอน รุ่งขึ้นเช้าปลดออก ทำต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน จะเห็นผล และจะหายขาดได้อีกด้วย

โรคปวดกระเพาะ หรือมีกรดมากเกินไป

1) นมผง 2 ช้อนโต๊ะ ชะเอมป่น (甘草末) 1 ช้อนโต๊ะ ชงกับน้ำสุกอุ่น ๆ ห้ามใส่น้ำตาล ชงกินตามเวลากำหนดทุกวัน เป็นเวลา 1-2 สัปดาห์ขึ้นไปก็หาย
2) กินขิงสดมื้อละเล็กน้อย จะหายได้

3) รากกุ้ยฮวย (桂花根) รากสมอ (橄欖根)
อย่างละ 1 ตำลึง (มีขายตามร้านขายยาสมุนไพรสด)
น้ำ 5 ชาม ต้มให้เหลือชามครึ่ง

ยารักษาโรคกระเพาะ (เป็นผง) 神胃散

ดอกกำพู 丁香	กฤษณา 沉香	ขิงแก่ 良羌
เปลือกส้ม 陳皮	ปัวแฮ่ 半夏	ซายิ้ง 砂仁
คักเฮียง 藿香	ซวงเจีย 川椒	กอสอ 白芷
อย่างละ 2 สลึง	โกฐกระดูก 木香	จีคัก 枳殼
อย่างละ 3 สลึง	ซวงพก 川朴	หัวแห้วหมู 香附
ซังสัก 蒼朮	อย่างละ 4 สลึง	อบเชย 肉桂
สลึงครึ่ง	ซิ่งเขก 神糟	โกฐน้ำเต้า 大黄
อย่างละ 5 สลึง	ชะเอม 甘草	2 ตำลึง
เกล็ดสะระแหน่ 薄荷腦		5 กรัม

บดรวมกันเป็นผง แล้วใส่ขวดไว้ เวลาปวดกระเพาะ หรืออาหารไม่ย่อย กินครั้งละ 1 ช้อนชา ผสมกับน้ำสุกอุ่น ๆ จะเห็นผลทันที ทุกครัวเรือนควรมีไว้เป็นยากลางบ้าน (ผู้ป่วยโรคกระเพาะรับประทานบ่อย ๆ จะหาย)

โรคไตอักเสบ

ดอกกำพูน้ำ 水丁香 ผู้ใหญ่ 5 สลึง เด็ก 2 สลึง (มีขายตามร้านขายยาสมุนไพร) ไข่เป็ดเปลือกเขียว 1 ฟอง ล้างทั้งเปลือก

ให้สะอาด ถั่วดำเม็ดเขียว 青仁黑豆 (黑皮綠心) ผู้ใหญ่ใช้ 2 ตำลึง เด็กใช้ 1 ตำลึง เหล้าขาว 米酒 4 ช้อนโต๊ะ

กรรมวิธี

1) ดอกกำพูน้ำ 水丁香 หั่นให้ละเอียด ห่อด้วยผ้าบาง ถั่วดำ เหล้าขาว ไข่เป็ดเปลือกเขียว น้ำ 5 ชาม รวมต้มบนไฟอ่อน ๆ เมื่อไข่เป็ดสุก ให้ปอกเปลือก ใช้ตะเกียบเสียบแล้วใส่ลงไปในหม้อ ต้มต่อด้วยไฟอ่อน ๆ จนถั่วดำเปื่อย และน้ำในหม้อเหลือ 1 ชาม เป็นอันใช้ได้ แล้วเอาห่อดอกกำพู 水丁香 ออกทิ้งเสีย เหลือแต่ไข่ ถั่วดำและน้ำซุป กินรวมกันวันละ 1 ครั้งตอนกลางคืนก่อนเข้านอน 20 วันก็หาย
2) รากบัวแก่ 1 ชั่งไต้หวัน หั่นเป็นแผ่นบาง ต้มน้ำกินต่างน้ำชา
3) หนวดข้าวโพด 2 ตำลึง ลูกเดือย 薏仁 2 ตำลึง น้ำตาลกรวด 冰糖 1 ตำลึง ต้มน้ำกินต่างน้ำชา ขับปัสสาวะ จะหายบวม

ไส้ติ่งอักเสบ

1) น้ำสะอาด 2 ชาม ต้มให้เหลือ 7 ส่วน ปล่อยให้อุ่น แล้วจึงใส่น้ำผึ้ง น้ำตาลกรวด อย่างละ 5 สลึง นมวัว 2 ตำลึง ดื่มแล้วจะเห็นผล

2) ซึงเกียแซ 桑寄生 ใบเอียะบ๊อเช่า 益母草 อย่างละ 3 สลึง น้ำ 3 ชาม ต้มให้เหลือ 1 ชาม ดื่มแล้วจะเห็นผลทันที

ตับอักเสบ

1) อึ้งฮวยปิกไฉ่ 黄花蜜菜 1 ตำลึง
黄蓮蕉花頭 1 ตำลึง
ตุ๋นด้วยน้ำซาวข้าวครั้งที่ 2 แล้วรับประทาน

2) โล่วหวย 蘆薈 ผู้ใหญ่ 2 แผ่น เด็ก 1 แผ่น คั้นเอาแต่น้ำ ใส่น้ำตาลกรวดแล้วตุ๋นดื่ม

3) อิงเท้ง 茵陳 3 ตำลึง หั่มฮงเช้า 咸豐草 4 ตำลึง ต้มกับน้ำตาลอ้อย 黑糖 ดื่มต่างน้ำชา

4) รากเล่งกัก 菱角根 แหน 水萍 (เอาชนิดสะอาด ที่เพิ่งพ่นยากำจัดแมลง อย่านำมาใช้) ทั้ง 2 อย่างล้างสะอาด ใส่น้ำตาลกรวด 冰糖 ต้มน้ำกิน

ท้องผูก

ตั้วอึ๊ง 大黄 1.5 สลึง บดเป็นผง ผสมกับน้ำมันงา 麻油 3 สลึง น้ำผึ้ง 2 สลึง คนให้เข้ากันแล้วกิน

โรคเบาหวาน

1) แซอึ๊ง 生黄蓍 5 สลึง ฮ่วยซัว 淮山 1 ตำลึง รากอ้อยแดง 紅甘蔗根 1 ตำลึง ต้มน้ำกินต่างน้ำชา

2) หนวดอ่อนต้นอ้อย 甘蔗上的嫩芽 3 ตำลึง ต้มน้ำ 5 ชาม เหลือ 1 ชาม ดื่มตอนอุ่น ๆ ไม่จำกัดเวลา

ปวดรอบเดือน

ขิงสด 1 ก้อน ทุบละเอียด ต้นหอมทั้งราก 5 ต้น (เอาส่วนขาว) น้ำตาลอ้อย 3 ตำลึง น้ำ 2 ชาม ต้มนาน 5 นาที แล้วใส่พริกไทยป่น 1 ช้อนชา เวลารอบเดือนมาแล้วปวดท้อง หรือสตรีหลังคลอดน้ำคาวปลาไม่ออกปวดท้อง กินทั้งร้อน ๆ จะเห็นผลทันที ควรกินติดต่อกันหลายครั้ง

โรคระดูขาว

1) รากแปะเน็กเต้า 白肉豆根 2 ตำลึง
ดอกแปะโกยกวงฮวย 白鸡冠花 1 สลึง
แปะก้วย 白菓 3 สลึง
หัวดอกแปะเล่งจุงฮวย 白龍般花頭 2 สลึง
ต้มน้ำกิน

2) โสมตั้งเซียม 黨参 จิ่งเห็ง 銀杏
เคี้ยมซิก 芡實 ลูกบัว 蓮子
อย่างละ 3 สลึง
ฮกเหล็ง 茯令 กรดกระดูก 白朮
ปักคี้ 炙著 ปี่ไห 萆薢
เสกดี่ 熟地

อย่างละ 2 สลึง

ไหน่ซิว 蓮鬚 ดอกลำไย 龍眼花

ยอดชะเอม 甘草稍

อย่างละ สลึงครึ่ง ต้มน้ำกิน

3) ดอกถั่วขาว 白肉豆花 40 ดอก ไข่เป็ด 2 ฟอง ผัดกับน้ำมันงา 麻油 กินแล้วก็หาย

4) สารส้ม 明礬 โกฐหัวบัว 川芎 แซไง้ 青艾 อย่างละ 2 สลึง ต้มน้ำล้างช่องคลอด ไม่กี่ครั้งก็หาย (ใช้ล้างห้ามกิน)

มารดาคลอดไม่มีน้ำนมให้ลูกกิน

ไข่เป็ด 2 ฟอง ขิงสดหั่นฝอย 5 สลึง น้ำมันงา 1 ตำลึง เกลือเล็กน้อย

ใส่น้ำมันงาลงกระทะ ตั้งไฟจนน้ำมันร้อน จึงใส่ขิงฝอยลงผัดให้สุก แล้วตักใส่ชาม เทน้ำมันงาลงกระทะอีก จนน้ำมันร้อน จึงเคาะไข่เป็ดลงไปทอด ใช้ตะหลิวเขี่ยไข่แดงให้แตก เช่นนี้ทั้ง 2 ฟอง แบ่งขิงฝอยที่ผัดแล้วเป็น 2 ส่วน ใส่เกลือเล็กน้อยตรงไข่แดง ใช้ตะหลิวตักไข่ฟองหนึ่งคว่ำบนไข่อีกฟองหนึ่ง แล้วพลิกไปมาติดต่อกัน 3 ครั้งเป็นใช้ได้

มารดาหลังคลอดบุตร กินไข่เป็ด ขิงฝอย ผัดน้ำมันงา วันละ 3 มื้อ จะมีนมเหลือเฟือให้ลูกกิน ทั้งเป็นยาบำรุงสำหรับผู้ที่นิยมอาหารมังสวิรัติอีกด้วย

น้ำอสุจิเคลื่อน

กิมเอ็งจื้อ 金櫻子 5 สลึง ใส่น้ำตาลกรวด 冰糖 2 ตำลึง แล้วตุ๋นดื่ม

เลือดกำเดาไหล

1) ขั้วโสมเกาหลี 高麗蒂 2 สลึง น้ำชามครึ่ง
   ต้มให้งวดลงเหลือ 8 ใน 10 ส่วน
2) โกฐขี้แมว 生地 เม็ดหมะตง 麥冬
   อย่างละ 5 สลึง ต้มน้ำกิน เลือดก็หยุดไหล
3) รากหญ้าคา 茅根 2 สลึง
   เฮ็กจีจื้อ 黑支子 2 สลึง
   น้ำตาลกรวด 冰糖 3 สลึง ต้มน้ำกินก็หยุด

โรคบิด 下痢

1) ต้นฮ่งบ่อยเช้า 鳳尾草 ต้นช่วนเช้า 全草
   ต้มน้ำใส่น้ำตาลอ้อย 黑糖 ใช้ดื่ม
2) ทับทิม 蕃石榴 (芭樂)
   ตำแล้วคั้นด้วยผ้า ใส่เกลือเล็กน้อย ดื่มครั้งละ 1 จอกเล็ก ครั้งหรือ 2 ครั้งก็เห็นผล

ขาเป็นตะคริว 脚抽筋

ลูกเดือยต้มน้ำ กินบ่อย ๆ ก็หาย ลูกเดือยทำให้โรหิตที่ส่วนขาเดินสะดวก ขับปัสสาวะ และบำรุงผิวหนังดี

ริดสีดวงทวาร 痔瘡

เช้าตรู่ท้องว่าง กินกล้วยสุกจุ่มน้ำผึ้ง 2 ใบ กล้วยยิ่งสุกยิ่งดี กินเป็นเวลาเดือนกว่าก็หาย

เป็นหูด 魚鱗痣

ใช้เหรียญอีแปะมีรูตรงกลาง (ถ้าไม่มีหาเหล็กแผ่นเจาะรูตรงกลางก็ได้) วางตรงที่เป็นหูด ให้หูดโผล่ที่รูใช้คีมคีบน้ำตาลกรวด ใช้ไฟเผาให้น้ำตาลละลายหยดที่หูด แล้วหยิบอีแปะออก อีก 2 นาทีต่อมา ทำซ้ำอีกหน ภายใน 3-4 วัน หูดจะล่อนออกเอง

เป็นผดผื่นคัน 痱子

1) ใช้น้ำอุ่นล้างส่วนที่เป็นผดให้สะอาด แล้วใช้น้ำเกลือชนิดข้นทา ได้ 10 นาที จึงใช้น้ำล้างให้สะอาด (ห้ามใช้สบู่) ผดจะยุบ
2) ใส่น้ำสะอาดในกะละมัง นำไปตากแดดให้ร้อน แล้วใช้น้ำที่ตากแดดนี้อาบ ผดก็หาย

ฮ่องกงฟุต 香港脚

เด็ดใบหงจื่อซู 紅紫蘇葉 (มีปลูกตามสวนดอกไม้) แล้วจุกที่ซอกนิ้วเท้าเป็นฮ่องกงฟุต ทำบ่อย ๆ จนกว่าจะหาย

ไฟรวกน้ำร้อนลวก 火燒水燙

ใช้สำลีหรือผ้านุ่มแช่เหล้าขาว 米酒 แล้วแปะที่แผล อาการเจ็บปวดจะหายทันที เมื่อผ้าแห้งก็แช่เหล้าอีก แล้วแปะที่แผล จะระงับปวดและสมานแผลได้อย่างวิเศษ

ฝีร้ายปวดบวม 惡瘡腫痛

กระเทียม 4-5 กลีบ ตำให้แหลก ทาที่ฝีหรือที่บวมไม่กี่วันก็หาย

เคล็ดยอก 鐵打傷筋

ต้นกุยช่าย (韮菜) ตำให้แหลก พอกตรงบาดเจ็บไม่กี่วันก็หาย

แก้สารพัดพิษ

ถั่วเขียวต้มกับชะเอม 甘草 ดื่มแต่น้ำ แก้ได้สารพัดพิษ

ยาระงับเลือด 止血丹

ซื้อแซผู่อึ้ง (生蒲黃) ได้ที่ร้านขายยาจีน ใส่ขวดไว้เวลาถูกมีดบาด หรือหกล้มเป็นแผลเลือดไหล ใช้ยานี้โรยแผลแล้วใช้ผ้าพันแผลพัน ระงับเลือดได้ทันที และบาดแผลจะหายอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าบาดแผลใหญ่มาก ก็ควรส่งไปรับการรักษาจากแพทย์

(58)

หยางเซิง : เป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ประทานตำรายารักษาโรคแก่มนุษย์ ลูกช้างเห็นใจเหล่าแม่บ้านต้องหุงหาอาหาร 3 มื้อ ยังต้องเลี้ยงลูกจนตัวเป็นเกลียว โดยเฉพาะ

การประคบประหงมลูก ถ้าลูกน้อยกินได้นอนหลับ ยังมีเวลาได้หายใจบ้าง แต่ถ้าตกอกตกใจหรือป่วยไข้ ก็จะร้องกระจองอแง เป็นที่ทุกข์ร้อนของแม่ ทำให้พ่อแม่อดหลับอดนอน ลูกช้างมีความเชื่อในพิธีกรรมเรียกขวัญ ซึ่งทำแล้วมักจะได้ผลในการเรียกขวัญแก่ลูกน้อยของผู้มีจิตศรัทธา ขอพระองค์ได้โปรดประทานพิธีเรียกขวัญอย่างง่าย ๆ เพื่อเหล่าแม่บ้านจะได้เรียกขวัญแก่ลูกน้อย ทั้งนี้มิเพียงแต่ประหยัดค่าใช้จ่ายได้ ทั้งยังสามารถเรียกศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากมนุษย์ได้อีกด้วย

พระเจ้าเตา : วิเศษ วิญญาณของทารกที่สิงในเรือนร่างยังไม่นานเหมือนหนึ่งคนย้ายเข้าไปอยู่บ้านใหม่ ยังไม่มีความเคยชิน พอได้รับการตกอกตกใจ ก็นอนไม่หลับ เอาแต่ร้องไห้ทั้งกลางวันและกลางคืน หรืออ้วกนมหวีดร้อง หรือที่เรียกกันว่า “ตกใจ” เพื่อให้ผู้ใหญ่และเด็กได้อยู่เย็นเป็นสุข นอนหลับสบาย ให้ปฏิบัติดังนี้ :-

พิธีเรียกขวัญ

1) เอาหนังสือ “แสงสว่างแห่งชีวิต” ที่ข้าเขียนขึ้นนี้เล่มหนึ่ง วางบนแท่นบูชาหรือเตาแก๊ส พร้อมกับชาจีนใส่หนึ่งจอก จุดธูป 3 ดอก แล้วภาวนาต่อพระเจ้าเตา บอกชื่อและนามสกุล ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด ของเด็ก และเล่าอาการ เช่น เอาแต่ร้องไห้ อาเจียน ไม่ยอมนอน หวีดร้อง เป็นต้น (แม้ผู้ใหญ่ตกใจกลัวก็ใช้วิธีนี้ได้)

2) ใช้ธูป 3 ดอก ยกขึ้นลงเบื้องหน้าอกของเด็ก และท่องคาถาเรียกขวัญไปด้วย ดังนี้

คาถาเรียกขวัญ 收驚法

ขออัญเชิญพระเจ้านวเวหา ซือมิ่งจิงกุงเรียกขวัญบุตรชาย (บุตรี).....ที่กระเจิงให้กลับสู่ร่างกายให้คลายความหวาดกลัวทางบูรพาทิศ คลายความหวาดกลัวทางประจิมทิศ คลายความหวาดกลัวทางทักษิณาทิศ คลายความหวาดกลัวทางอุดรทิศ คลายความหวาดกลัวทางภาคกลาง ธรรมะทั่วปัญจทิศคุ้มครอง เพราะภัยในร่างกายมลายสิ้น ภัยน้อยใหญ่พ้นผ่านไป จื้อ ทิ่ว อิ๊ง เบ้า ซิ้ง กี่ โง่ว บ๊วย ซิง อิ้ว สุก ไห 24 โมงยามขวัญเอ๋ยขวัญมา ปราศจากโรคาพยาธินานา กลางวันกินนมกินข้าวออกรสชาติ กลางคืนก็หลับสบาย ไม่ร้องไห้ แสงแห่งชีวิตส่องวิญญาณ ข้าฯ สนองราชโองการสมเด็จพระเจ้านวเวหาซือมิ่งจิงกุง 司命真君 (ท่อง 3 จบ)

3) แล้วใช้ธูป 3 ดอก ในมือเขียนที่ปากออกน้ำบูชาว่า “ฮุ่งเพ็กจื้อไจ๋ บ้วงบ่อคั่วไง่” (ขวัญวิญญาณยังอยู่ปราศจากเภทภัยทั้งปวง) 魂魄自在萬無掛礙
ตัวหนังสือเขียนทับกันได้ แล้วเขียนวงกลม 10 วงกลม เป็นอันเสร็จพิธี

เวลาเขียน ปากก็ท่อง “ฮุ่งเพ็กจื้อไจ๋ ซิงปอคั่วไง่ ซาฮุ้งซิกเพ็ก อี่มั่วหยู่ไขว่ จับฮวงเจียซิ้ง ฮู่ที่ซัว เก้ย กำโล่วฮวบจุ๊ย เกงเป้เซียงไจ”

「魂魄自在，身無掛礙，三魂七魄
圓滿愉快，十方正神，護體煞解
甘露法水，解病消災」

พอท่องจบก็เอาน้ำมนต์นี้ให้เด็กดื่ม ก็จะเกิดความสวัสดิภาพปราศจากโรคาพยาธิ ส่วนหนังสือ **“แสงสว่างแห่งชีวิต”** นี้ยังคงวางบนหิ้งบูชาพระ เอามาใช้ได้อีก จะยิ่งได้ผลมากขึ้น

คาถาน้ำมนต์ ฮุ่งเพ็กจื้อไจ๋ บ้วงบ่อคั่วไง่

(魂魄自在，萬無掛礙)

วันพุธที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 7 ค่ำ เดือน 10 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

เทพเจ้าสถิตในดวงใจนี้ ทุกนาทีกำหนดจิตอธิษฐาน
จุดธูปเทียนเพียรภาวนาพร้อมศีลทาน บุญบันดาลสู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์

พระดำรัส : เข้าฤดูหนาวแล้ว ต่างพากันซื้อเสื้อผ้ากันหนาว ของในสต๊อคหมด ต้องเที่ยวไปหาสินค้ามาชดเชย เงินในบัญชีธนาคารพร่องไป ต้องขวนขวายหาเงินเข้าบัญชี ส่วนศีลธรรมหมดลง ทำไมมนุษย์จึงไม่สนใจ จงอย่าปล่อยใจปล่อยกายจนทำให้เป็นโรคขาดอาหารศีลธรรม ถ้าหมดสติไป ใครจะมาช่วยพยาบาล ?

ผู้อ่านถามมา

(59)

ตั้งตังยิ้ง ไทเป ถามว่า : มีคนจำนวนมาก 3 มื้อกินแต่หมูเห็ดเป็ดไก่ ล้วนแต่มีคุณค่าทางอาหาร ก็น่าจะมีพลานามัยสมบูรณ์ แต่กลับผอมแห้งแรงน้อย จะเป็นการละเลยหน้าที่ของพระเจ้าเตาหรือเปล่า”

พระเจ้าเตา : ถึงจะมีอาหารอุดมสมบูรณ์ แต่เนื่องจากชาติก่อนทำบาปไว้มาก หรือการดำรงชีวิตในชาตินี้ไม่ปกติ ทำให้สูญเสียอาหารโดยปริยาย หรือเกี่ยวกับกรรมเก่า ทำให้อวัยวะในร่างกายไม่กล้ารับคุณค่าอาหารจากหมูเห็ดเป็ดไก่เหล่านั้นได้ ดังนั้นมนุษย์ต้องพยายามสร้างบุญกุศล ชาติหน้าจะมีลาภปาก จึงจะรับได้ มิฉะนั้นแล้ว กินอาหารดี ๆ มากเกินไป กระเพาะกลัวไม่กล้ารับ กลับจะทำให้ทุกข์ทรมาน ก็ได้แต่ล้างน้ำ ปล่อยให้ปวดท้อง ท้องร่วง กินอาหารดี ๆ กลับเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ

(60)

อึ้งยิ่งเจี่ย ไทตง ถามว่า : กล่าวกันว่า "ภัยออกจากปาก โรคาพยาธิเข้าทางปาก" พระเจ้าเตาเป็นผู้กำหนดเรื่องอาหารการกิน มีอาหารมากมายที่ปนเปื้อนเชื้อโรค เมื่อมนุษย์กินเข้าไป ก็ป่วยเป็นโรค ไม่ทราบพระองค์ท่านจะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้หรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : พวกพ่อค้าที่ไร้ศีลธรรม ทำอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ ปล่อยให้แมลงวันตอม เนื่องจากมิได้ผ่านความร้อนจากการหุงต้ม ทำให้มนุษย์ล้มป่วย เป็นความผิดของพ่อค้า โทษพระเจ้าเตาไม่ได้

(61)

จึงชุนเซ็ง หมู่บ้านเล่งถ่ำ ถามว่า : "ห้ามละเมิดครัวตะวันออก" หมายความว่าอย่างไร ? จะหลีกเลี่ยงการละเมิดได้อย่างไร ?

พระเจ้าเตา : ครัวตะวันออกหมายถึงพระเจ้าเตา ทำไมถึงเรียกว่าตะวันออก เพราะว่าดวงอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก แม่บ้านทั้งหลายก็จะเข้าครัวหุงหาอาหาร ดังนั้น ครัวจึงเรียกว่าครัวตะวันออกอีกด้วย ห้ามละเมิดครัวตะวันออกก็หมายถึงการรักษาความสะอาด ปราศจากเสียงอึกทึก ละเมิดพระเจ้าเตาโดยไม่มีความยำเกรง

(62)

ฮ่วมเม่งอู๋ เมี่ยวเซ็กถามว่า : การเซ่นไหว้พระเจ้าของมนุษย์มักเซ่นไหว้ด้วยหมูเป็ดไก่ ซึ่งสัตว์เลี้ยงเหล่านี้ต้องผ่านการต้มสุกจากเตา ไม่ทราบพระองค์จะมีความรู้สึกอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : ถึงคราวเซ่นไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไร ครัวก็กลายเป็นโรงฆ่าสัตว์ที่คลุ้งด้วยกลิ่นคาวเลือด หมูเป็ดไก่แพะปลาต้องกระโดดน้ำตายกันเป็นฝูง ๆ เมื่อพวกมันโดดลงน้ำเพียงหวีดร้องแล้วก็ต้องตายลงอย่างน่าอนาจ องค์พระเจ้าเทพารักษ์ก็ได้แต่สลดหดหู่ ช่วยอะไรไม่ได้ แล้ววิญญาณหมูเป็ดไก่แพะแกะได้แต่ไปประท้วงต่อหน้าพระเจ้าเทพารักษ์ว่า *"ถ้าไม่ใช่มนุษย์ต้องเซ่นไหว้พวกท่าน พวกเราก็ไม่ต้องถูกจับมาฆ่าแกงอย่างนี้ พวกเราขอประท้วงพวกท่านเสี้ยมสอนมนุษย์ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต"* บัดนั้นเอง เหล่าเทวาอารักษ์ต้องนิ่งอั้นไม่รู้จะกล่าวอย่างไร กล่าวสบถว่า *"ไม่มีเรื่องเช่นนั้นอย่างเด็ดขาด ที่มนุษย์ทำไปด้วยสนองตัณหาตัวเอง และ*

เพื่อประจบเทวารักษ์เท่านั้น” วิญญาณหมูเป็ดไก่แพะแกะเมื่อไม่รู้จะไปประท้วงกับใคร ก็ได้แต่ไปร้องขอความเป็นธรรมกับพระยายม

(63)

หยางเซิง : ในเมื่อเซ่นไหว้เทวาอารักษ์ไม่จำเป็นต้องใช้หมูเป็ดไก่ จะทำอย่างไรจึงจะประสบความสิริมงคล และได้แสดงเจตนารมณ์ทดแทนกรุณาธิคุณของเหล่าเทวารักษ์ ?

พระเจ้าเตา : เอาหมูตายมาวางบนแท่นบูชา จะให้เทวาอารักษ์กินได้อย่างไร เพราะจะต้องมีมีดเชือดหมู น้ำจิ้มแล้วสับเป็นชิ้น ๆ จิ้มน้ำจิ้ม มิฉะนั้นจะมีรสชาติกระเดือกลงคอได้อย่างไร บางครั้งเซ่นไหว้กันนานหน่อย ก็จะมีแมลงวันตอม ถ้าเหล่าเทวาอารักษ์ตะกละกินลงไป ก็เห็นทีจะต้องท้องเดินจู๊ด ๆ กันทุกองค์ จะต้องไปหาหมอรับการรักษา ที่หนักหน่อยอาจต้องหามส่งโรงพยาบาลสวรรค์กันบ้าง การที่มีหมูเป็ดไก่เต็มโต๊ะเซ่นไหว้ มีแต่ทำให้ข้ารู้สึกสะอิดสะเอียน จะกินได้ที่ไหน ฉะนั้นการเซ่นไหว้ ห้ามนำเอาซากสัตว์มาวางหน้าเทวาอารักษ์เป็นอันขาด การเอาซากสัตว์มาเซ่นไหว้ มันไม่ถูกเรื่องเลย แต่ถ้าเอาสิ่งเหล่านี้มาเซ่นพวกผีปอบ พวกมันหิวจัด พวกมันก็จะแย่งกันเขมือบ ไม่ว่าจะเป็นหรือตายก็ไม่แปลกอะไร แต่เหล่าเทวาอารักษ์บนสรวงสวรรค์ มีละอองไอทิพย์ดื่มกินเป็นอมตะ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทำไมจะมี

ความอยากกินในซากสัตว์บนโต๊ะเซ่นไหว้ เหตุผลของการเซ่นไหว้ดังได้กล่าวไว้ข้างต้นคงเข้าใจ จึงหวังว่าหากมนุษย์จะเซ่นไหว้เทวาอารักษ์ ควรเลิกประเพณีนิยมดั้งเดิมเสีย แต่หากมนุษย์อยากจะกินเอง ข้าก็ไม่ว่ากระไร แต่ถ้าจะเซ่นไหว้เทวาอารักษ์ ก็ควรเซ่นไหว้ด้วยผลหมากรากไม้ สิ่งของที่ไม่ผ่านควันไฟโลกเหล่านี้ ใส่นำมาเซ่นไหว้ เทวาอารักษ์จึงจะรับไว้ จะขออะไร จึงจะได้สมความปรารถนา

(64)

เหอเจียงตู อู๋จาวหมิง เมืองไทเป หลี่จินปอ อำเภอไถหนาน ไช่ชิงสง อำเภอเจียอี้ หลี่ชิ่งหลิน เมืองต้าซี หลิวติ้งสง หลานไจ้ลิบ เมืองไถจง มีจดหมายมาถามว่า : ห้องครัวและเตาแก๊สควรไว้ที่ใดจึงจะอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสิริมงคล เพราะต่างฝ่ายต่างมีข้ออ้างอิง กล่าวโดยตำแหน่งศาสตร์ (ภูมิศาสตร์) ควรจัดวางอย่างไร จึงจะเป็นสิริมงคล ?

พระเจ้าเตา : ครัวเป็นหัวใจของบ้านเรือน เพราะครัวได้สนองอาหารการกินประจำวันของทุกคนของแต่ละครัวเรือน เป็นสถานที่ทำงานอันสำคัญของแม่บ้าน กำหนดสุขภาพอนามัยของทุกคน ห้องครัวหรือเตาแก๊สจัดไว้ด้านทิศตะวันออกเป็นดีที่สุด เพราะจะได้รับแสงอาทิตย์ในตอนเช้าต่อแม่บ้านที่ตื่นแต่เช้าตรู่ จะรู้สึกปลอดโปร่งและเป็นสุข ทั้งแสงอาทิตย์ยังสามารถฆ่าเชื้อโรคได้ และทำให้ครอบครัวมีชีวิตชีวา

เนื่องจากปัจจุบันประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว บ้านเรือนมีเนื้อที่จำกัด ส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวขนาดเล็ก หากเข้มงวดต่อการจัดวางตำแหน่งเกินไป เตาก็คงจะหาที่วางไม่ได้ ฉะนั้นจึงไม่ต้องทำตามวิธีการโบราณ เพียงแต่เห็นว่าสมควรก็พอแล้ว แต่ห้ามเป็นตำแหน่งที่มองเข้าไปทางประตูก็เห็น เพราะห้องครัวควรจะรักษาความลี้ลับไว้บ้าง ถ้าหากโล่งแจ้งนักก็จะมองเห็นหม้อ กระทะ ถ้วยโถโอชาม เขียง เป็นต้น ดูไม่เป็นระเบียบ อันเป็นลักษณะไม่เป็นสิริมงคล

(65)

หลี่จาวซิง หมู่บ้านซี่กังถามว่า : เวลาไหว้พระเจ้าเตา หากไม่มีที่ปักธูป จะทำอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : อาจใช้ถ้วยใส่ข้าวสารปักธูปก็ได้ เมื่อไหว้เสร็จแล้วก็เทข้าวสารกลับใส่ถังข้าวสารไว้หุงกินได้อีก

(66)

จางกวงเอี้ยว เมืองเจียอี้ถามว่า : การจัดวางตำแหน่งเตาแก๊สในบ้านต้องหาฤกษ์งามยามดีหรือไม่ การเคลื่อนย้ายในเวลาทำความสะอาดบ้าน จะเป็นการกระทำไม่บังควรต่อพระเจ้าเตาหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : เวลาเข้าบ้านใหม่ มักต้องดูฤกษ์ยามกัน ซึ่งก็จัดวางเตาในเวลาเดียวกันก็ได้ และการเคลื่อนย้ายเตาก็

ไม่เป็นไร แต่เตาควรให้อยู่อย่างสงบ การเคลื่อนย้ายบ่อย ๆ แสดงว่าบ้านนั้นมีความแปรผัน จึงกล่าวกันว่า *"หม้อควรเคลื่อนไหว เตาควรอยู่นิ่ง"*

(67)

เฉินถิงซัง เมืองไทเป ถามว่า : ในปัจจุบันใช้เตาแก๊สซึ่งมีความร้อนสูงผัดผักและเนื้อสัตว์ ทำให้ไขมันแยกตัวผิดปกติ ซึ่งมีผลกระทบด้านลบต่อการเผาผลาญในร่างกาย จากสถิติการแพทย์ในปัจจุบันมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเป็นโรคมะเร็งที่สูงขึ้น มีข้อเท็จจริงอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : ความร้อนสูงเกินไป ทำให้คุณภาพอาหารเสื่อม ทำให้คนกินแล้วสติปัญญาค่อย ๆ เสื่อมถอย ดังนั้น จึงกล่าวกันว่าพระเจ้าไม่กินอาหารที่ผ่านควันไฟของโลกมนุษย์ ซึ่งหมายความว่ากินแต่ไอที่สะอาดบริสุทธิ์ การที่มนุษย์ในปัจจุบันมีโรคมากมาย ย่อมต้องเกี่ยวเนื่องด้วย

เฉินถิงซัง หมายเหตุไว้ด้วยว่า : เวลาผัดผัก มักใช้วิธีผัดไฟแดง คือให้น้ำมันในกระทะร้อนจนมีควันโขมงจึงใส่ผักลงไปผัด เพราะจะทำให้ผักนิ่มมีรสอร่อย ข้าพเจ้ามักอ่านพบในหนังสือพิมพ์มักเตือนว่า พยายามอย่าทอดของที่ใช้น้ำมันที่ใช้หลาย ๆ ครั้ง เช่น การกินปาท่องโก๋ในตอนเช้าไม่รู้ว่าคนขายปาท่องโก๋เปลี่ยนน้ำมันที่ทอดปาท่องโก๋บ่อยหรือเปล่า โดยเฉพาะในปัจจุบัน ยากที่จะรู้ได้ว่า ความบริสุทธิ์ของ

น้ำมันพืชจะมีสักแค่ไหน ฉะนั้นจึงมีความดำริกันว่า ควรกินอาหารที่ทำจากการนึ่ง แต่เป็นที่รับยากของคนที่ชอบกินอาหารรสอร่อย พยายามอย่ากินอาหารแป้งทอด สำหรับมนุษย์เรื่องกินเป็นเรื่องใหญ่ ขอให้ทุกคนมีสุขภาพดี

วันจันทร์ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2524
ตรงกับแรม 10 ค่ำ เดือน 11 ปีระกา
พระเจ้านวเวหา (เตา)

****

เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

สืบทอดธรรมสู่สำนักธรรมศักดิ์สิทธิ์ ร้อยดวงจิตเป็นหนึ่งใจให้ผสาน
ดวงประทีปส่องทางใหม่ใสตระการ มุ่งศีลทานอย่ามัวหลับรับแสงธรรม

พระดำรัส : ชูไฟศักดิ์สิทธิ์ ส่องแสงสว่างไสวบนมหาวิถีสืบทอดมาช้านาน ส่องสว่างจิตใจมนุษย์ เผาหญ้ารกสกปรก ความคิดนึกอันมืดเฉา มนุษย์จงตื่นเถิด ชีวิตแสนสั้น ไฉนไม่แสวงหาความสุขสงบก้าวสู่มหาวิถีอันสว่างไสว

(68)

เจี่ยนซิ่วหลิง เมืองเจียอี้ ถามว่า : ถ้าเดินทางไกลเป็นเวลาหลายวัน ไม่สามารถจุดธูปกราบไหว้พระเจ้าที่บูชาไว้ในบ้านได้ จะทำอย่างไร การเดินทางไกลในช่วงตรุษสารทจะเซ่นไหว้พระเจ้าหรือบรรพบุรุษก่อนกำหนดจะได้หรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : ตั้งพระเจ้าไว้บูชาในบ้าน ต้องจุดธูปกราบไหว้เช้า - ค่ำ ถ้าจะเดินทางไกล ต้องจุดธูปกราบกล่าวเหตุผลขอลาพัก ถ้าเป็นวันประสูติของพระเจ้า ก็ประกอบพิธีสมโภชก่อนกำหนดได้

(69)

ฉิงซู่จูน เป่ยโถว ถามว่า : พระเจ้าเตามีองค์เดียว แต่ทำไมจึงแปลงกายได้เป็นอสงไขย ?

พระเจ้าเตา : คนทั่วไปสงสัยกันว่ามีพระเจ้าเตาสถิตอยู่ทุกครัวเรือน แล้วพระเจ้าเตาจะแปลงกายแยกร่างได้อย่างไร ? ข้าวเมล็ดเดียว ทำไมจึงกลายเป็นหมื่นเป็นแสนเมล็ดได้ มนุษย์เกิดมา ก็มีอวัยวะต่าง ๆ ครบถ้วน แล้วใครเล่าจะมีความสามารถถึงเพียงนี้ แต่นี่แหละคืออำนาจของธรรมชาติละ ปาก ๆ หนึ่งสามารถพูดคำพูดได้เป็นหมื่นเป็นแสนคำ ดวงตาคู่หนึ่งสามารถเห็นภาพได้เป็นหมื่นเป็นแสนภาพ หู 2 หู สามารถฟังเสียงได้ต่าง ๆ นานา มือสองมือสามารถทำอะไรได้มากมาย ฉะนั้น พระเจ้าเตาองค์เดียวแปลงเป็นแสนเป็นล้านองค์จะไปแปลกอะไร พูดมากไปกลับทำให้ไม่เข้าใจ จำไว้ว่า เทียนเล่มหนึ่งสามารถจุดไฟเป็นหมื่นเป็นแสนเล่มได้ ข้าแปลงกายได้ด้วยประการเช่นนี้

(70)

เจิ้งเจ๋หยวน เมืองต้าเจี่ย ถามว่า : หนังสือไท่ซ่างกันอิงเพียนกล่าวว่า ขับร้องหน้าเตามีบาป ปัจจุบันแม่บ้านทำครัวพลางร้องเพลงไปพลาง มีอยู่ทั่วไป จะบาปหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : โบราณท่านว่า ร้องเพลงหน้าเตาเป็นการไม่เคารพพระเจ้าเตา เหตุผลก็คือ 1. เพลงที่ร้องหน้าเตา มักเป็นเพลงรักเพลงสวาท จึงไม่บังควร 2. ร้องไห้หน้าเตา ต้องมี

เรื่องเศร้าโศก เตาเป็นที่สำคัญของการหุงหาอาหาร 3 มื้อ ควรกระทำด้วยความเบิกบานใจ จึงจะทำอาหารได้รสชาติอร่อย มิฉะนั้นก็เป็นการกินข้าวแกล้มน้ำตา รสหวานหรือเค็มแยกกันไม่ออก เวลาทำอาหารจะเกิดความผิดพลาด ปัจจุบันแม่บ้านร้องเพลงในครัว ถ้าไม่เสื่อมเสียศีลธรรมก็ไม่เป็นไร

(71)

จางอิ๋งจา เมืองซินจวน ถามว่า : โบราณถือกันว่า ไม่ควรต้มยาบนเตาใหญ่ แต่ปัจจุบันเพื่อความสะดวก ถ้ารักษาด้วยยาแผนโบราณจีน ล้วนแต่ต้มยาบนเตาใหญ่ทั้งสิ้น จะเป็นการละเมิดต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าเตาหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : เตาเป็นที่ทำอาหาร ถ้าไม่ใช่อาหาร ไม่ควรต้มยาที่เตา ยาสำหรับรักษาโรค ถ้าต้มยาที่เตา จะถือว่ากินยาเหมือนกินข้าว (แสดงว่าคนในบ้านมักเจ็บป่วย) ฉะนั้นคนโบราณต้มยา มักจะใช้เตาต่างหาก ต้มยาด้วยเตาเล็กแสดงว่าเหินห่างโรคภัยไข้เจ็บ แต่ปัจจุบันเพื่อความสะดวกจะต้มด้วยเตาใหญ่ก็ได้ ทั้งกล่าวกันว่า ไม่ใส่ยาในตู้กับข้าว ซึ่งล้วนแต่แสดงว่า ห่างไกลตู้ยา

(72)

เฉินจื้อหมิง เมืองเหอเหม่ยถามว่า : ผู้ที่บำเพ็ญธรรมตาย จะสมควรฌาปนกิจหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : ผู้บำเพ็ญธรรมที่มีตะบะแก่กล้า ขณะมีชีวิตอยู่เห็นร่างกายเป็นของไม่เที่ยงแท้ ถึงขนาดเห็นเป็นสิ่งลวงตา ฌาปนกิจคือการปลดเปลื้องพันธนาการ ทำให้ดวงวิญญาณหลุดจากโครงกระดูก บรรลุซึ่งความปลอดโปร่ง แต่ถ้าตอนมีชีวิตอยู่ไม่มีเจตนาเช่นว่านี้ (รวมทั้งบริจาคร่างกาย ตับไต ไส้พุง ดวงตา ฯลฯ) ตายแล้วฌาปนกิจให้หรือนำไปผ่าตัด ล้วนแต่จะทำให้ดวงวิญญาณของผู้ตายได้รับความทุกข์ (เพราะจิตยังใฝ่หาทางโลกจึงเป็นทุกข์) จึงควรระวัง

(73)

เฉินคุณ เมืองเถาหยวน ถามว่า : ครอบครัวสมัยนี้ เพื่อรักษาความสะอาด แม่บ้านมักจะใช้กระดาษหนังสือพิมพ์เก่าคลุมเตาแก๊สหรือเตาใหญ่ สักระยะเวลาหนึ่ง เมื่อกระดาษหนังสือพิมพ์สกปรกก็เอาไปทิ้งและคลุมใหม่ การใช้เศษของเช่นนี้นับว่าดี แต่ในแง่ที่เป็นกระดาษมีตัวอักษร การกระทำเช่นนี้จึงไม่สมควร ไม่ทราบว่าพระองค์เห็นเป็นประการใด ?

พระเจ้าเตา : เอารูปภาพเก่าของเจ้ามาคลุมเตาแก๊สเจ้าจะยอมไหม ตัวอักษรเป็นรอยจารึกของปราชญ์ (รูปภาพ) หนังสือพิมพ์เป็นสื่อของความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์รายงานข่าวสาร เป็นบุญกุศลใหญ่หลวง ถ้าไม่มีตัวอักษรก็ไม่มีอารยธรรมอย่างปัจจุบันนี้ ฉะนั้นกระดาษหนังสือพิมพ์เก่าควรที่ขายกลับไปทำเยื่อกระดาษ และทำกระดาษอีกเป็นดีที่สุด ถ้าจำเป็นต้องคลุม ก็ควรใช้กระดาษที่ไม่พิมพ์ตัวอักษร

(74)

เซ่ฟ่งเหม่ย เมืองซินจวง ถามว่า : ถือกันว่า สตรีไม่ควรเหยียบเตา ถ้าในบ้านไม่ได้ติดตั้งเครื่องดูดควัน ต้องใช้ไม้ถูพื้น ถูคราบน้ำมันที่ข้างฝา ทำเช่นนี้จะถือว่าไม่เคารพพระเจ้าเตา หรือไม่อีกอย่าง ปัจจุบันห้องพักคอนโดมิเนียมคับแคบ ตากเสื้อผ้านอกชานที่ติดครัว จะไม่เคารพพระเจ้าเตาหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา : โบราณถือกันว่า สตรีไม่ควรเหยียบเตา มีเหตุผล 2 ประการ 1. ไม่น่าดู 2. สตรีมีครรภ์ปีนขึ้นที่สูงมีอันตราย จึงกล่าวกันว่า สตรีเหยียบเตาไม่เคารพพระเจ้าเตา ส่วนตากเสื้อผ้านอกชาน ไม่น่าดูและเปื้อนคราบน้ำมันได้ง่าย แต่เมื่อไม่มีที่ตาก ก็ไม่เป็นไร

(75)

เซี่ยวจื้อเฉียง หมู่บ้านซิ่วสุ่ย เฉินเลี่ยงฮุย เมืองกาวสง ถามว่า : ที่ว่า เหนือศีรษะ 3 ฟุตมีพระเจ้า เป็นพระเจ้าอะไร ?

พระเจ้าเตา : พระเจ้าบนศีรษะ คือพระเจ้าใจ บนศีรษะมนุษย์มีวงแสง มีสีสันแตกต่างกัน เปลี่ยนไปตามจิตใจของคนชั่วดี และสุขภาพของคนจะเกิดสีสันแตกต่างกัน ซึ่งถือว่าสีทอง สีขาว และสีเหลือง เป็นสีที่ดี (เป็นสีของนักบุญกับคนที่มีจิตงาม) รองลงมาคือ สีเขียว สีฟ้า และสีแดง ส่วนสีเทาและสีดำเป็นสีชั่วร้าย (เป็นสีของคนร้าย จิตใจต่ำช้า) แต่ถ้าหลายสีปนกัน ก็แสดงว่าจิตใจสับสน วอกแวก

คำว่าพระเจ้า หมายถึงแสงแห่งชีวิตคน แสงนี้จะปรากฏอยู่บนศีรษะคน เป็นรูปวงกลมคล้ายกระจกที่บอกถึงจิตของคน สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะวิเคราะห์คนว่า ใครเป็นคนดี ใครเป็นคนชั่ว ก็สังเกตจากสีสันบนศีรษะของคน ขอให้ชาวโลกจงสังวรให้ดี

(76)

เฉินเต๋ออิ่ว ปั่นเฉียว ถามว่า : มีคนไปหากินต่างถิ่น ในเมืองที่อยู่อาศัยไม่พอ มักต้องใช้ห้องครัวเป็นห้องอาบน้ำ เป็นการไม่เคารพพระเจ้าเตาอย่างยิ่ง ควรทำอย่างไร ?

พระเจ้าเตา : อยู่ต่างถิ่น มีความไม่สะดวก หากไม่มีห้องน้ำจะกั้นด้วยแผ่นไม้กระดานหรือผ้าม่านก็ได้ จึงจะลับตาและปลอดภัยกว่า

(77)

หวงซิ่วหัว เมืองจงลี่ ถามว่า :

1. กล่าวกันว่า ในเวลากลางคืนไม่ควรวางสิ่งของบนเตา ถ้าเช่นนั้นก็ควรยกหม้อบนเตาแก๊สออกทุกคืน ใช่หรือไม่ ?
2. เพราะเป็นประเพณี ถึงคราวตรุษสารท สตรีมักต้องฆ่าเป็ดไก่เซ่นไหว้พระเจ้า แต่ก็ใช่ว่าแม่บ้านกินคนเดียว แม่บ้านต้องรับบาปคนเดียวหรือไม่ ?
3. ลูกช้างกินอาหารมังสวิรัติ แต่พ่อแม่สามีกินอาหารคาว คนกินเจทำอาหารคาวจะเป็นอะไรหรือไม่ ?

พระเจ้าเตา :

1. เวลากลางคืน ไม่ควรวางสิ่งของบนเตานั้น หมายถึงข้าวปลาอาหาร กับข้าวควรเก็บไว้ในตู้กับข้าวหรือตู้เย็นเพื่อป้องกันแมลงมีพิษหรือหนูไต่ตอมปนเปื้อนเชื้อโรค ส่วนหม้อข้าวหม้อแกงจะวางบนเตาก็ได้ แต่ถ้าวางที่อื่นได้ก็ควรวางไว้ที่อื่น เพื่อเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. แม่บ้านฆ่าเป็ดไก่ กินด้วยกัน อร่อยปากด้วยกัน ก็ต้องรับกรรมด้วยกัน
3. คนกินเจ แต่พ่อและแม่สามียังมิได้ถือศีลกินเจ เพื่อแสดงความกตัญญู ต้องทำอาหารคาว ไม่มีบาป อย่าไปคิดมาก

น.ส. ชิวซุ่น หมู่บ้านเซียงซัน ถามว่า : ครอบครัวของข้าพเจ้าถือศีลกินเจกันทุกคน แต่วันที่ 3 เดือนแปด ซึ่งเป็นวันพระประสูติพระเจ้าเตา ขณะหุงหาอาหารอยู่ในครัว น้องสาวข้าพเจ้าต้องประสบเหตุร้าย หม้อระเบิดได้รับรับบาดเจ็บถึงแก่ความตาย ทั้ง ๆ ที่เป็นครัวอาหารเจ แต่ต้องมาประสบเหตุร้ายเช่นนี้ มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ เจริญด้วยอารยธรรมและวัตถุ แต่กลับต้องประสบภัยแห่งอารยธรรม เป็นเรื่องน่าเศร้า ชาติก่อนเธอได้ทำบาปอะไรไว้ จึงต้องใช้กรรมในชาตินี้ ?

พระเจ้าเตา : แม่หนูชิวต้องประสบเหตุร้าย หม้อข้าวระเบิดถึงแก่ความตาย เป็นที่เศร้าโศกเสียใจของบรรดาญาติมิตร

ในเมื่อถือศีลกินเจน่าจะอยู่อย่างผาสุก แต่กลับประสบเหตุร้าย
ถึงแก่ความตาย หรือจะเป็นความอยุติธรรมของสวรรค์
ด้วยความรักและผูกพันของมนุษย์ มักมีความรู้สึกเช่นนี้
แต่ชีวิตมนุษย์ถูกฟ้ากำหนด จะตัดสินกันด้วยเหตุผลในชาตินี้
ไม่ได้

แม่หนูชิวเมื่อชาติก่อนเป็นนางชี ในงานบุญวัดวันหนึ่ง ศาสนิกชนได้พากันมานมัสการองค์พระที่วัด ขณะนางชีเตรียมอาหารเจตอนใกล้เที่ยง ได้เอาหม้อแกงร้อน ๆ ไว้อยู่บนเตา ด้วยความรีบร้อนหม้อแกงนั้นไม่ได้ตั้งให้ดี เนื่องด้วยวันนั้นผู้คนมากันล้นหลาม มากินอาหารที่โรงครัว ด้วยความประมาท มีคนชนถูกหม้อแกง เป็นเหตุให้หม้อแกงบนเตาคว่ำลง ทำให้เด็กคนหนึ่งและผู้ใหญ่สองคนถูกรวกได้รับบาดเจ็บ หลังการปฐมพยาบาลเด็กเจ็บหนักถึงแก่ความตาย ส่วนผู้ใหญ่คนหนึ่งตาบอด อีกคนหนึ่งปลอดภัย แต่แผลเป็นเต็มหน้า ด้วยเหตุนี้ ทำให้แม่ชีไม่สบายใจ สารภาพบาปต่อหน้าองค์พระ ยินดีรับความทุกข์และเคราะห์กรรมแทนผู้เคราะห์ร้ายทั้งมวล โดยกินอาหารวันละมื้อ เป็นการทรมานร่างกาย ต้องทนอดอาหารหิวโหยอยู่เสมอ เพื่อเป็นการล้างบาป เสียชีวิตเมื่ออายุ 60 ปี ได้มาเกิดเป็นนางสาวชิวในชาตินี้ นางสาวชิวเป็นคนดี บำเพ็ญธรรมกินเจมุ่งหวังกำจัดกิเลสทางโลก แต่บาปในชาติปางก่อนยังไม่สิ้น จึงต้องพลีกายในชาตินี้ ล้างบาปและบรรลุถึงธรรมวิเศษ จบชีวิตสู่สุคติภพ เมื่อวันราชสมภพของพระเจ้าเตา จงอย่าได้เศร้าโศก

(79)
พระเจ้าเตาศักดิ์สิทธิ์ช่วยชีวิต

จดหมายเปิดผนึกของเฉินเหนี่ยน ตลาดซินเตี้ยน เล่าว่า :

"หนังสือแสงสว่างแห่งชีวิต" ของนิตยสาร **"เซิ่นเต๋อ"** รับตอบปัญหาในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีได้มีโอกาสเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อ 3-4 ปีก่อน

เมื่อ 3-4 ปีก่อน มีอยู่วันหนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นหวัด ลูกชายคนโตบอกว่า *"คุณแม่ไม่สบาย ผมหุงหาอาหารเอง"* หลังอาหารได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า *"พวกผมจะไปโรงเรียนแล้ว"* แล้วสามพี่น้องก็ไปโรงเรียน ข้าพเจ้าเรียกลูกมาถามว่า *"ได้อุ่นกับข้าวที่เหลือจากเมื่อวานนี้หรือยัง ?"* ลูกบอกว่า *"ยัง"* แล้วเขาก็เอากับข้าวไปอุ่น คงเป็นเพราะสายและด้วยความรีบร้อน ก็ผลุนผลันไปโรงเรียนโดยไม่ได้บอกกล่าวข้าพเจ้า เวลาผ่านไปราวครึ่งชั่วโมงในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่น ในห้องปรากฏมีหมอกควัน และมีเทวาอารักษ์องค์หนึ่ง บอกกล่าวข้าพเจ้าด้วยความร้อนรนว่า *"รีบไปปิดเตาแก๊สในครัว เร็วเข้า"* ขณะนั้นร่างข้าพเจ้ามิได้ไปปิด แต่เหมือนกับฝันไปว่าได้ไปปิดเตาแก๊ส แต่แม้พยายามใช้แรงปิดสุดแรงเกิด แต่ไฟเตาแก๊สก็ไม่ดับ ทันใดองค์เทวาอารักษ์กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า *"วิญญาณรีบเข้าไปสิงสู่ร่างของเจ้า"*

แล้ววิญญาณของข้าพเจ้าก็มาอยู่หน้าประตูห้อง จึงเห็นร่างของข้าพเจ้าถนัดตา ในใจกล่าวว่า รีบตื่นเถิด แล้วร่างข้าพเจ้าจึงตื่นขึ้น แต่ใจก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง วิ่งเข้าไปดูในห้องครัว ดูว่าจะเหมือนตอนที่เห็นในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่นหรือไม่ พอเหลือบไปเห็นทำให้ตกใจกลัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะหม้อต้มกำลังไหม้จวนเจียนระเบิด จึงกลั้นลมหายใจ เข้าไปปิดเตาแก๊ส ในใจคิดว่าคงเป็นที่พระเจ้าช่วย จึงคลาดแคล้วภัยพิบัติครั้งนี้ ไม่ทราบว่าใช่พระเจ้าเตาหรือไม่ ขอได้โปรดไขข้อข้องใจลูกช้างด้วย และต่อไปนี้จะกราบไหว้พระเจ้าด้วยความศรัทธา เพื่อทดแทนพระกรุณาธิคุณช่วยปัดเป่าภัยพิบัติให้

พระเจ้าเตา : จากเรื่องราวที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่า โชคชะตาชีวิตฟ้าเป็นผู้ลิขิต การที่ลูกช้างคลาดแคล้วจากอัคคีภัยในครั้งนี้ ก็ด้วยบุญญาภินิหารของพระเจ้า ซึ่งสืบเนื่องจากลูกช้างเมื่อปางก่อนเป็นหญิงชาวนา ได้ประดิษฐาน *"ซือมิงกุง"* (พระเจ้าเตา) บนเตา กราบไหว้ด้วยความศรัทธาทุกวัน ปฏิบัติตามประเพณีโบราณ โดยไม่เฆี่ยนตีดุด่าเด็กหน้าเตา รักษาความสะอาด กตัญญูต่อพ่อแม่ของสามี ถึงฤดูหนาว จะเตรียมเตาไฟให้ผู้เฒ่าทั้งสองได้รับความอบอุ่น โดยเฉพาะมีความศรัทธาพระเจ้าเตา ไม่ต้มเสื้อผ้าสกปรกบนเตา ชำระล้างเลือดสัตว์ที่เตา หมั่นทำบุญกุศล เป็นที่ประทับใจพระเจ้าเตา จึงได้มาช่วยปลดเภทภัยให้ ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ขอมนุษย์จงตื่นเถิด

(80)

ภาคผนวก

หวีตู รัชสมัยหมิง พบพระเจ้าเตา

ในสมัยจักรพรรดิซื่อจง ราชวงศ์หมิง ที่มณฑลเจียงซี มีบัณฑิตชื่อหวีตู หรืออีกชื่อหนึ่งเรียกว่า **"เหลียงเฉิน"** เป็นผู้คงแก่เรียน สูงด้วยความสามารถ ได้ร่วมกับมิตรสหายก่อตั้งสมาคม **"อุ๋นชัง"** ส่งเสริมคนให้ทะนุถนอมตัวอักษร ปล่อยชีวิตสัตว์ ละเว้นกามกิเลส ละเว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ละเว้นการก่อวจีกรรม ให้ยึดถือศีลห้าเป็นนิจศีล แต่เขาสมัครสอบประจำปี 7 ครั้ง ไม่ผ่าน มีบุตรชายหญิงรวม 5 คน ในจำนวนนั้นมีบุตรชาย 3 คนเสียชีวิตเมื่อเยาว์วัย บุตรชายคนที่ 3 ที่ขาข้างซ้ายมีไฝคู่ เป็นที่รักดั่งดวงใจของสามีภรรยา เมื่อตอนอายุ 8 ขวบ ได้หายสาบสูญไปในขณะที่เล่นกันอยู่ในหมู่บ้าน ทั้งหมดลูก 5 คน เหลือเพียงบุตรีคนเดียว เป็นครอบครัวที่มีโชคชะตาชีวิตน่าอนาถ ภรรยาร่ำไห้เพราะลูกน้อยจนตาบอด ฐานะยิ่งยากจนข้นแค้นลงแต่บัดนั้น เขาคิดว่าเขามิได้ทำบาปกรรมอะไร ทำไมจึงถูกฟ้าลงโทษถึงเพียงนี้ พอเขามีอายุได้ 40 ปี เขาได้ถวายฎีกาต่อพระเจ้าเตา ขอได้โปรดทูลต่อองค์เง็กเซียนฮ่องเต้

ขณะเขาอายุได้ 47 ปี วันสุกดิบปีใหม่ของปีนั้น เขานั่งกับภรรยาตาบอดและบุตรีอย่างทอดอาลัยอยู่นั้น เขาเห็นชายคนหนึ่งสวมหมวกสี่เหลี่ยม เสื้อผ้าชุดดำ ผมสีดอกเลา ว่ามาจากทางไกล ได้ยินเสียงทอดถอนใจด้วยความทุกข์ของหวีตู จึงเข้ามาปลอบโยน

หวีตูได้ยินดังนั้นให้รู้สึกประหลาด จึงเล่าสภาพในครอบครัวให้ฟัง ทั้งกล่าวถึงเรื่องถวายฎีกา

อาคันตุกะจึงกล่าวว่า *"ข้าพเจ้ารู้เรื่องราวในครอบครัวของท่านหมดแล้ว ในใจของท่านมีแต่ความแค้นเคืองผู้อื่นอยู่มาก ชอบทำแต่เรื่องฉาบฉวย ฎีกาที่ถวายมีแต่ความแค้นเคืองและคำหยาบ เกรงว่าโทษที่ได้รับจะไม่เพียงเท่านี้ด้วยซ้ำไป !"*

หวีตูกล่าวว่า *"ข้าพเจ้าตั้งปณิธานทำแต่ความดี ปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด เป็นเรื่องฉาบฉวยหรือ ?"*

อาคันตุกะผู้นั้นกล่าวว่า *"ข้อห้ามที่ท่านปฏิบัตินั้น ให้ทะนุถนอมตัวอักษร เมื่อท่านเห็นนักเรียนใช้หนังสือหรือหนังสือพิมพ์เก่าปิดหน้าต่างหรือห่อสิ่งของ ก็ไม่ห้ามปรามหรือตักเตือนในเรื่องปล่อยชีวิตสัตว์ ท่านทำไปมิใช่เกิดจากความเมตตาอย่างแท้จริง ทั้งยังนำกุ้งปูมาทำอาหารในครัว มันไม่มีชีวิตหรือไง ถ้าพูดถึงบาปทางปาก ยิ่งยากต่อการห้ามปราม เพียงท่านเถียงฉอด ๆ ก็ทำให้ผีสางเทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลโทสะเสียแล้ว เรื่องที่ท่านแอบประกอบความชั่วที่ถูกบันทึกไว้มีไม่รู้เท่าไหร่แล้ว ส่วนเรื่องประพฤติผิดในกาม ถึงแม้ไม่เห็นได้ลงมือปฏิบัติจริง แต่พอเห็นสาวสวย ก็มองตาเป็นมัน เพียงแต่ยังไม่มีโอกาสสัมผัสเท่านั้น พอพระเจ้าเง็กเซียนฮ่องเต้ได้รับฎีกาของท่าน ท่านก็ส่งเทวทูตมาสำรวจความประพฤติของท่าน เป็นเวลาหลายปี ยังไม่มีความดีพอจะบันทึกได้แม้แต่น้อย ในจิตใจของท่านมีแต่ความโลภ ตัณหา ความริษยา เย่อหยิ่งจองหอง ดูถูกความคิดเห็นของคนอื่น มุ่งร้าย*

แก้แค้นตลอดเวลา ฉะนั้นจึงไม่สามารถแก้ปมได้ หนีภัยยังไม่พ้นไหนเลยจะมีบุญวาสนา”

เมื่อถูกกล่าวโทษออกมาเช่นนั้น หวีตูก็ได้กราบลงและร่ำไห้กล่าวว่า *“เมื่อท่านหยั่งรู้ได้ถึงเพียงนี้ ท่านจะต้องเป็นเทวาอารักษ์อย่างแน่นอน จึงขอพระองค์ทรงโปรดข้าพเจ้าด้วยเถิด”*

ท่านกล่าวว่า *“ท่านก็ทราบว่าทำความดีจิตใจผ่องแผ้ว แต่จิตกุศลของท่านยังไม่ศรัทธาพอ ขาดความมุ่งมั่น ฉะนั้นการทำความดีของท่าน จึงเป็นเรื่องจอมปลอม แต่บัดนี้เป็นต้นไป จงขจัดความโลภ ตัณหา ความจอมปลอม และความฟุ้งซ่านให้หมดสิ้นในจิตใจให้คิดแต่ในทางที่ดีด้านเดียว สิ่งที่ตนสามารถทำได้ จงตั้งใจทำลงไปโดยไม่หวังตอบแทน ไม่ต้องการชื่อเสียง ไม่ว่าเรื่องยากหรือง่าย ต้องพยายามทำ ในสิ่งที่ตนทำไม่ได้ ก็ต้องตั้งใจทำให้บรรลุเจตนารมณ์ ทั้งก่อเกิดความพยายามมุ่งมั่น จะทำอะไรให้เสมอต้นเสมอปลาย การปฏิบัติตน จงอย่าหลอกตัวเอง แล้วท่านจะประสบผลอย่างคาดไม่ถึง เนื่องจากบ้านของท่านมีความเคารพศรัทธาต่อข้าอย่างจริงใจ และรักษาความสะอาดได้ดีมาก จึงนำสิ่งเหล่านี้มาบอกกล่าวแก่ท่าน เป็นการตอบแทน”* พูดแล้วก็เดินหายตัวเข้าไปในครัว

หวีตูจึงรู้ว่าพระเจ้าเตามาเยือนถึงบ้าน จึงได้จุดธูปกราบไหว้วันรุ่งขึ้นเป็นวัน ชิวอิ้ด (วันตรุษจีน) ได้กล่าวปฏิญาณต่อฟ้าว่าจะละเว้นกระทำความผิด ได้ตั้งชื่อตัวเองว่า **“สุจินต์”** เพื่อขจัดความคิดชั่ว

เมื่อแรกเริ่มมีความคิดฟุ้งซ่าน มิใช่ฉงนสงสัยก็เป็นความคิดเกียจคร้าน จนได้ไปโขกศีรษะต่อหน้าเทวรูปพระโพธิสัตว์กวนอิมจนเลือดไหล ปฏิญาณตนขอกุศลจิตความจริงใจบริสุทธิ์ หากมีการให้อภัยตนเองแม้แต่น้อย ก็ขอให้ตกนรก และทุกเช้าจะกล่าวพระนามพระโพธิสัตว์กวนอิม *“นะโมไต่ซื้อไต่ปุย กิวโค่วกิวหลังก่วงไต๋เล่งก้ำกวงซีอิมผู่สัก”* ร้อยจบ ขอพระโพธิสัตว์คุ้มครองความประพฤติของเขาเสมือนมีผีสางเทวดาอยู่เคียงข้าง ไม่กล้าหลอกลวง ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ก็ยินดีทำด้วยความเต็มใจ ทั้งยึดหลักกฎแห่งกรรม และพยายามชักชวนผู้อื่นทำความดี ด้วยเหตุนี้จิตใจของเขามีแต่เมตตาและกุศล จิตเพียงคิดเท่านั้น ผลบุญต่าง ๆ ก็จะหลั่งไหลตามมา เมื่อจิตสงบจะไม่ฟุ้งซ่านอีกต่อไป

ประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ได้ 3 ปี พอดีจางเจียงหลิงได้ขึ้นเป็นอัครมหาเสนาบดี ได้เชิญเขาไปเป็นครูอบรมบุตร และต่อมาไปสมัครสอบได้เป็นจิ้นซือ

อยู่มาวันหนึ่ง เขาเห็นบรรดาบุตรของหยางเน่ยเจี้ยน มีอยู่คนหนึ่งอายุย่าง 16 ปี จำได้คลับคล้ายคลับคลา พอถามบ้านเกิดก็รู้ว่าเป็นชาวเจียงอิ้ว เมื่อตอนเด็กได้พลัดหลงลงไปในเรือข้าว บัดนี้ยังพอจำชื่อแซ่และหมู่บ้านได้ พอถอดรองเท้า ก็พบไฝ 2 เม็ด หวีตูร้องขึ้นว่า *“ลูกชายของข้าพเจ้าเอง”* หยางเน่ยเจียนจึงคืนบุตรชายแก่เขา ภรรยาหวีตูกอดบุตรชายร้องไห้น้ำตานองหน้า ฝ่ายบุตรชายกอดแม่แล้วใช้ลิ้นเลียดวงตา และแล้วดวงตา 2 ข้าง ก็หายเป็นปกติ

หวีตูได้ออกจากราชการ ได้รับปูนบำเหน็จรางวัลจากอัครมหาเสนาบดีจางเจียงหลิงอย่างงาม ภายหลังบุตรชายเติบโตมีภรรยาให้กำเนิดบุตรชาย 7 คนติดต่อกัน ได้เป็นบัณฑิตตามวงศ์ตระกูล ส่วนหวีตูอายุยืนยาวถึง 80 ปี จึงลาจากโลกนี้ไป เขาได้เขียนหนังสือสอนบุตรหลานเล่มหนึ่งชื่อว่า **"บันทึกเมื่อพบกับพระเจ้าเตา"**

พระราชเสาวนีย์
สมเด็จพระชนนีเจ้าแห่งสระทิพย์แดนสุขาวดี

****

เทพธิดาสนองพระราชเสาวนีย์ เทพธิดาต่งซวงเฉิงหยวนจิน ลงประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

พระดำรัสจรรโลงธรรมอันอำไพ หนังสือใหม่แสงสว่างทางสดใส
ทุกครัวเรือนควรศึกษาผาสุกใจ ควรมีไว้เพื่อลูกหลานอาหารใจ

แม่พำนักอยู่ ณ สวรรค์ ใจคิดถึงมวลมนุษย์ โลกนี้แปรผัน มนุษย์จิตใจต่างกัน ประเพณีนิยมเปลี่ยนจากโบราณอันเรียบง่าย ก้าวสู่อารยยุคอันเจริญด้วยเทคโนโลยี อาหารการกินของมนุษย์ เน้นในรสชาติและอนามัย แต่น่าเสียดายความเจริญทางวัตถุ แต่ศีลธรรมอันดีงามเสื่อมถอย แม้เขม่าควันไฟในครัวจะน้อยลง แต่จิตใจกลับสกปรกโสมม ไม่เชื่อพระเจ้ามองข้ามศีลธรรม สังคมเต็มไปด้วยคดีข่มขืน ปล้นสดม แม้ตัวเป็นคนแต่จิตใจเป็นสัตว์ เป็นภัยมหันต์ ทำให้แม่เศร้าใจ !

บัดนี้ จะได้จรรโลงศีลธรรมอันดีงาม ให้เหมาะแก่ยุคสมัย เพื่อให้มนุษย์ในปัจจุบันรู้สำนึกกำพืด แสวงความรู้ใหม่ ๆ เข้าถึงสัจธรรม ศึกษาอารยธรรม จึงได้มีราชโองการ ณ วันที่ 5 เดือน 8 ให้สำนักธรรมเซิ่งเต๋อ แห่งไถจง นิพนธ์หนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** โดยให้พระเจ้านวเวหาซือมิ่งจิงกุง ประทับทรงตอบปัญหาข้อสงสัย เพื่อให้เขม่าควันไฟในครัวเปลี่ยนเป็นยาวิเศษช่วยโลกมนุษย์ เดิมกำหนดหนังสือเขียนเสร็จในหนึ่งเดือน

แต่เพื่อรวมความคิดให้ดีที่สุด จะได้ไขปัญหาทั้งหมดของมนุษย์ทำให้ล่าช้า ด้วยคุณค่าหนังสือเขียนด้วยความยากลำบากทำสุดความสามารถ จึงไม่เอาโทษ บัดนี้หนังสือใกล้พิมพ์สำเร็จ แม่มีความปลื้มปีติมาก จึงมีคำสั่งให้พระเจ้านวเวหาซือมิ่งจิงกุงกลับสวรรค์รายงานในคืนวันที่ 24 เดือน 12 เวลา 24.00 น. พร้อมกับหนังสือที่พิมพ์เสร็จ นำไปทูลถวายองค์เง็กเซียนฮ่องเต้และเจ้าแม่สุวรรณ ถือเป็นของขวัญของสำนักธรรมเซิ่งเต๋อ

มนุษย์ในโลก ในครัวมีเตาทุกครัวเรือน ใช้ไฟหุงต้มอาหาร 3 มื้อ จึงดำรงชีวิตอยู่ได้ นับเป็นพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเตาล้นพ้น แต่เสียดายที่มนุษย์ไม่รู้จักเคารพกราบไหว้ ได้แต่ถือโอกาสนี้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ ให้สำนักพิมพ์นิตยสาร **"เซิ่งเต๋อ"** เผยแพร่แจกจ่ายเป็นธรรมทานถ่ายทอดเจตนารมณ์พระเจ้าเตา จรรโลงสัจธรรม ไม่เพียงได้ทดแทนพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเตาอันเป็นการเปล่งแสงสว่างแห่งชีวิตให้เจิดจ้าอีกด้วย วันมอบหนังสือขอให้ผู้ดำเนินงานรวบรวมรายนามผู้บริจาค ให้ระบุชื่อสกุล ที่อยู่ จำนวนเล่ม และคำกล่าวอธิษฐาน แล้วเผาพร้อมกัน มอบให้พระเจ้าเตาไปทูลเกล้า ลูกช้างทั้งหลายได้นำตามเจตนารมณ์ของสวรรค์ ได้จัดพิมพ์หนังสือวิเศษนี้จนสำเร็จ แม่จึงประทานดวงจิตสงบเพิ่มแสง 10 องศา ขอให้สืบทอดเจตนารมณ์เผยแพร่ธรรมะ เป็นที่ปลื้มปีติของแม่

วันเสาร์ที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524

ตรงกับวันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 10 ปีระกา

วันอาทิตย์ที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2524
ตรงกับวันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 12 ปีระกา

****

พระเจ้าเฮงเซี้ยง เล่าโจ๊ว เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

พระเจ้าเตาทรงหนังสือตามวาระ ด้วยมานะหลักปรัชญาวิชาล้ำ
แสงชีวิตส่องสว่างสู่ทางธรรม เป็นสื่อนำ สงบสุข ทุกครัวเรือน

สรรเสริญแสงสว่างแห่งชีวิต

สำนักธรรมเซิ่งเต๋อได้เขียนหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ตามบัญชาสวรรค์ โดยมีคนทรงเอกหยางเซิงเสนอปัญหา และพระเจ้าเตาเป็นผู้ตอบคำถาม อ่านแล้วเข้าใจง่าย เพียบพร้อมด้วยเหตุและผล ดำรงไว้ซึ่งประเพณี เผยแพร่ความรู้ใหม่ เป็นหนังสือทรงคุณค่าที่ควรมีไว้ทุกครัวเรือน

****

มหาจักรพรรดิซุ้งหยางไต้ตี่ (เทพเจ้าเหลยโจ๊ว) เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

แสงเรืองรองส่องสว่างวังศักดิ์สิทธิ์ บุญญาฤทธิ์พระเจ้าเตาเล่าลือเลื่อง
แพร่ธรรมะไขปัญหาดังทั่วเมือง เพื่อประเทืองงานหนังสือสื่อความดี

พระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงเผยแพร่ธรรมะ ท่านเป็นเทพเจ้าของทุกครัวเรือน มีหน้าที่ปกปักรักษาชีวิตบ้านเรือนราษฎร แต่เสียดายมนุษย์มองข้ามพระกรุณาธิคุณ ยังดีที่สำนักธรรมเซิ่งเต๋อได้รับราชโองการให้แต่งหนังสือ โดยมีพระเจ้าเตาประทับทรงถ่ายทอดเจตนารมณ์เผยแพร่หลักธรรม ประเทืองปัญญามวลมนุษย์ให้พ้นภัยพิบัติด้วยจิตเมตตากรุณา หยางเซิงเสนอปัญหาตรงจุด พระเจ้าเตาก็ตอบปัญหาถึงแก่น ชีวิตมนุษย์โปร่งแสงจำรัส อายุยืนยาว ธรรมะจรรโลง บรรเทาโรคภัย ล้วนมีอยู่ในหนังสืออันเป็นความโชคดีของมนุษย์ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ได้ประเทืองปัญญา จึงถือโอกาสหนังสือแสงสว่างแห่งชีวิตออกสู่บรรณภพ กล่าวสรรเสริญไว้ ณ ที่นี้

****

พระอรหันต์จี้กงเสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

ทุกบ้านเรือนกราบไหว้ซือมิ่งกง เพื่อประสงค์ท่านช่วยเหลือเมื่อทุกข์ร้อน
อธิษฐานด้วยจริงใจท่านให้พร แต่เก่าก่อนเจ้าองค์นี้นิรนาม

สรรเสริญแสงสว่างแห่งชีวิต

ชีวิตไร้ขีดขั้น เนื่องเพราะมนุษย์ห่างเหินแสงแห่งพระธรรม
ชีวิตไร้ขีดขั้น เนื่องเพราะมนุษย์หลงในกามตัณหาจนเสียสมาธิ

ชีวิตไร้ขีดขั้น เนื่องเพราะมนุษย์ประพฤติทราม กรรมสนอง
ชีวิตไร้ขีดขั้น เนื่องเพราะมนุษย์ไม่รู้จักรักษาสุขภาพ
ชีวิตไร้ขีดขั้น เนื่องเพราะมนุษย์ทำบาปบ้าระห่ำ

จงทำดี อย่าทำบาป ชีวิตท่านจะยืนยาว
ขอมนุษย์ จงอย่าลืม เจตนารมณ์พระเจ้าเตา

****

พระโพธิสัตว์กวนอิม เสด็จประทับทรง กล่าวเป็นกลอนว่า

น้ำอมฤตหลั่งนองพื้นปฐพี อันวจีซือมิ่งกงเผยในใจ
เทพมนุษย์ถามตอบไขสงสัย จิตผ่องใสแสงธรรมผ่องส่องจักรวาล

สรรเสริญแสงสว่างแห่งชีวิต

พระเจ้าเตาออกจากครัว ปรุงอาหารใจโต๊ะหนึ่งด้วยไฟวิเศษ แสงสว่างแห่งชีวิตให้มนุษย์บริโภค ชาวโลกกินเนื้อสัตว์มานานปี ไม่สามารถทดแทนความอ้างว้างแห่งใจของมนุษย์ ไม่สามารถรักษาแผลในดวงใจได้ จากการค้นคว้า พระเจ้าเตาได้ทำยาวิเศษชุบชีวิตขึ้นโดยประพันธ์หนังสือเล่มหนึ่ง ดั่งเสบียงโปรดชาวโลก ซึ่งบรรจุด้วยสารอาหารที่มีคุณค่า และสูตรยารักษาโรค ขอให้มนุษย์จงทะนุถนอมเพื่อรับไว้ใช้ให้เป็นประโยชน์ ให้การสนับสนุนโดยบริจาคทรัพย์พิมพ์เผยแพร่ ให้แสงสว่างแห่งชีวิตของท่านจงส่องสว่างไปทั่วจักรวาล

บันทึกความศักดิ์สิทธิ์ของ "แสงสว่างแห่งชีวิต"

****

พระเจ้าเตาศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตทอประกายอีกครั้ง

หม่าซิ่งหยง

ตรุษจีนปีนี้ผ่านไปนานแล้ว การไปรับหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ทำให้ดิฉันรู้สึกโชคดีมาก เพราะทำให้ดิฉันโชคดีรอดพ้นอุบัติภัยรถยนต์ ท่านจะเชื่อหรือไม่ย่อมขึ้นต่อตัวท่านเอง แต่ดิฉันก็จะสบายใจเมื่อได้พูดถึง

ครอบครัวดิฉันพำนักอยู่ถนนเจิ้นฮว่า เหนือเมืองไถจง ประกอบธุรกิจครุภัณฑ์และการพิมพ์ บางครั้งต้องออกไปช่วยส่งของ ทั้งต้องทำงานบ้านหุงหาอาหาร นับว่ามีงานไม่น้อย มีเวลาจำกัด ดังนั้น หนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ที่เพื่อนให้แก่ดิฉันเมื่อก่อนตรุษจีน แต่ก็ไม่สามารถอ่านจบในครั้งเดียว ได้แต่อ่านครั้งละ 2-3 หน้าอย่างละเอียด และสนใจเพื่อจำสาระสำคัญ ยังดีที่ใช้รูปแบบตอบปัญหา สะดวกต่อการอ่าน มีสาระเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ได้ให้ข้อคิดแก่ดิฉันไม่น้อย แท้ที่จริงพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุง ไม่เพียงแต่เป็นพระเจ้าประจำบ้านของทุกครัวเรือน ยังทำหน้าที่ดูแลชีวิตของทุกคนอีกด้วย

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ วันหนึ่งบ่าย 4 โมงกว่า ดิฉันอ่าน **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** อยู่ในบ้าน ดิฉัน

ท่อง **"คัมภีร์เตาใหม่"** 3 จบอีก แล้วได้ขับรถไปส่งสิ่งพิมพ์ให้ลูกค้า รถได้จอดที่ปากตรอกสมาคมหูหนาน ถนนเลี่ยนอู่ ก่อนถอยรถ ดิฉันยังลงรถไปดู เพื่อให้แน่ใจว่าปลอดเด็กมาเล่นอยู่แถวนั้น พอถอยรถได้เพียงไม่กี่ฟุต เหมือนรถได้ชนก้อนหินดัง *"โครม"* ดิฉันรีบลงจากรถไปดู โอ้ทำให้ดิฉันต้องหน้าถอดสีทันที หลังรถมีเด็กอายุประมาณ 2-3 ขวบนอนอยู่ ขณะนั้นเองพ่อแม่ของเด็กรีบวิ่งมาดู ดิฉันงงไปหมดในใจคิดว่า แย่แล้ว จะทำประการใดดี เราชนคนตายเสียแล้ว คิดอยากจะร้องไห้ สมองตีบตันไปหมด แต่บัดดลนั้นเองก็มีสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้น เด็กคลานออกมาจากใต้รถ ดิฉันและพ่อแม่เด็กเข้าไปตรวจดู โอ ! สวรรค์ทรงโปรด พระเจ้าคุ้มครอง เด็กเพียงมีรอยช้ำเล็กน้อยที่ก้น ไม่มีรอยบาดแผลอื่นใดเลย เป็นเรื่องแปลกประหลาดโดยแท้ ทำให้ดิฉันโล่งอก แต่ก็ทำให้ทั่วสรรพางค์กายหมดเรี่ยวแรง น้ำตานองแก้ม

มาทบทวนถอยหลัง สิ่งที่ดิฉันรู้สึกอัศจรรย์ใจก็คือร่างของเด็กอายุเพียง 3 ขวบ ถูกล้อรถหลังทับทำไมจึงเกิดเสียงดัง *"โครม"* ทั้งรถสะเทือนทั้งคัน ที่บ้านดิฉันมิได้ตั้งที่บูชาพระ หนังสือธรรมะก็มีเพียง **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ที่เพื่อนมอบให้เท่านั้น เพียงแต่ดิฉันอ่านด้วยจิตศรัทธาอย่างแท้จริง ถึงวันนั้นก็เพียงอ่านได้แค่ครึ่งเล่มเท่านั้น ดิฉันรู้สึกว่า ซือมิ่งจิงกุงได้ให้เสียงสัญญาณแก่ดิฉัน ทำให้เด็กคนนี้ได้เกิดใหม่ ไม่ทราบว่าจะสนองพระกรุณาธิคุณ **"ซือมิ่งจิงกุง"** ได้อย่างไร ?

****

ท่อง "คัมภีร์พระเจ้าเตาใหม่" ด้วยจิตศรัทธาได้รับอานิสงส์

หลินเจ้ซู่

มักจะพบข้อเขียนของผู้ที่ได้รับบุญญาธิการจากพระเจ้าที่ตนได้ประสบมาลงในนิตยสารธรรมอยู่เนือง ๆ เพื่อชักชวนให้คนนับถือศรัทธาต่อพระเจ้าอันเป็นการจรรโลงศีลธรรม

เมื่อสัปดาห์ก่อน ด้วยความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน รวมทั้งเป็นหวัดด้วย จึงลางานพักผ่อนอยู่กับบ้าน หลังจากหมอฉีดยาให้ก็รู้สึกค่อยยังชั่ว แต่ต่อมาครู่หนึ่ง รู้สึกปวดที่ท้องน้อยด้านขวาที่ติดกับส่วนหลัง แม้จะแปะยาก็ยังไม่หายปวด ทั้งยังมีอาการไอ จึงรู้สึกไม่สบายเอามาก ๆ กัดฟันเดินไปที่หิ้งหนังสือ เอื้อมมือไปหยิบหนังสือ ได้ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** โดยบังเอิญ ในใจนึกว่า ในสารของสำนักธรรมเซิ่งเต๋อมักมีเรื่องราวพระเจ้าเตาดลบันดาลคุ้มครองผู้มีจิตศรัทธาอยู่เสมอ จึงท่อง **"คัมภีร์เตาใหม่"** ที่พระเจ้าเตาเขียนลงในหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** 3 จบ แล้วนอนพักบนเตียง

เวลาผ่านไปประมาณ 20-30 นาที เอ๊ะ ! ปวดที่ท้องน้อยด้านขวารู้สึกจะหายไป ใช้มือลูบเบา ๆ รู้สึกปวดนิดหน่อย ให้งงงวยยิ่งนัก เพราะไม่ได้กินยา ทำไมจึงหายได้ พลันคิดขึ้นได้ว่า คงเป็นบุญญาธิการของพระเจ้าเตา ได้ลุกขึ้นเดินไปที่โต๊ะ เวลาเดินก็บิดท้องด้านขวาก็ไม่รู้สึกเจ็บ ดัง **"คัมภีร์เตาใหม่"** กล่าวไว้

“ขยันท่องไม่เจ็บป่วย ปฏิบัติพบพระเจ้า ต้องการสิ่งใดสมใจหมาย กุศลทั่วปฐพี กราบไหว้พระเจ้าเตา ทุกครัวเรือนปลูกนาบุญ”

บางทีคุณอาจจะกล่าวว่า ที่หายปวดเพราะโชคดีหรือบังเอิญมากกว่า แต่กระผมว่า หากทุกคนไหว้พระด้วยความศรัทธา พระเจ้าก็จะคอยคุ้มครองอยู่ตลอดเวลา ถ้าทุกคนขยันท่องคัมภีร์เตาใหม่ หรือคัมภีร์ที่พระเจ้าองค์อื่นเขียนขึ้น ยิ่งทำบุญกุศล เช่น บรรเทาทุกข์คนยากจน ออกทุนพิมพ์หนังสือธรรมะ เชื่อว่ายิ่งได้รับอานิสงส์รวดเร็วขึ้น

****

แสงสว่างแห่งชีวิตกับครอบครัวของข้าพเจ้า

ฉีเจิ้นเซิน

เมื่อปลายปีที่แล้ว ได้รับหนังสือธรรมะ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ที่ท่านส่งมาให้ เนื่องจากไม่ว่าง จึงไม่ทันได้อ่าน แต่ก็ให้ภรรยาอ่านก่อน ภรรยารู้สึกว่ามีคุณค่าทุกตัวอักษร

ก่อนตรุษจีนปีกลาย ข้าพเจ้าได้ไปซื้อซุนเหลียน ข้างถนน พร้อมกับซื้อกระดาษแดงที่เขียนตัวอักษร **"พระเจ้าเตา ซือมิ่งจิงกุง"** มาใบหนึ่ง แล้วนำไปแปะไว้ในครัว เรา 2 คนผัวเมียกราบไหว้ทุกคืนวัน และหลังจากนั้นก็มีเรื่องบันดลบันดาลเกิดขึ้นกับครอบครัวของข้าพเจ้า ดังได้กล่าวต่อไปนี้ :-

1. เมื่อวันที่ 8 มีนาคม ปีกลาย ข้าพเจ้าออกไปปฏิบัติภารกิจข้างนอก ฟ้าฝนตกลงมา ข้าพเจ้าเป็นคนกินเจ ภาชนะใส่อาหารเก็บไว้ที่บริษัท ขณะนั้นเป็นเวลาเที่ยง ด้วยรีบกลับไปกินอาหารที่บริษัท ข้าพเจ้าขับรถด้วยความเร็ว ประมาณ 70 กม. ต่อชั่วโมง ทัศนวิสัยไม่ดี ทันใดนั้นมีรถบรรทุกคันหนึ่งอยู่เบื้องหน้าจะเลี้ยวซ้ายเข้าซอย เนื่องจากข้าพเจ้าขับด้วยความเร็วสูง ฝนตกถนนลื่น จึงเบรกไม่ทัน ด้วยความตกใจ รถของข้าพเจ้าชนกับรถบรรทุก ในใจคิดว่าเสร็จละเราคราวนี้ ! ภายหลังชนรถสมองข้าพเจ้ารู้สึกตื้อไปหมด เสื้อฝนเสื้อผ้าที่สวมใส่ขาดวิ่น รถจักรยานยนต์ยับเยิน แต่ร่างกายข้าพเจ้าบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

กลับไปถึงบ้าน ภรรยาเห็นข้าพเจ้าหน้าซีด ท่าทางงันงก จึงไปจุดธูปหน้าเตา 3 ดอก น้ำเปล่า 1 ถ้วย ภาวนาขอให้พระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงคุ้มครอง ทั้งได้ทำพิธีเรียกขวัญตามพิธีในหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** และดื่มน้ำมนต์ แล้วพักอยู่กับบ้าน 3 วันให้หลัง ปรากฏว่าร่างกายเป็นปกติ

2. วันที่ 9 กันยายน ปีที่แล้ว ภรรยาข้าพเจ้าให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง เนื่องจากเป็นทารกเพิ่งคลอด มักมีอาการตกใจกลัว ตอนเที่ยงคืนมักจะร้องไห้ไม่หยุด ไม่อาจนอนหลับได้ ข้าพเจ้าได้กราบไหว้พระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงที่หน้าเตา ทำตามพิธีเรียกขวัญในหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** เรียกขวัญให้ลูกน้อย ได้ผลชะงัดทุกครั้ง บางครั้งร้องไม่หยุด พอเริ่มเรียกขวัญ ก็หยุดร้องไห้แล้ว บางครั้งร้องไห้กลายเป็นหัวเราะ รอยยิ้มทั้งน้ำตาของลูกทำให้เรา 2 คนผัวเมียซาบซึ้งในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงล้นพ้น และเมื่อได้ดื่มน้ำมนต์แล้ว ก็จะหลับปุ๋ย เวลานี้ลูกข้าพเจ้าแข็งแรงร่าเริง น่าเกลียดน่าชังด้วยบุญญาธิการพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงคุ้มครองครอบครัวข้าพเจ้าสุขสบายทุกคน

ขอให้ทุกครอบครัวกราบไหว้พระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงทุกเช้า-ค่ำ อย่าเข้าใจว่าเป็นความเชื่องมงาย ขอให้ทุกครอบครัวทำบุญกุศล จะบันดาลเรื่องร้ายกลายเป็นดีอย่างแน่นอน

****

อานิสงส์การกราบไหว้ซือมิ่งจิงกุง

หลิวเหม่ยหัว เมืองซินจวง

ดิฉันเป็นแม่บ้านที่ประกอบสัมมาอาชีพ ปกติดิฉันชอบไหว้เจ้า อ่านหนังสือธรรมะและพยายามทำบุญสุนทาน เมื่อปี พ.ศ. 2525 บังเอิญเห็นหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ที่เพื่อนกำลังถืออยู่ อ่านแล้วรู้สึกชอบมาก จึงขอยืมไปอ่านที่บ้าน ในปี พ.ศ. 2526 คืนวันหนึ่ง ดิฉันฝันว่า มีเทวดาองค์หนึ่งมาบอกดิฉันว่า *"เพราะเจ้ามิได้ไหว้พระเจ้าเตา ลูกของเจ้าจึงเรียนหนังสือไม่เก่ง"*

โดยปกติดิฉันสนใจการศึกษาของลูกเป็นอย่างมาก แต่แล้วการเรียนของลูกกลับไม่ดี ทำให้ดิฉันกลุ้มใจมาก ทันใดทำให้ดิฉันสำนึกขึ้นได้ เพราะดิฉันได้ประดิษฐานพระพุทธไว้ที่ห้องรับแขก ทั้งได้ตั้งพระเจ้าเตาด้วย ทุกครั้งที่กราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ก็จะสานกล่าวถึงพระเจ้าเตาด้วย เช้าครั้งหนึ่ง ค่ำครั้งหนึ่ง ก็พอ นับตั้งแต่นั้นมา การศึกษาของลูกชายหญิงทั้ง 2 คนก็ดีขึ้นอย่างมาก เทอมหนึ่งได้รับเกียรติบัตรถึง 10 ใบ ทั้งสามีดิฉันก็มีความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเตาทั้งสิ้น

เวลาพูดคุยกับเพื่อนฝูง ดิฉันมักจะเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเตาให้เพื่อนฟัง ชักชวนพวกเขานับถือกราบไหว้พระเจ้าเตา และยังชักชวนเพื่อนฝูงร่วมบริจาคเงินพิมพ์หนังสือธรรมะ ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการหยางและกรรมการทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

****

อ่าน "แสงสว่างแห่งชีวิต"

อู๋กิงเสียน

หลังจากได้รับหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** จากสำนักพิมพ์ **"เซิ่งเต๋อ"** ก็นำมาวางไว้บนโต๊ะ ยามว่างก็อ่าน แม้เป็นหนังสือเล่มเล็ก แต่ก็มีสาระเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกิน และการปฏิบัติประพฤติตนที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างยิ่ง

ขอยกคำตอบปัญหาใน **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** มาเป็นหลักปฏิบัติในการประกอบอาหารและฝึกทางใจ ดังต่อไปนี้

▲ เวลาทำอาหาร จิตใจต้องสงบ หากบันดาลโทสะ ก็ไม่ต่างกับ *"ไฟไหม้ป่าบุญ"* สตรีต้องมีใจหนักแน่น เยือกเย็น พยายามอย่ามีเรื่องบาดหมางกับผู้อื่น บำเพ็ญธรรมต้องสงบสติอารมณ์

▲ สิ้นปีควรทำความสะอาดบ้านเรือน ชำระขยะทางใจที่สุมมาเป็นแรมปี ขจัดโรคประจำตัว ปีใหม่คนเก่าเปลี่ยนเป็นคนใหม่

▲ ควรประหยัด ต้องหาความดีแม้เป็นเรื่องขี้ปะติ๋ว แม้ข้าวสารหล่นหายเพียงเมล็ด แต่นานวันก็หมดยุ้งฉาง อย่าเห็นบาปเพียงเล็กน้อย แม้ทรายเพียงเม็ด นานวันก็สุมเป็นภูเขา ร่างกายต้องทำงานออกกำลังกายบ่อย ๆ อย่าดำรงชีวิตโดยอาศัยแต่เครื่องทุ่นแรงทั้งหมด จะทำให้เป็นคนจิตใจอ่อนแอ

▲ ต้องเอาอย่างไม้ขีดไฟ จงอุทิศตนเมื่อคนจุดไม้ขีดไฟชีวิตคนย่อมผจญอุปสรรคมากมาย อย่าประสบความล้มเหลวเล็กน้อย ก็ทำให้ท้อแท้หมดอาลัย

▲ ต้องเอาอย่างหม้อกระทะ มนุษย์อยู่ในโลกที่แสนสกปรก ควรมีจิตใจหนักแน่นปานเหล็กกล้า จึงจะทนต่อสิ่งยั่วเย้าจากมารร้ายภายนอก การจะมีอายุยืนยาว ควรต้องสมถะจิตใจให้สงบและมีเวลาพักผ่อนเต็มที่

▲ ยามดีคือเช้าตรู่ พลังกายได้จากอาหาร ความหม่นหมองหายไปเมื่อยามนอนหลับ ยามปลอดโปร่งเมื่อตื่นนอน ควรทำบุญกุศลเมื่อเยาว์วัย ทำความดีเพื่อผู้อื่น แล้วชีวิตจะสมบูรณ์

▲ บำเพ็ญธรรมเหมือนปรุงอาหาร จงอย่าใช้คำพูดแดกดันไร้น้ำใจ จึงจะหนักแน่น จึงจะพอดี บางครั้งก็ให้โอกาสผู้อื่นได้เปรียบบ้าง เพราะจะเป็นการคุ้มครองตนเอง

หนังสือดีมีประโยชน์มากมาย **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ประเทืองปัญญา ไม่เพียงข้อคิดดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น ขอให้ยิ่งมีคนมากมายเปล่งแสงแห่งชีวิตส่องจำรัสไปทั่วหล้า

****

ความรู้สึกหลังจากเข้าบ้านใหม่

ฉีเจิ้นเซิน

การย้ายบ้านเป็นเรื่องยุ่งยาก วันนั้นหลังจากย้ายบ้านเสร็จแล้ว ก็จัดห้องพระ กราบไหว้เทวรูปพระโพธิสัตว์กวนอิม พระอรหันต์จี้กงและพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุง จากนั้นก็ทำอาหารเจเลี้ยงญาติมิตร ตกดึกก็เข้านอนเมื่อเวลา 3 ทุ่มเศษ ส่วนลูกน้อยก็ร้องไห้ไม่หยุด ทีแรกก็เข้าใจว่าไม่ชินกับที่ใหม่ แต่ว่าถึงเที่ยงคืนก็ยังไม่ยอมนอน พูดถึงลูกเกิดมาได้ 17 เดือน มีความขลาดกลัวมาก มักตกใจอยู่เสมอ จึงต้องวอนขอพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงเรียกขวัญอยู่เสมอ และจะได้ผลทุกครั้งไป วันนั้นภรรยาถูกลูกกวนจนเหน็ดเหนื่อย จึงขอให้ข้าพเจ้าไปภาวนายังห้องพระต่อพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงด้วยการจุดธูปและถวายน้ำเปล่า 1 ถ้วย เพียงแต่ท่องคาถาเรียกขวัญ ลูกน้อยก็หยุดร้องไห้ หลังจากให้ดื่มน้ำมนต์แล้วลูกก็นอนหลับก็สบาย ทำให้คนทั้งบ้านต่างยินดีปรีดาเป็นล้นพ้นต่างรู้สึกพระเจ้าศักดิ์สิทธิ์พิสูจน์คำว่า *"ไหว้พระเหมือนมีพระอยู่ จิตศรัทธาก็ศักดิ์สิทธิ์"* เป็นจริง พระเจ้าเตาทรงกล่าวไว้ในหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ว่า *"เมื่อมนุษย์เผชิญโชคร้าย ตกระกำลำบากผิดหวัง ก็ขอให้พระเจ้าเตาช่วยปัดเป่าได้"* จึงขอให้มนุษย์จุดธูปกราบไหว้พระเจ้าเตาทุกเช้า - ค่ำ อย่ารอจนมีเรื่องเดือดร้อนแล้วจึงมานึกถึงท่าน

ต่อมาวันหนึ่ง ข้าพเจ้ากับเพื่อนไปร้านสลักพระเพื่อว่าจ้างสร้างเทวรูปพระอรหันต์จี้กงและพระเจ้าเตา เพื่อนำมาบูชายังห้องพระ ทางเจ้าของร้านถามว่า *"พวกคุณคงทำกิจการห้องอาหารกระมัง ? จึงได้สร้างเทวรูปพระเจ้าเตา เพื่อเป็นสิริมงคลบันดาลให้ร่ำรวย !"* แต่ในใจข้าพเจ้าสำนึกว่า มิใช่เพื่อความร่ำรวย แต่เพื่อมีไว้เตือนจิตสำนึก ให้มีความเมตตากรุณาเหมือนพระพุทธเจ้า และเพื่อให้การบำเพ็ญธรรม สร้างบุญกุศล และคอยเตือนสติไม่ให้เดินทางผิด หากคิดว่าการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการขอมีความสุขในทางวัตถุแล้ว คงจะไม่สมหวังได้ทุกคน เพราะทุกคนต่างต้องมาชดใช้กรรมเก่าที่สะสมมาไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ ข้าพเจ้าขอเพียงว่า ชาตินี้ขอให้ละจากการทำชั่ว ประกอบแต่กรรมดี พอใจสิ่งที่มีอยู่และครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุขก็พอใจแล้ว ส่วนโชคลาภนั้นแล้วแต่บุญวาสนาของตัวเองที่เคยสร้างสมมา !

****

ขอสรรเสริญพระกรุณาธิคุณพระเจ้าเตา

เฉินซือจิ้ง หนานโถว

ข้าพเจ้าใคร่ขอเนื้อที่ **"นิตยสารเซียนเต๋อ"** ถ่ายทอดเสียงจากใจ เพื่อให้คนทั้งหลายได้รู้ว่า บุญญาภินิหารของพระเจ้าเตาจะศักดิ์สิทธิ์เมื่อศรัทธา

ข้าพเจ้าแม้มีลูกหญิงอายุ 4 ขวบแล้ว แต่ก็ยังไม่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงลูก เพราะหลังจากคลอดแล้ว 40 วัน ก็นำไปให้คุณแม่เป็นคนเลี้ยง จนกระทั่งได้ลูกคนที่ 2 เมื่อเดือนที่แล้ว จึงรู้ซึ้งการเลี้ยงลูกไม่ง่ายเลย

พอลูกคลอดได้ 2 วัน กินอะไรก็อาเจียน คืนที่ 3 ลูกร้องไห้ไม่หยุด ข้าพเจ้าได้แต่อุ้ม ขณะนั้นมือข้าพเจ้าบังเอิญถูกมือน้อย ๆ ของลูก ทำให้แกหวีดร้องด้วยความกลัว หน้าก็ถอดสี ข้าพเจ้าหวาดกลัวจนไม่รู้จะทำประการใดดี.....

ทันใดข้าพเจ้าก็นึกถึงหนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** ของพระเจ้าเตา ซึ่งมีคาถาเรียกขวัญ ซึ่งแต่ก่อนข้าพเจ้าไม่เชื่อ แต่ขณะนั้นเพื่อลูกน้อย ข้าพเจ้าจึงเข้าไปในครัว คุกเข่าลงและภาวนาด้วยความศรัทธา ขอให้พระเจ้าเตาแผ่พระกรุณาธิคุณสำแดงความศักดิ์สิทธิ์ ทำตามวิธีเรียกขวัญในหนังสือ พอกลับเข้าห้องลูกน้อยก็หยุดร้องไห้ แต่ไม่นานก็ร้องอีกเป็นช่วง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าชักสงสัยความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเตาแล้ว ทำให้เกิดอารมณ์ขุ่นมัว

ใจอดสงสารลูกไม่ได้ ได้แต่นั่งอุ้มลูกอยู่บนเตียงถึงตี 4 ข้าพเจ้าง่วงเหลือทน จึงวางลูกลงทั้งวางหนังสือ **“แสงสว่างแห่งชีวิต”** ไว้ที่หัวนอน แล้วข้าพเจ้าก็ม่อยหลับไป ตื่นขึ้นอีกครั้งก็ฟ้าสาง พอลืมตาก็เห็นลูกน้อยหลับอยู่ข้างกาย

ตั้งแต่บัดนั้นข้าพเจ้าก็วางหนังสือ **“แสงสว่างแห่งชีวิต”** ไว้ที่หัวนอนประจำ ขอให้พระเจ้าเตาคุ้มครอง ขอให้ลูกกินนมนอนหลับ บัดนี้ครบเดือนแล้ว ทุกอย่างสมดังใจหมาย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเชื่อและศรัทธาพระเจ้าเตาอีก

เมื่อท่านรู้ว่าพระเจ้าเตาศักดิ์สิทธิ์ ก็จงบริจาคทุนพิมพ์หนังสือ **“แสงสว่างแห่งชีวิต”** เพื่อจะได้มีผู้อ่านได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้มากขึ้น

****

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเตา

ฉีเจิ้นเซิน

ข้าพเจ้านายกู้เยะหลง มีหลานเกิดมาเพียง 3 เดือน ป่วยเป็นโรคโพรงจมูก และหลอดลมอักเสบอย่างหนัก หายใจยากเย็น มือเท้าเย็น ท้องอืดร้องไห้ไม่หยุดทั้งกลางวันและกลางคืน อาการหนักมาก จนแพทย์หมดปัญญารักษา เป็นที่วิตกทุกข์ร้อนของคนในบ้าน ข้าพเจ้าจึงได้กัมกราบภาวนาต่อพระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุง บริจาคสมทบทุนพิมพ์หนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** จำนวน 500 เล่ม หลังจากนั้น อาการของหลานก็ดีวันดีคืน และข้าพเจ้ายังท่อง **"คัมภีร์เตาใหม่"** ทั้งเช้าและค่ำทุกวัน และน้ำมนต์ 1 ถ้วยให้กินทั้งนมวัว มาจนบัดนี้ ไม่เพียงหายป่วยไข้ ทั้งแข็งแรงน่ารักน่าเอ็นดู ซึ่งแสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของซือมิ่งจิงกุง

ยิ่งกว่านั้น ยามที่เด็กผวาหวาดกลัวร้องไห้ไม่หยุด เมื่อจุดธูป 3 ดอก น้ำต้ม 1 จอก ภาวนาต่อซือมิ่งจิงกุง เพียงแต่จุดธูป เด็กก็จะหยุดร้องไห้ แล้วก็ให้ดื่มน้ำมนต์ เด็กจะยิ้มสรวลเสเฮฮาและหลับสบาย ซึ่งได้แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพิธีเรียกขวัญ

พระเจ้าเตาซือมิ่งจิงกุงจะประทานให้เมื่อขอทุกครั้ง เพื่อสนองพระกรุณาธิคุณ จึงบริจาคเงินพิมพ์หนังสือ **"แสงสว่างแห่งชีวิต"** 500 เล่ม เพื่อเผยแพร่พระบุญญาธิการของพระองค์

บ้านเลขที่ 37 ถนนจงซันเหนือ เมืองเถาหยวน
โทรศัพท์ (033) 345216

มูลนิธิพุทธมหาคุณธรรม (โรงเจลั้งเต็กตึ้ง)

236 ซอยอาภาภิรมย์ (รัชดาภิเษก 32) ถนนรัชดาภิเษก

แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 02-513-1056, 02-939-0633

閬德堂

京都挽卿縣叻差拉披色路亞巴丕
隆巷門牌二三六號
（附近功巴尼杉攀物資貿易展覽大廈範圍）
電話：五一三一〇五六
閬德堂：堂主：陳妙音